

www.e-rara.ch

Entomostraca Seu Insecta Testacea Quae In Aquis Daniae Et Norvegiae Reperit

Müller, Otto Frederik Francofvrti Ad Moenvm, 1792

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: NNN 276 | G

Persistent Link: http://dx.doi.org/10.3931/e-rara-53041

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

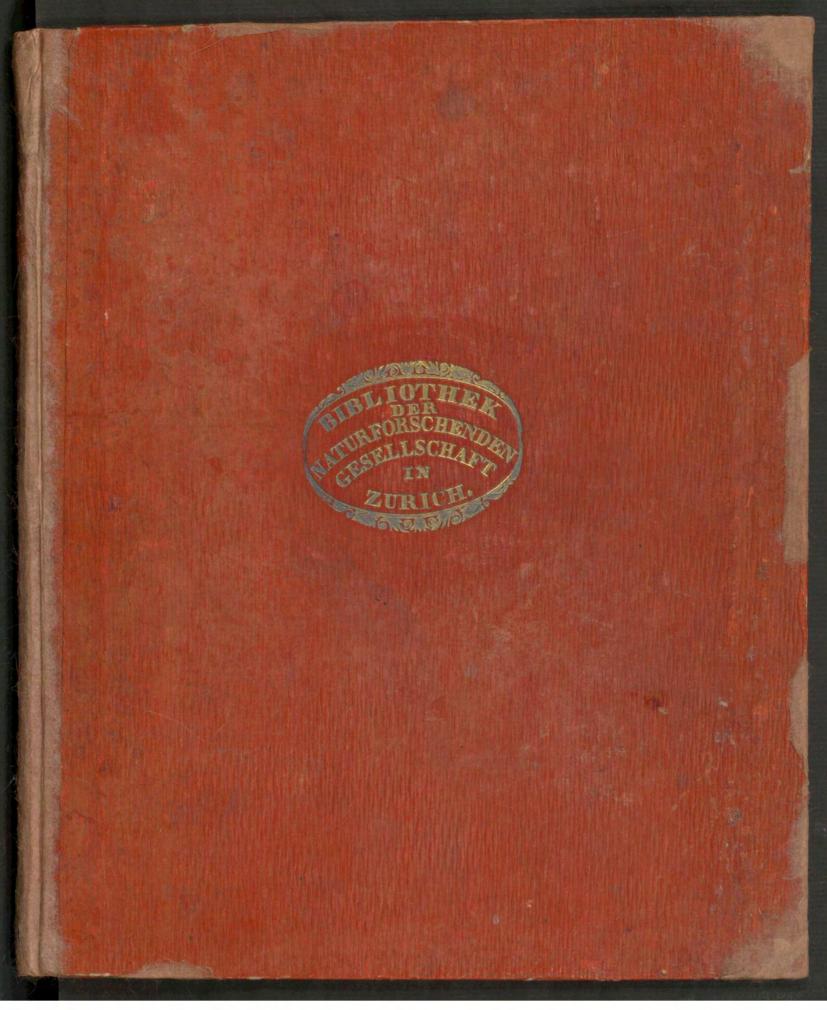
e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

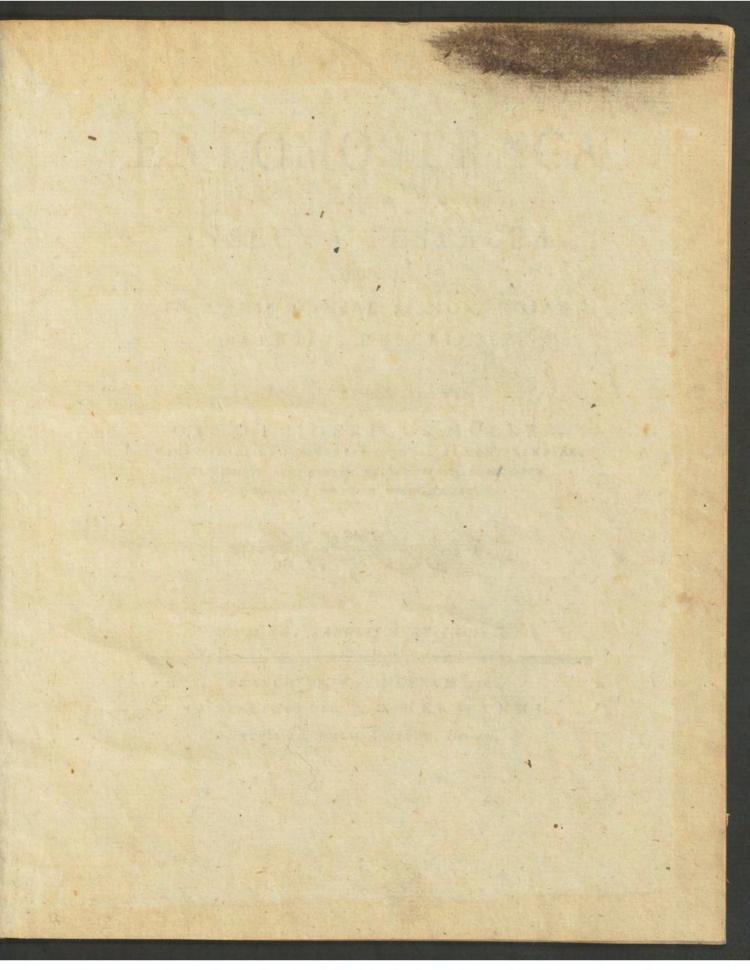
Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

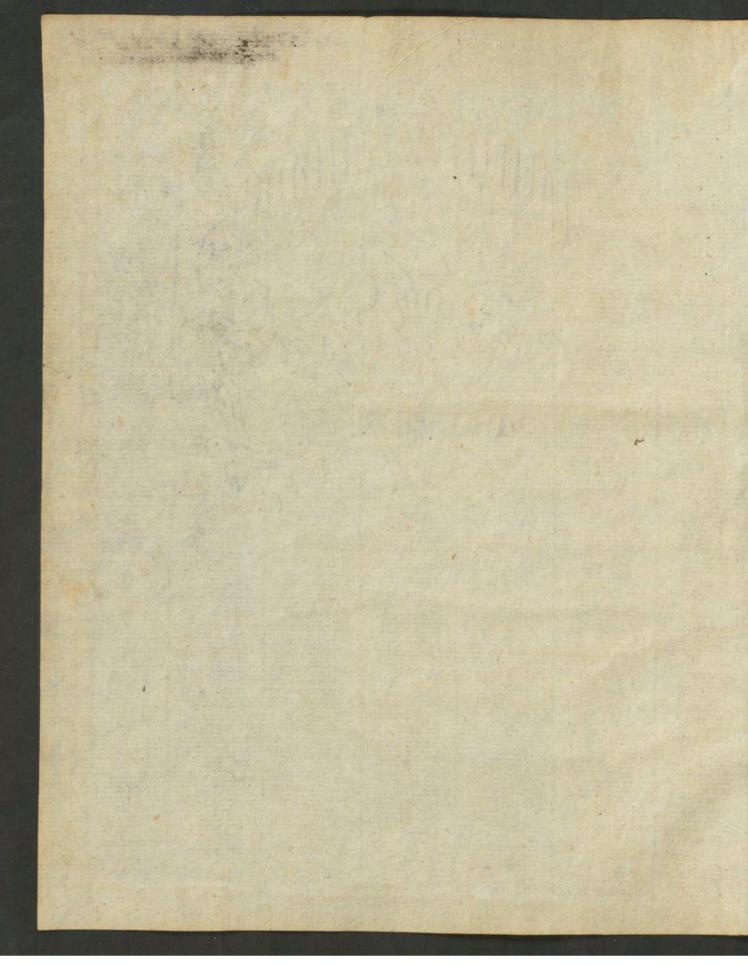
Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

NNN 276

ENTOMOSTRACA

SEU

INSECTA TESTACEA

QUAE

IN AQUIS DANIAE ET NORVEGIAE
REPERIT, DESCRIPSIT

ET

ICONIBUS ILLUSTRAVIT

OTHOFRIDERICUS MÜLLER;

REGI DANIAE ET NORVEGIAE A CONSILII CONFERENTIAE,

PLYRIVMQVE ACADEMIARVM ET SOCIETATVM SCIENTIARVM

SODALIS, PARISINAE CORRESPONDENS.

CVM XXI TABVLIS AERE INCISIS.

FRANCOFVRTI AD MOENVM 1792.

IN BIBLIOPOLIO J. C. HERMANNI,

TYPIS FR. WILH. THIELE, Havniae.

ent to the party of the

FRIDERICO,

JUVENTUTIS

PRINCIPI ET EXEMPLO,

PROVECTIORIS ÆTATIS

AMORI ET DELICIIS

Hæc singularis structuræ animalia in patria nuper detecta

omni, qua par est, pietate

offert

AUCTOR.

FRIDERIOG

emmenavu,

OBTION OF THE WILLIAM

CHARLES CHICKED AVOIS

ZHOMETELHOMA

the Asgolaria Riveller authorities in parentinger

enni, que pur charginate

AUCTOR

nsecta majoribus pediculi & pulices aquatici dicta hodiernis Monoculi audiunt; cum vero plurima duobus oculis instructa sint, ne veritas in rerum naturalium denominatione exularet, gentem hanc a pedibus branchialibus cum clariff. Schæffer branchipodes potius nominassem, nisi non pauca *) his organis destituta tale servare nomen vetuerint. Sane quidem Linneus insecta, quorum notam genericam oculos approximatos quidem fecerat, inepte monoculos, ac horum speciem secundam pedibus natatoriis, quos generi tribuerat, instructam cum Frisсню minus recte apodem dixit; denominationem tamen objectorum historiæ naturalis in penuria verborum ideas qualescunque exprimentium haud raro claudicare, nomenque omnibus ordinis agnatis iisque solis congruens minus facile reperiri nullus diffiteor.

Mihi

^{*)} Omnes Nauplii, Amymonis, Cytheris species, quadam Arguli.

Mihi phænomenon perquam singulare, animalia ordinis insectorum, uti conchylia ordinis vermium, tegmine testaceo instrui, nomen entomostracon (insectum testa tectum) suppeditavit, adeo enim
maximam partem *) conchas referunt, ut quislibet
hospitis ignarus conchulas diceret, modus vero, quo
tegmen hoc increscat, omnino contrarius est; in vermibus testaceis enim, ut cum Reaumurio loquar,
ab extus, in insectis testaceis vero, ab intus augetur,
hæcque uti apterorum reliqua plus una vice decorticantur, ac sese in novas testas induunt, dum illitestam junioris ætatis ampliando veterem continuo
servant.

Infecta hæc (multitudine specierum unius vagigeneris ne obruatur Entomologiæ cultor) in duas
familias & undecim genera dispescui. Familias a
numero oculorum Monoculos & Binoculos dixi, genera a tegmine corporis, a situ oculorum, numeroque pedum desumsi. Perillustris Geer, Sveciæ decus, genus Monoculi (tribus potius seu familia dicendum) a sigura & situ antennarum extra vel intra testam, tertia tametsi species nuda & crustacea sit, in tres
fami-

^{*)} Tegmen Nauplii, Amymonis & Arguli testæ Patellarum accedit,

Cyclopis & Polyphemi crustaceum potius quam testaceum dicendum.

familias (genera rectius) divisit, redactorque operis geeriani clariss. Retzius in pag. 28 quartam, licet nec Geer ejus mentionem fecerit, nec ipse pag. 280 ullum novæ ac prorsus ignotæ familiæ exemplum dederit, nuper addidit.

Linneus novem species a pluribus entomologis descriptas sigurisque illustratas recensuit; harum prima indicæ originis gentis gigas est, ultima dubii generis, penultima, quam circa Argentoratum reperiri mihi in literis retulit clariss. Hermann, curta nimis descriptione laborat; septem ab his diversas a Joblot, Baker, Frisch, Geofros & Ledermüller siguris adornatas in censum non admisst. Sedecim dehine species ante noscebantur, quam indicem Monoculorum, ut historiæ naturalis cultoribus ad inquirenda insecta perquam singularia ac in omnibus aquis obvia, stimulum moverem, anno 1769 genericis ac specificis nominibus danice & latine divulgarem *); illarum ita numerum ego plurimis, Geer **)

A 2 ac

- *) Kritiske Journal, 1769. Gazette literaire de Berlin, 1770, p. 101.
 A&. Societ. Londinensis Vol. 61, 1772; Zool. dan. prodr.
 p. XXVII. & p. 198—201.
- **) Immortalis hie historiæ infectorum scriptor Monoculis notam genericam testam bivalvem, quæ tamen nec ejus quarto, qui noster

ac clariff. viri Strоем, Goeze & Herest postea paucis auxerunt.

Gentis hujus multifaria & complicata corporis structura: membrorum mirabilis agilitas: organorum summa exilitas: vivendi & coeundi ratio singularis: commoratio in aquis, quas pecora nostra ac nosmet ipsi quotidie bibimus: damna, quæ inde enasci possunt, & quæ piscibus inferre videntur: emolumenta *), quæ, licet maximam partem ignoramus, in oeconomia naturæ nihilominus producunt: hæc in insectis minus notis, domesticis quamvis, scitu perquam digna esse, vix ullus dubitet. Quid, quod

noster Polyphemus, nec septimo, qui Cyclops quadricornis, convenit, minus bene tribuit, indicisque & distributionis meæ in genera, quæ tamen in literis dudum laudaverat, in opere (Memoir. sur les insect. Vol. 7.) ne verbo quidem meminit. Hoc dictum volo non in læsionem manium viri omni laude majoris, sed quod in publicas alius præclari Zoologi incidi reprehensiones, quia nomen ejus debita cum laude in scriptis meis, quoties rei literariæ interesset, commemoratum, in commentariolo de Tænia (Naturs. 14, p. 129.) cujus fronti etiam inscribitur, quadruplici vice sæpius non repetiveram. Hallucinationes virorum illustrium indicare, quam in re non controversa nomina corum quotiescunque celebrare, satius esse duxi.

^{*)} Caligos falmonem ex alto maris versus cararactas cogere vulcaris opinio est.

externam corum similitudinem cum conchis, qua sit naturæ transitus ab insectis ad testacea, ut taceam, ecquis ante detectam Cyprim insectum quadrupes, ante Limulum & rectius observatum Caligum insectum fere acephalum seu capite non perspicuo noverit? Quis coitum duorum marium cum una fæmina simul, qualis in famosissimo pulice aquatico peragitur, aut animal, cujus caput merus oculus, quale in Polyphemo videtur, unquam suspicatus est? Mira hæc & plura offerunt Entomostraca.

Sub initium anni 1769 an & quantum frigoris perferre valerent, experimentum institui. Fossas aquaticas, paludes, ripasque, ubi degunt, hieme funditus congelari, primo tamen vere entomostraca ibidem reperiri constat; an hæc novicia ovulis nuper exclusa, an veterana hieme sopita jam reviviscentia, explorare volui. Aquam e piscina scypho vitreo haustam insectis testaceis, imprimis Cypre pilosa & Cyclope quadricorni scatentem, dies quosdam in camera tepida servatam, aeri prægelido exposui. Ad primum congelationis gradum usque sese motitare pergebant; mox scyphus totus quantus quasi nive opplebatur, spatiolis, quanta occupaverat amplitudo corporis Entomostraci, exceptis, in quibus aqua ob motum caudæ & antennarum insecti continuum ad-

A 3

huc

huc limpida erat, at increscente undecunque congelatione, cauda ultimum inflectebatur, nec ob instantem glaciem rurfus extendi poterat; humido denique corpus insecti ambiente constricto, scyphus a fummo ad imum rumpebatur; ruptum glacieque farctum gelu ingravescenti viginti & quatuor horas adhuc commisi, sicque insecta vere demortua quin crederem, nulla causa suberat. Quoniam autem observationes ratiociniis prævalere debent, aquam gelu constrictam, ut sensim regelasceret, in tepidarium misi, cadavera entomostracorum spatio viginti quatuor horarum sæpenumero invisens, motus vero nec vitæ ullum aderat prognosticon. At crastino mane. utcunque oculos in regelatam aquam converterem, entomostraca æque jugiter ac ante congelationem nantia & salientia, mares æque ac fæminas, has quidem racemis ovulorum onustas, non absque miratione conspicatus sum; plurimorum e contra cadavera fundo injacentia, licet plures dies contemplarer, immota persistebant. Diversitatis rationem ignoro, nec conjecturæ*) placent. Parvuli Dytici cohabitantes motum quoque recuperaverant.

Ento-

^{*)} STATIUS MÜLLER monoculos refluente mari exficcatos, affluente reviviscere, quidem asserit, at marinorum solum Caligum curtum, qui in terram projectus mortuus persistit, novit.

Insu-

Entomostracorum pleraque aquis stagnantibus & minus puris gaudent, ac a pecoribus fiticulofis numerofe deglutiuntur; in fætentibus quoque Cyclops quadricornis vitam fustinet, Daphnia autem pereunt; Nauplii, Amymonis & Cyclopis species in aqua puriori, purissima & limpidissima quoque nec tamen copiofe, reperiuntur ac a quovis aqua potore & quidem impune bibuntur; Cytheres & Caligus in mari degunt. Plurima vitam in aqua ultra dimidium anni non innovata nec ulla animalculo fæta, uti Hydrachnæ *), producere valent. Sic Daphnia pennata & longispina, Cypris strigata & pilosa, Lynceus sphæricus & Cyclops quadricornis a decimo quarto Julii ad Januarii vicesimum secundum in eadem agua, exhalatione a quinque pollicum 'ad unius altitudinem diminuta, numero haud exiguo festive vixerunt. Guttulas aquæ femel atque iterum microscopio subjeci, at nullum prorfus animalculum **), quamvis fuperficies aquæ Lemna cooperta effet, oculo fefe obtulit; inediam tamen longo hoc temporis intervallo minime perpessa esse, oppleta Daphniarum, Lynceorum, &

Cy-

Infusoria seu Bullaria aqua exhalata, nisi contra injuriam aeris tegumine qualicunque desendantur, minime reviviscere alibi indicavi.

^{*)} Monogr. de Hydrachnis Lipf. 1781, c. fig. p. XI.

^{**)} Monoculos animalculis nutriri GEER afferit.

Cyclopum intestina comprobarunt; moleculis dehinc aquæ terestribus ac forte puluisculo ex aere decidente nutrita fuisse haud dubitari potest. Cypres sedimentum puluisculi & fæcis cohabitantium sedulo rodunt.

Branchipodum præcipua & raro interrupta actio est aquam nocte & die eventilare, dum enim alteram aquæ massam pedibus branchialibus deprimunt, altera os, pectus & antica corporis perluit, quisquiliæque in ea obviæ desidunt, ac jactatione caudæ ejiciuntur. Pedes non simul moventur; in pare superiore enim motus incipit, ac ad insimum tanta plerumque celeritate procedit, ut omnes in instanti agitari videantur.

Minorum Entomostracorum, generis præsertim Daphniæ, hostes crudelissimi sunt Hydrachnæ, natando enim ea pedibus prehendunt, captivorumque animam rostro suctorio genialiter hauriunt: Hydræ quoque & non paucæ larvæ aquaticæ eis insidias struunt, ac Vorticellarum multæ eadem haud raro graviter insestant, membris enim extra testam prominentibus non solum & sæpe catervatim adhærent, sed etiam intra testam nidulantes quodcunque & totum corpus suis coloniis in quibusdam obsident, motum & agilitatem hospitis non parum remorantes.

anally repty belong about sales and Quot-

Quotquot testa conduntur, in superficiem aquarum elapsa antennas vibrando caudamque projiciendo rursus descendere nituntur, at ob amplitudinem & levitatem testæ continuo frustrantur.

Cutis renovatio mirum certe naturæ artificium in his maxime spectabile est: nova sub veteri enara epidermide, fundo foveæ aut vasculi Entomostracon sese objecto cuipiam affigit, ac membra motitando & quatiendo primum valvulas testæ veteris, subeuntibus novis, laxat, denique brevi exuvias totius corporis, omnium artuum, pilorum, plumarum, radiolorum acumen armati quoque oculi exilirate fugientium simul deponit. In exuviis enim deteguntur non tantum omnes animalis externæ partes, fed interiores quoque, & quæ in integro ante decorticationem minus conspicuæ erant, quales sunt branchiæ pectiniformes pulcherrimæ, vaginulæ pellucidissimæ pilorum minutiffimorum fetas antennarum veluti plumæ rachidem utrinque vestientium ac majori augmentatione difficulter visibilium. Quæ omnem ideam superans fubtilissima exilitas! vaginæ tamen funt, alias vaginulas, quæ organa minora iterum includunt, continentes.

Certam & indubiam Entomostracorum copulam in quibusdam tantum observavi, suisque locis infra descripsi.

B Pluri-

Plurima & fere omnia, si Limulum Gigantem ac pennigerum, Argulum delphinum & armigerum, Cyclopemque brevicornem exceperis, diversa anni tempestate ac repetitis vicibus non solum ope descriptionum & iconum fed vivorum quoque speciminum collatione, ut hallucinationes evitarentur, inter fe comparata funt. Postquam descriptionem cujuscunque feceram, animalculum oculo armato fratris optimi, pictoris exactissimi, subjeci; hic quamlibet partem perlustrando, quicquid videret, enunciabat, atque tali modo collatis, correctis confirmatisque perceptionibus & judiciis nostris animalculi icon in charta Perfectiores tamen figuras prodere in ducebatur. votis fuit, at præter difficultates, quibus premitur partium minutarum in animalculis vividis ac momento tantum quiescentibus adumbratio, nemo eorum copiam pro lubitu habere potis est; paucis enim frequenter obviis exceptis, reliqua rarissima plurimaque minuta & oculo nudo inconspicua, annorum sæpe intervallo assidue aquas inquirenti felicibus tantum au-In minutiis igitur numero fcilifpiciis obveniunt. cet setarum aut articulorum tantum abest, ut scriptori aut pictori vitio jure verti possit iconum & descriptionum discrepantia, quin potius utriusque integritatem probet, in observationibus enim microscopicis animalium maxime agilium non quantum, quando, quoquoties aut quam objecti partem contemplari libet, licet, nihilque e contra facilius, quam figuram deferiptioni hancque illi consentaneam, uti in non paucis operibus, iconibus illustratis, factum est, effingere; adde, quod pictor superficiem qualemcunque delineat, observator vero objectum ab omni parte investigat, nec dum lis suboritur, res controversa semper præsto est.

Duorum historias binis commentariolis, altero latine altero gallice olim exaravi; hic volum. 61 act. focietatis scientiarum, quæ Londini est, 1772 infertus exstat, illum illustri instituto scientiarum Bononiensi improvisæ adoptionis in gratum sodalitium ergo paucis abhine annis transmisi, utrumque tamen, cum ad rem faciet, alterque parum innotuerit, nec an alter impressus sit, constet, hic repetere Entomologis acceptum fore spero atque consido.

ental entitle righ is sign in it and by the barrier of a limit of the barrier of a limit of the barrier of the

sy Memoires puelons, Val. 9. 1789.

Commentarius de Monoculis in specie de Cyclope minuto vulgari quidem at minus noto.

Non mutandum cælum, non trajicienda maria, non petenda & vitæ & pecuniarum dispendio loca remotissima, ut invisa, ut inaudita inquiramus; ipsa litora vicina, ipsa patria tellus, lacus, stagna, rivi, quid quod vada & qvævis palustria domestica mirandorum feracia existunt. Tempus instat, quo non quæretur novum ex Africa, sed ex aquis & aquosis nobis & pecoribus nostris potum suppeditantibus: quo non tantum in aere, in vitæ ratione & c. quæretur causa morborum, sed in aquarum usu minus cauto animalculis innumeris sæpius scatentium.

Anno 1770 cum perillustri scientiarum academia parisiensi*) numerum specierum novi generis in stagnis & paludosis latentium communicavi, genus Hydrachnam**) dixi, brevem unius speciei historiam dedi, ac, ut cives & exteros aqve ad amulationem in observando qua ante pedes, incitarem, succinctas cujus-

^{*)} Memoires present. Vol. 8, 1780.

^{**)} Hydrachnæ aquar. palustr. Lips. 1781. c. fig. Müllers kleine Schrift. I, p. 112.

vis speciei notas subjunxi. Eodem animo in lucem protuli Monoculorum gentem*), diversa & multifaria forma splendidiorem, maximam partem aeque ignotam.

Nosci digna hæc animalcula, non quia Deus maximus in minimis est, æque enim magnus in omnibus, at ob eximiam membrorum exilitatem & agilitatem, miram organorum diversitatem, varia Creatoris eundem sinem obtinendi media, & pulchritudinem & proportionem, quam nihil excellit. Si enim Monoculorum incessum respicimus, alii antennis, alii organis pectoralibus, sive manibus provehuntur, omnes natant; quidam & natatoriis & ambulatoriis pedibus instruuntur. Moventur pro varia structura varie, ita ut ex diverso in aqua motu, quantumvis corpus visum ausugiat, diversam speciem recte arguamus.

Antennæ mobiles, rigidæ, simplices, setaceæ, annulatæ, vel ramosæ, dichotomæ, trichotomæ, in latere capitis, in vertice, fronte vel in pectore inseruntur. Oculus unicus vel bini a tergo, a latere, in vertice, in fronte vel ipsum caput totum oculus.

B 2 Mem-

^{*)} Nomina ejus specifica in kritiske Journal & alibi publica-

Membra genitalia in diverso sexu duo vel unicum, in cauda, in pectore vel in antennis condita.

Alii vivos fætus pariunt, alii ova ponunt, alii diversa tempestate utrumque. Quidam ova a tergo intra corpus servant, quæ postea sub caudam more cancrorum glomere vel unico vel in duos racemos diviso affiguntur; alia ova a tergo extra corpus portant, ubi, nisi periculum vitæ matri immineat, pulli excluduntur, exclusique adolescunt. Omnibus commune est, dum minima aquæ guttula fruantur, ova vel pullos apud se servare, extremo vero vitæ momento unumquemque protrudere ejusque sorti relinquere.

Species, quam singulatim describere animus est, majori reliquorum numero decuplo minor nudis oculis lineolam, quam vulgo comma vocamus, resert; hæc, si animalcula in copula deprehendantur, longior est soloque motu vivum quid prodit. Vitrum inquisitorium (la loupe) si admoveas, agilissimum & vividissimum omnium forte animalium videbis. Si ope microscopii majorem augmentationem adhibueris, miranda ejus structura in conspectum subit. Primo intuitu Lepismam saccharinam quodammodo resert, at penitius inspicienti longe diversum se probat.

4) Moraina eins figerifica in hvirilles Jeurool & clibi publica-

Corpus elongatum, crustaceum postica versus sensim attenuatum, album, decem segmentis supra convexis, crustamque cancrorum aliquantum referentibus. Primum segmentum, cui caput insidet, reliquorum duobus longius est, sequentia quatuor æqualia, 6, 7, 8, 9 & decimum sensim decrescunt. Ex diversa corporis flexione antrorsum & retrorsum, juncturas segmentorum 5 & 6 geniculo instructas esse patet. Medium corporis percurrit linea obscura, quæ intestinum est.

Caput pellucidum antice rotundatum: in medio pellucentis capitis punctum nigrum, quod oculus; hinc antice, postice & utroque latere prospiciens objecta undique excipit.

Antennæ duæ simplices corpore triplo breviores sensim decrescentes articulis plurimis pellucidis utrinque bipilis: in mare basin versus nodosæ sunt: hinc maris crassiores, sæminæ aliquantum longiores.

Antice infra caput Palpi sive remi duo incurvati, articulati apice pilis tribus vel quatuor finiti. Infra hos unci duo minimi agre conspicui. Utrosque palpos & uncos insectum natando motitat.

Pedes

Pedes octo, quatuor utrinque, longissimi, pilosissimi, penduli, in quemvis sensum flexiles, 2, 3,
45 quinto corporis segmento subtus affixi sunt. Ultra caudam quidem prominent, medii tamen vicinis
longiores sunt. Articulis plurimis pellucidis pilis
spinas amulantibus utrinque armatis constant. In
numero pedum post plurium examen ambigo; quamvis enim vivente insectulo, quatuor utrinque conspicere credidi, in mortuo tamen tres tantummodo distinguere licuit. Motus concitatus in vivo, vel occultatio pedum in mortuo, omnem sape assiduitatem &
patientiam observatoris eludit, numerumque incertum reddit.

Segmentum caudæ terminatur utrinque papilla folitaria pilis brevissimis lateralibus vestita; ex hac porrigitur seta corpore longior, rigida, non pilosa, basi spinula laterali instructa. Inter papillas anus.

Cyclopis minuti brevis historia hæc est:

Mas a fæmina in eo differt, quod tertiam partem brevior & angustior sit, & quod antennas breviores & nodosas habeat. Genitalia ejus in nodosa antennarum parte basin versus sita sunt; hinc membrum virile duplex. Fæmina mare major vulvas in papillis caudæ vel prope easdem, antennasque æquales decrefcentes habet. Utrinque in tergo series punctulorum rubrorum a capite ad papillas caudæ descendens interdum conspicitur; hæc prima ovulorum rudimenta sunt. In aliis rubor dorsi nullus adest, at sacculus ovorum ovato-oblongus obscure viridis sub abdomine infra pedes racemi instar pendulus. Hic uncinulis duobus appensus, dum mater natat, hinc & illinc vibratur. Cum cancris igitur commune habet, quod ova a postico capitis dorsum occupantia sensim descendant, abdominique extus assignantur, ovarium vero sive sacculus ova continens pendulus & mobilis ei proprius est.

De Araneis constat, marem genitalia apice antennarum nodoso gerere, nodum hunc instante coitu aperire, ac vulvam membro suo tactibus iteratis pulsare. In Cyclope nostro coitus alia ratione succedit: mas fæminam retro adit, antennis basim setarum caudalium & papillas caudæ amplectitur, variisque slexibus adeo involvit, ut soli antennarum articuli insimi aucta quidem magnitudine in conspectum observatoris subsant. Hoc situ in rectam lineam extensi plures dies circumnatant. Fæmina marem post se trahens alternis vicibus quiescendo & motu huic speciei proprio non nihil progrediendo cursum pro lubitu dirigit.

Uterque nimirum antennas, palpos & pedes natando movet, at hujus motus distinctior frequentiorque cst; dum pedes pectus versus elevat, anticam corporis partem simul inclinat, mox corpus antrorsum & pedes retrorsum extendendo volumen aquæ protrudit & sie vacillando progreditur. Mas adeo arcte sæminæ adhæret, ut reluctante etiam hac sese avelli ægre patiatur. Fæminam vidi, dum guttula aquæ exhalatione diminuebatur, ac vitæ periculum imminebat, motus ciere varios, ut ab importuno mare liberaretur, ac anticam corporis partem adeo omni opera retrorsum retorquere, ut capite & antennis dorsum maris repetitis ictibus tunderet, at hic tranquillus immotusque in opere perstitit.

Copula junguntur Majo, Junio, Julio, Septembri, Novembri & forte omni anni tempore (sub ipsa enim glacie eos inveni festivos) & quidem quotannis pluribus vicibus; fæmina hinc sæpius quoque ova ponit. At rem maxime singularem & quantum constat, in universo regno animali insuetam & rarissimam *), hominem, ut dicitur, si excipias, in hoc insecto observare licet, marem nempe cupiditate trahi in fæminam gravidam, sive ovis onustam, & hanc illum in novam venerem admittere. Fæminam racemo ovorum

pen-

^{*)} Mula & equa gravidæ coitum patiuntur; cætera, ubi gravida fuerint, animalia fugiunt mares. Arist. h. anim. l. 7, c. 4.

pendulo instructam sæpe in flagranti opere deprehendi*). Hoc vero in oviparis, dum ova extrorsum portant, sine supersætatione aut alia noxa sieri potest; nec in eo statu proprie dici possunt gravidæ, quia sætus sive ova jam enixæ sunt, matris licet corpori adhuc adhæreant. Miratione tamen haud indignum videtur hoc generationis beneficium **) ac majoris multiplicationis medium, dum enim ova ventri extus afsixa portat mater, novis vita inditur embryonibus illorum locum brevi occupaturis. Hoc in cancris æque sieri suspicor. Si locum, ex quo racemus ovulorum pendet, respicimus, aliud nobis in oeconomia naturæ insolitum sese offert; alius nempe hic conceptionis, alius partus locus: hic medio sere abdominis, ubi ovula efferuntur, ille apice caudæ, quo generatio peragitur.

Cyclops minutus in omni facile aqua obvius est, in aquis enim, lacuum, rivorum, paludum, ac in sossis aquaticis sylvarum minus puris & in piscinis sæpius reperi. Inter confervas marinas alius huic similli-

mus degit.

C 2 Me-

^{*)} Confer Tab. XVII, f. 6 & 7.

^{**)} Majus in Hirudine hyalina contemplatus sum Vermium hist. V. I, pars 2, p. 50: dum parens caudam versus pullos vivos gestat, ovula suturi partus sphærica & viridia in area corporis antica jam conspiciuntur; quid quod in unica matre pullos slavos primi, pullos virides secundi, utrosque oculis conspicuis splendidos & vivaces, ac ova viridia tertii partus vidi.

Memoire sur les insectes bivalves d'eau douce speciellement sur la tique, appellée la blanche-lisse.

Le nom de bivalve n'est connu, que par rapport aux coquilles à deux battans, telles, que les moules & les huitres. Les caux douces en fournissent un très petit nombre en comparaison de la multiplicite de celles de la mer. Je n'en connois que quatre espèces, qui se trouvent dans les eaux de Fridrichsdal, entre lesquelles il y a pourtant une inconnue, que je sache, aux Conchyliogistes *).

En revanche la nature a rempli les eaux douces d'animalcules plus parfaits, que les habitans des coquilles de la mer & les a pourvu même d'une coquille à deux battans. On scait, que les huitres & les moules font des animaux très fimples, privès des organes les plus parfaits, & que par cette raison ils jouissent de la vie d'une maniere moins accomplie. Le defaut deveux, de mains, de pieds &c. les oblige à mener un genre de vie oisif & engourdi, destitués en même tems de tous les avantages, qui naissent de la faculté du mouvement & de la La nature les ayant pourvu d'un domicile desfiné à les defendre de toute injure du dehors, les a pour la plus part fixés à un même endroit pour toute leur vie au milieu des tenèbres. Nos animalcules à deux battans en ouvrant les battans jouissent au contraire de la lumiere & se meuvent à leur grè, tantôt en s'enfonçant dans la bourbe, tantôt en s'elançant dans l'eau, cet air humide de leur sphère. S'ils rencontrent quelque objet imprevu, ils se cachent tout à coup dans leurs coquilles & reser-

rent

^{*)} Tellina amnica. Verm. hift. 2, 389.

rent les battans, que la force & l'adresse tacheront envain à

De ces animalcules j'ai trouvé plusieurs especes dans les eaux de Fridrichsdal, dont il n'y a qu'une seule counue aux Na-Mr. Baker de la focieté rojale de Londres est le turaliftes. premier, que je fache, qui en parle: il nous dit a), que l'insette nage avec vitesse, qu'il fait approcher sa nourriture au moyen d'un. tourbillon causé dans l'eau par le mouvement de ses bras, qu'à la rencontre d'un corps solide il s'arrete par le moyen de ses pattes. qu'il rentre dans sa coquille au moindre attouchement, & qu'en cela il ressemble beaucoup à une coquille à deux battans. A cette description il joint une figure, qui, quoique assez mediocre, ne laisse pas de representer l'insette. Mrs: Linné b) & Geofroi e) le nomment Monocle sans s'aperçevoir, que Mr. Baker l'avait deja connu, ils ajoutent à ce, qu'il en dit, que ses antennes sont composées de plusieus filets blanchâtres; & que la coquille est oblongue, lisse, de couleur cendrée, relevée en bosse, & comprimée par devant, presque de la même grosseur aux extremités. Aucun de ces auteurs a eu la fatisfaction d'examiner de près l'habitant de la coquille, (ce qui est aussi très disficile) & comme il ressemble fort à celui de la nouvelle espéce, que je vais decrire, nous allons les contempler enfemble.

Au mois de Novembre 1767 me promenant hors de la porte d'ouest de Copenhague, je trouvai dans une fossette plei-

a) Beyträge zum Gebrauch des Microscops, p. 503. t. 15, f. 8.

b) Fr. Svec. 1761, 2050. c) Hist, des insectes, 2, p. 657, 4.

ne d'eau douce un Conferva d), que j'emportai avec moi. J'en mis un peloton sur le poële, pour le secher, & le regardant à la loupe après l'avoir deseché, j'y decouvris par-ci par-là des petits points blanes, très lisses & très brillans; je les enlevai à l'aide de la pointe d'une epingle, & les examinant de plus près, je vis de coquilles à deux battans, & l'endroit de la chafniere plus élevé & le bord anterieur plus plat acheverent d'en faire des coquilles. Je ne regrettai que la difgrace d'en avoir par la chaleur du poële tué les habitans, dont il ne restoit que la depouille seche & meconnoissable, & dont pourtant la vuë étoit necessaire pour constater leur rang parmi les testacées. La gelée furvint & m'empecha de faire des nouvelles recherches. Je montrai mes coquilles à un Naturaliste & deux conchiliologistes d'une habileté reconnuë, qui s'accorderent à assurer, que c'étoient des vraies coquilles du genre des moules. J'en doutai cependant, me rapellant l'insecte mentioné cie dessus, que j'avais vu autrefois e), & je remis à me decider jusque à ce que j'eusse examiné l'habitant en vie.

Au commencement d'avril 1768 la gelée à peine finie, je retrouvai du Conferva; je la delaye dans un verre d'eau fans y decouvrir la bivalve; je le remets sur le poële, esperant en tirer par le seu, ce que l'eau me resusoit; mais tout envain, elle ne paroit point. Au printems me trouvant à la campagne, je reprens mes recherches d'insectes aquatiques & je decouvre diverses especes d'insectes bivalves, qui me confirment

dans

d) Conferva rivularis Fl. dan. t. 881.

e) Faun. Fridrichsd. 851.

dans l'idée, que l'habitant de la coquille en question devoit reffembler à ceux ci. Ensin à l'automne ayant perdu l'esperance d'en rencontrer, je la retrouve dans le parc au fond d'un creux rempli d'eau croupie. La transparence de la coquille de cette espece me permit d'en examiner l'habitant & l'examen justifia mon doute sur son genre.

La nouvelle coquille est bivalve, blanche, lisse, luisante & transparente sans la moindre tâche, poil ou duvet. Sa figure est oblongue, arrondie aux bouts & à la charniere, un peu finuée à l'ouverture, un peu convexe aux cotés, de forte, que vuë hors de l'eau & feche, elle ressemble fort aux graines de quelques plantes; ce qui est commun à toutes les especes de ce genre. Sa substance est coriacée, ou semblable à une glu endurcie, mince & tres fragile, étant desechée. Vus au microscope quelques exemplaires montrent le tissu des mailles d'un reseau. Les battans sont egaux, un peu plus larges à l'un bout qu'à l'autre & un peu comprimés à l'echancrure; ils ne font pourtant pas plus élevés vers l'ouverture, que vers la charniere; on croit plutôt voir le contraire. Vus du coté interieur ils presentent un autre bord moins elevé que l'exterieur & qui se perd vers la charniere. C'est l'endroir, ou les battans s'unissent, que j'appelle de ce nom, quoique je n'y aie pu decouvrir ni membrane, ni dents, à l'aide des quels les battans des bivalves ordinaires se joignent; ils sont pourtant étroitement attachés à cet endroit, pendant la vie de l'animal, ce qui me fait soupçonner, qu'il y a un ligament au dos de l'habitant, qui sert à les fermer. La longueur de la coquille est d'une in the second demi

demi ligne & sa plus grande largeur à peu près d'un quart. Celle des Auteurs cités ci-dessus est trois sois plus grande, quand elle est arrivée au terme de son accroissement. Elle est veluë, quoiqu'à l'oeuil elle paroisse tout lisse, plus comprimée à l'echancrure, où les battans sont relevés en bosse; plus deprimée vers la charniere, opaque & de couleurs changeantes. On la trouve tantôt d'un vert-clair, tantôt d'un vert-soncé, marquée communement d'une raje oblique, plus claire que le reste; elle est souvent luisante, quelque sois cendrée & pleine de souillure. Le duvet cependant, dont la coquille est couverte, & où s'attachent les ordures, qui causent cette saleté, ne se voit, qu'à l'aide du microscope. J'ai examiné plusieurs individus de divers ages en différentes saisons, & tous sans exception se sont trouvés velus. Ceux de la nouvelle espèce au contraire sont depourvus de tout duvet.

Je nommerai cette nouvelle espèce la blanche-lisse f) pour la distinguer d'une autre, dont la coquille est blanche & veluë g) & celle des auteurs la maussade h), à cause de l'état malpropre, dans lequel elle se presente quelquesois.

J'ai deja dit, qu'il est très difficile de decouvrir la figure de l'habitant de ce genre de bivalves; neanmoins la transparence de la blanche-lisse m'a permis d'examiner sous le microscope la partie laterale de l'habitant, & un heureux accident, qui, après plusieurs tentatives inutiles, me sit surprendre celui de la maussade en repos sur le dos les battans ouvers, m'a fourni

f) Tab. 3, f. 1-3. g) Tab. 6, f. 7-9. h) Tab. 5, 1-3.

fourni le moyen de considerer à la loupe sa partie anterieure. Je conjecture, qu'il étoit dans la muë, & que par cette raison il étoit plus tranquille & tenoit ses battans plus ouverts qu'à l'ordinaire. Quoiqu'il en soit, je vais donner la description de l'animalcule très singulier, que j'ai eu l'avantage d'observer.

La tête est large au bas & diminue en volume vers le haut, ou elle se termine en pointe allongée; elle a à chaque coté un filet long & blanchâtre en forme d'antennes. L'animalcule paroit baisser & relever la pointe à son grè.

Les antennes sont au nombre de deux; elles ont presque la longueur de la coquille, & sont formées d'une base transparente, cylindrique & articulée, qui se termine en plusieurs silets longs & capillaires. Elles paroissent inserées à l'extremité de la tête; c'est pourtant au coté qu'elles sont attachées, parceque j'ai souvent remarqué, que l'insecte descendoit la pointe de sa tête vers le dessus de la poitrine, sans que les antennes suivissent ce mouvement. La blanche-lisse est pourvue à chaque antenne de cinq silets capillaires, les quatre au sommet & le cinquieme plus bas. La maussade paroit en avoir dix à chaque antenne. Chèz plusieurs les antennes semblent jaunâtres & la base sormée de quatre anneaux.

C'est à l'aide de ces antennes, que l'animaleule s'avance d'un lieu à l'autre; elles sont des vrayes nageoires. Il peut les remuer en divers sens: quand il veut courir, il commence par les étendre tout droit, & elles ne paroissent que comme deux crins;

dans

dans un moment il en developpe les filets & nage très vite. Quand il se promène, il unit tantôt les filets, tantôt il n'en developpe qu'un seul, tantôt il les eparpille tous ensemble. Quelquesois il les courbe sur la charniere de la coquille. Souvent il cache l'une des antennes ou bien toutes les deux en les passant le long de la poitrine entre les quatre pattes. Le jeu de ces antennes est admirable & paroit amuser l'animaleule, comme il charme le spectateur.

A l'endroit, où la tête s'unit au corps vers les bords de la charniere de la coquille on s'apperçoit d'un petit point noir, qui est l'oeuil de l'infecte. Cette situation singuliere de l'organe de la vuë sur la partie cervicale a dequoi s'etonner; c'est un phénomène nouveau, & toutes les nouveautés surprennent, mais la raison de cette surprise ne se trouve que dans nos connoissances bornées. Il y a nombre de personnes, qui s'aviseroient d'étaler des raisons très apparentes de cette position de l'oeuil, qui supposeroient même pour prouver evidemment notre incapacité & manque de penetration, que, si le createur s'en étoit rapporté à nous, nous l'aurions placé à l'opposite, à l'extremité de la tête &c. Que des raisonnemens frivoles! les ouvrages de Dieu sont les plus parfaits, & tout ce qu'il ordonne, est souverainement au mieux; mais les causes finales, que nous donnons pour telles, ne font gueres que des pures conjectures, quoique ces conjectures se verifient quelquefois sans que nous nous y fussions attendus. Aussi y a-t-il des insectes aquatiques, qui ont l'oeuil au front, au bout, au derriere, au devant de la tête, à un de ses cotés & sur son dessous &c. & il

s'en trouve même, dont l'oeuil seul fait toute la tête. La raifon la plus simple de la diverse position des organes principaux, qu'on observe dans les creatures, est la plus vraisemblable où du moins la plus à notre portée. Le souverain du monde se plait à varier à l'infini les productions de sa main creatrice & de ne regarder l'unisormité, que dans les generations de chaque espéce de ces cohortes innombrables, predicateurs de sa sagesse & de sa puissance infinies.

La poitrine s'avance fort vers l'ouverture de la coquille & fait la plus grande partie du corps de l'infecte. Les pattes, la bouche, les barbillons y sont placés.

Les pattes sont au nombre de quatre. Leur position ressemble à celle des quadrupedes, mais leur courbure reciproque est plus marquée. Les deux anterieures sont attachées au haut de la poitrine, où celle-ci paroit un peu echancrée. Je les croyois long tems des barbillons, parceque l'animalcule s'en sert à tater tous les objets; mais un second usage, qu'il en fait, & la decouverte des vrais barbillons les sont juger des vraies pattes. Elles sont blanches, transparentes, articulées, courbées vers les pattes posterieures & se terminent par deux pointes en sorme de griffes. Les deux pattes posterieures sont attachées au bas de la poitrine. Elles sont plus longues que les anterieures. Chaque articulation à deux petits poils à sa base & chaque patte se termine par une griffe allongée; au reste elles sont semblables aux anterieures. L'insecte bivalve se sert de ses pattes non seulement pour se proméner dans les Conferves, dont

quelques uns lui font de vrais dédales, & d'autres des bois à haute futaie, mais encore pour remuer la boue, y poursuivre sa proie & s'accrocher à d'autres animalcules de son espéce où à des corps voisins.

Au dessous de la poitrine auprès des pattes anterieures il y a une tache noire, qui est la bouche de l'insecte. Elle est couverte d'une pellicule transparente, qui s'ouvre au milieu & laisse entrevoir deux macheoires, qui sont marquées d'un point très noir à l'endroit, où elles se joignent. Entre ces macheoires pendent de très petits barbillons, blancs, semblables à ceux des Tipules, & au dessus d'elles on voit une petite ligne noire transversale. Au tour de la bouche paroissent encore plusieurs petits barbillons simples & formés en pied, qui se remuent sans cesse.

Il n'y a point de doute, que ces barbillons pediformes ne fervent à faire passer & repasser l'eau, comme aussi à apporter à la bouche de l'animal la nourriture necessaire; fonction, qu'on ne peut pas attribuer aux bras, ou pattes anterieures, comme l'a fait Mr. Baker, qui n'a pas observé les parties cachées entre les battans de la coquille.

Le ventre est presque aussi large que la poitrine, mais il n'a que la moitie de sa longueur. Il semble formé de deux lobes, marqués au milieu d'un cercle noiratre. Son mouvement est de s'approcher vers la poitrine & de s'etendre de nouveau.

La queue, qui fort entre les deux lobes, a la longueur du corps, & est composée de deux canaux droits blancs, transparens & unis dans toute leur longueur jusques vers le bout, où ils s'ecartent & se terminent chacun en deux pointes courbées. Vers le milieu de la queue il y a sur chaque canal un petit poil rude. L'animalcule la tient à l'ordinaire cachée sous le ventre & la poitrine, & ce n'est, que quand il à eté au point de manquer de l'eau necessaire, qu'il étend cette queue pour se mettre dans une situation plus aisée; après quoi il la retire tout de suite.

On voit encore sur le dos de l'insecte deux grands corps arrondis, que je prends pour les ovaires.

Après cette description on conviendra de la superiorité de notre inseste bivalve aux coquilles à deux battans par la merveilleuse structure de son corps & par les avantages, qui en resultent. La difference, qui s'apperçoit dans la structure, n'est pas la seule, qui excite notre attention; la formation même de la coquille se fait d'une maniere toute opposée.

Les diverses hypotheses des naturalistes sur la formation des coquilles des testacées sont connues. L'un veut, qu'elle se fasse par l'intussusception & l'autre par la juxtaposition; celle-ci, pour qui Mr. de Reaumur se declara & que la nature paroit constater, prit le dessus en consequence. Mais, si les partisans de l'intussusception perdirent leur cause, ce ne sut, que faute d'avoir consulté avec assez d'application où de bonheur cette

D 3

nature

nature si variée dans ses operations, qui n'auroit pas manqué de leur offrir des coquilles, formées par l'intussusception. En voici un exemple dans nos infectes bivalves: l'abandon de la vieille coquille & la naissance d'une nouvelle à mesure, que l'habitant s'accroit, le mettent hors de toute contestation. Le fait est demontré non seulement par les coquilles vuides de differente grandeur, qu'on rencontre dans les eaux, & qui ne sont que des vrayes depouilles des coquilles de nos infectes bivalves, mais encore par le rare avantage, que j'ai eu, de voir un de nos animalcules fe depouiller fous mes yeux non feulement de la membrane exterieure de sa coquille, mais encore de celle de toutes les parties exterieures de son corps & se presenter tout renouvellé à ma vuë. Les depouilles de la coquille & du corps de l'habitant avoient la blancheur & la transparence du plus pur crystal. Les articulations des antennes, des barbillons & des pattes, leur plus petits poils y etoient enrore plus reconnoissables, que dans l'infecte même. Quelle est la petitesse de ces organes, cachés dans de gaines & des fourreaux, qui ne deviennent visibles, que grossis plusieurs millions de fois, & combien en reste-t-il, qui echappent au meilleur microscope! dans l'eau la plus limpide, que nous buvons, on peut apperçevoir à l'oeuil des depouilles du corps de l'infecte attachées à la coquille flotter comme un cotton très fin & blanc. Cette adhesion prouve, que le corps de l'animalcule est joint à sa coquille par quelque ligament, qui même pourroit bien tenir les battans attachés à leur charniere, conjecture que j'ai deja mise en avant ci-dessus.

Je n'ai pas encore reussi à decouvrir les parties naturelles de ces animalcules, ni à voir leur accouplement, qui ne doit pas etre moins singulier, que celui de quelques autres espéces du genre vague de Monocle, & par consequent je n'ose rien prononcer sur leur sexe. J'ai vu, qu'ils pondent des oeuss, mais cela n'empeche pas, qu'ils ne puissent etre de même vivipares. J'ai vu d'autres espèces de Monocle porter dans leurs ovaires tantôt des oeuss, tantôt des petits vivans & les deposer tantôt en coques, tantôt éclos.

La maussade est la plus ordinaire des insectes bivalves; on peut la rencontrer toute l'année jusqu'à la saison des glaces & même sous les glaces, d'où je l'ai tiré quelquesois, & elle se trouve presque dans toutes les eaux pures, même dans celles, qui remplissent les sossettes exposées aux inondations de la mer. Je l'ai gardé chez moi au dela d'une demi-année, depuis le mois de Mai jusqu'à célui de Novembre, pleine de vie & de mouvement dans un verre d'eau, sans la renouveller.

La blanche - lisse vit au fond des eaux des aunaies, des tourbieres & des fosses, dans lesquelles croit le Conferva ci-dessus indiqué.

Comme les Entomologistes ont rangé l'insecte bivalve sous le genre de Monocle, cela nous méne naturellement à dire deux mots sur le dit genre.

Les auteurs ont confondu des insectes aquatiques très differens en genre & en espèces sous le genre arbitraire de Monocle; ils ne se sont pas contentés de reprendre sous ce nom des espèces, dont les proprietés & les attributs ne repondent pas au caractère etabli du genre, mais ils ont même donné à ces espèces de caractères specifiques, que la nature nous dicte d'étre generiques. Je n'alleguerai à present que la manssade, qui nous en fournit un exemple evident. Mr. Geofroi aussi bien que Mr. de Linné l'ont rangé sous le genre de Monocle. Selon celui-ci le caractère generique du Monocle est d'avoir deux yeux & douze pattes, dont les fix font fourchues; & celui-là lui donne un seul oeuil & fix pattes. Outre la diversité du nombre des yeux, notre description montre, que le nombre des pattes ne convient pas à cette espéce de leur Monocle. Ajoutons, que le port & la structure differente de ses antennes, de ses pattes, de sa queue & de tout son corps lui revendiquent un genre à part. La definition specifique antennis multiplicibus capillaceis testa bivalvi & ce, qu'ils nous disent de cette espèce convient egalement à toutes les espèces de mes trois genres à antennes capillaires; c'est donc plutôt la definition d'un ou plusieurs genres que d'une seule espèce. La même meprise se rencontre dans la definition des autres espèces rapportées à ce genre; la raifon en est, que les auteurs n'ayant connu du nombre des espèces, que j'ai indiqué, que tout au plus quatre, ils ont trop generalisé les caracteres de ces quatre, que même ils ne connoissoient pas suffisamment. Le perroquet d'eau, qui est le plus connu tant par sa couleur quelquefois rouge, qui fait croire au vulgaire, que l'eau est changée en sang, que par les

ouvra-

ouvrages de Mrs. Schwammerdam, Baker, Geofroi & Schæffer, qui ont fait son histoire, nous est encore donné pour hermaphrodite par ce dernier auteur, quoiqu'il soit different en sexe, & qu'il ait les parties genitales doubles.

Ainsi la connoissance de ces insectes a eté presque negligée, quoiqu'elle soit en esset très interessante. Sans alleguer la structure de seur corps, la diversité de seur mouvement, leur étrange maniere de s'accoupler, il sussit d'observer, que nous les avalons dans notre boisson & dans notre nourriture vivans où morts, avec leurs oeus de sorte que je ne trouverai pas étonnant, que l'on en decouvre quelque jour dans nos intestins où dans ceux de nos bestiaux &c. & qu'on en derive nombre de nos maladies.

En-

E

ENTOMOSTRACORUM

Inter se & cum Insectis, Testaceis & Molluscis affinitates naturales.

* Univalvia.

AMYMONE
NAUPLIUS affines Patellis quoad testam.

ARGULUS — Cancris brachyuris quoad testam & eau-

LIMULUS — Cancris quoad testam & branchias.

CALIGUS — Lernais quoad figuram & ovaria.

** Bivalvia.

CYTHERE
CYPRIS
LYNCEUS

affines Conchis quoad testam.

DAPHNIA

*** Crustacea.

POLYPHEMUS affines Caneris macrouris in plurimis.

ENTOMOSTRACORUM

Divisio methodica.

I. Monoculi.

* Univalves.

AMYMONE: pedes 4. NAUPLIUS: pedes 6.

** Bivalves.

CYPRIS: pedes 4.
CYTHERE: pedes 8.
DAPHNIA: pedes 8-12.

*** Crustacei.

CYCLOPS: pedes 8, antennæ 2.
POLYPHEMUS: pedes 8, antennæ 0.

II. BINOCULI.

* Univalves.

ARGULUS: oculi inferi.
CALIGUS: oculi marginales.
LIMULUS: oculi fuperi.

** Bivalves.

LYNCEUS: oculi laterales.

EN-

E 2

ENTOMOSTRACORUM

Denominationes Specifica.

Nauplius braceatus testa orbiculari mutica.

N. faltatorius testa ovata, postice setosa.

Amymone Baccha testa orbiculari, antennis horizontaliter extensis, cauda utrinque denticulata.

- A. Satyra testa ovata, antennis obtusis, verticaliter extensis.
- A. Silena testa ovali, latiuscula antennis oblique extensis.
- A. Moenas testa ovali, antennis horizontaliter extensis, corpore basi truncato.
- A. Fauna testa oblonga, antennis sursum extensis.
- A. Thyas testa dilatata, antennis incumbentibus.

Cypris Vidua testa globosa, fasciis tribus nigris.

- C. Monacha testa subglobosa, antice trancata, strigis nigris.
- C. lævis testa globoso-ovata, glabra.
- C. candida testa subovata, candidissima.
- C. pubera testa ovali, tomentosa.
- C. ornata testa ovata, antice sinuata, strigis viridibus.
- C. pilosa testa ovata fusca, antice & postice ciliata.
- C. detesta testa reniformi, pellucida.
- C. Strigata testa reniformi, fusca, fasciis tribus albis.
- C. crassa testa subclavata, apice latiore, fascia obliqua fulva.
- C. fasciata testa elongata, fascia viridi.

CYTHERE viridis testa reniformi, tomentofa.

C. lutea testa reniformi, glabra.

CYTHERE

CYTHERE flavida testa oblonga, glabra.
C. gibba testa ovata hispida, utrinque pustulata.
C. gibbera testa ovata, glabra, utrinque bipustulata.
Lynceus brachyurus cauda deflexa, testa globofa.
L. Sphæricus cauda inflexa, tefla globofa.
L. lamellatus cauda inflexa, laminata, testa ventricosa.
L. quadrangularis canda inflexa, tefta fubquadrangula.
L. longirostris canda inflexa, testa antice aculeata.
L. trigonellus cauda inflexa ferrulata, tefta antice gibba,
mucronata.
L. truncatus cauda inflexa ferrulata, tefta bafi denticulata.
L. macrourus cauda erecta, testa elongata.
DAPHNIA sima cauda inflexa, testa ovali mutica.
D. quadrangula canda inflexa, testa quadrangulari mutica.
D. pennata cauda inflexa, tefla poslice mucronata.
D. longispina cauda inflexa, testa antice serrulata, poslice
aculeata.
D. mucronata cauda inflexa, testa antice aculeata.
D. rectiroftris canda inflexa, testa antice ciliata, corniculis
porreciis longis.
D. curvirostris cauda inflexa, testa antice pilosa, corniculis
pendulis.
D. crystalina cauda deflexa, testa mutica, corniculis porrectis
curtis.
D. setifera canda resta, testa angulis anticis setarum fasciculo.
Cyclors minutus antennis linearibus, cauda biseta.
C. caruleus antennis linearibus caruleus, cauda recta biloba.
G. rubens antennis linearibvs rubens, cauda recta bifurca.
LAM . E 3 Cw

Cyclors lacinulatus antennis linearibus, cauda curua bifurca.

- C. captivus antennis linearibus, clypeo dilatato, cauda rectafissa.
- C. longicornis antennis linearibus longissimis, cauda bifida.
- C. quadricornis antennis linearibus quaternis, cauda bifida fetofa,
- C. minuticornis antennis linearibus brevibus, cauda fissa biseta.
- C. chelifer antennis brevibus recurvis, corpore inarticulato, manibus chelatis, cauda bifeta.
- C. curticornis antennis minutis, reciis, corpore inarticulato, manibus muticis, zauda biseta.
- C. claviger antennis subclavatis rigidis, cauda bifurca.
- C. crassicornis antennis dilatatis brevibus, canda bicufpi.
- C. brevicornis antennis mari ungviculatis, setis cauda bre-

Polyphemus Oculus remis duobus elongatis dichotomis, cauda in-

ARGULUS Charon pedibus quatuor.

A. Delphinus pedibus octo.

A. armiger pedibus -

-30

Limulus Gigas testa orbiculari, sutura lunata media, cauda triquetro-subulata.

- L. palustris testa oblonga, sutura lunata antica, cauda biseta.
- L. pennigerus testa hemispharica, sutura lineari, cauda pennata.

CALIGUS curtus cauda bifida, monophylla.

C. productus cauda imbricata, tetraphylla.

I. NAU-

I. NAUPLIUS.

Antennæ II.
Pedes VI.
Oculus I.
Testa univalvis.

AUPLIUS & AMYMONES univalves structura corporis, moribus & facie maxime affines funt; genere dehine naturali haud differunt, strictis vero artis legibus, dum numerus pedum in cenfum generis venit, fub uno genere manere haud possunt. Monoculorum minimi ac nudis oculis difficulter visibiles, festivi quoque armati oculi aciem quovis momento eludunt. Nauplium oculis carere in Zool. dan. prodromo dixi, quia punctum inter antennas Monoculorum solitum nigrum sub microscopio in N. bracteato nequidem repetitis vicibus observari potuit, at in N. saltatorio vidi; in N. bracteato igitur oculum quoque licet minus conspicuum, adesse nullus dubito. Quilibet constat scuto scu testa membranacea pellucida in altera pagina pedibus, antennis ac reliquis ad vitam sustinendam necessariis organis instructa. Uterque a nemine descriptus est, saltatorium quidem Baker vidit, bracteatum nemo.

I. NAUPLIUS BRACTEATUS.

NAUPLIUS testa orbiculari mutica. Tab. I, fig. 1, 2. Zool. dan. prodrom. 2377.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

2 Antenna b Pedes anteriores c intermedii d postici.

Antennæ pediformes biarticulatæ flexiles apice setis elongatis tribus media crassiore.

Pedes fex, fimplices, medii craffiores, postici angustiores, omnes setis tribus terminati.

Testa pellucidissima, suborbicularis margine integro hyalino, medio partibus corporis indistinctis obscura.

In aquis purioribus rarus.

2. NAUPLIUS SALTATORIUS.

NAUPLIUS testa ovata postice setosa. Tab. I, fig. 3-7. Zool. dan. prodr. 2378.

BAKER mieroft. t. 12, f. 26.

AUAM II

F. 3 A ventre parum aucta magnitudine,

4 Supinum, 5 pronum,

6 5 7 varia corporis inflexione salientem valde auctum siffunt.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores d intermedii e postici f cauda.

Antennæ erectæ pedum fere longitudine biarticulatæ, apice setis tribus abbreviatis: articuli elongati æquales.

Pedes

Pedes sex duplices, seu dichotomi articulis binis, baseos nempe crasso, apicis vero in duo crura, quorum superius aliquantum longius est, diviso; quilibet seris tribus brevissimis terminatur. Primum & secundum pedum par subæquale est, tertium vero minutum, ope microscopii asiveto tantum ocule conspicuum, sola apicis seta extra testam prominens.

Oculus antice inter antennas punctum nigricans.

Testa pellucida, obovata, margine integro postice subtruncata, setis binis longis vel fasciculo duplici setularum brevissimarum terminata.

Medium longitudinale corporis occupant moleculæ inteflinales, in fupina pagina nudæ, in prona testam pellucentes; medio inter pedes quatuor anteriores, musculus quidam mobilis conspicitur & inter posticos aliud organulum.

Motus in instanti præruptus & quies minutorum spatio alternans.

In plana gutta posticam corporis partem frequenter instectit ac pedes stricte extendit antennasque interdum a latere inter pedes anticos & intermedios protendit, ac aliena figura incautum facile decipit.

Figuram, nullam vero descriptionem, dedit BAKER, candem forte cum A. Satyra credens.

In aquis cum Lemna totam hiemem in vasculo servatis passim.

Eundem hunc esse, quem, in figura 3 expressum, quavis anni tempestate in aqua purissima superficie saltum in aerem reiterantem vidi, puto. Hujus deglutitionem, innocuam quidem, nemo aqua incocta potor sibi cavere valet.

Bimmersta in the

or discounsia cele. o

contrate occurs

II. AMYMONE.

MAUPLICE

Antenna II.

Pedes IV.

Oculus I.

Testa univalvis.

Amymonis & Nauplii species quadam nudis oculis agre percipiuntur, quadam prorsus inconspicua sunt; hinc in iis transitus natura e visibili in invisibile regnum peragitur. Entomostracorum reliqua limitanea censenda, oculo enim inermi licet conspicua sint, ac e solo motu inter se distingvi possunt, microscopio tamen, ut clare innotescant, indigent. Satyra Jobloto primum, dein Bakero, obvenit. Eichhorn & Köhler eandem descripsere, omnes sigura, postremus optima, illustrarunt. Cætera hujus generis hucusque latuere. Cuncta exuvias deponunt, novaque cute vestiuntur, plurium enim reliquias in guttula aqua vidi, exemplumque exuviarum in sig. 10, Tab. II extat. Vitam diu in aqua, putrida quoque, quadam producere valent.

3. AMYMONE SATYRA.

AMYMONE testa ovata antennis obtusis verticaliter extensis. T. II, f. 1-4. Zool. dan. prodr. 2379.

BALER

Baker microsc. p. 408, t. 12, f. 23, 25. Satyr. Eichh. microsc. p. 41, t. 3, f. P. Naturs. 10 Stük s. 104, t. 2, f. 10, 11.

Germ: DER HÜPFERLING.

F. I naturali 2 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes bicrures, antici d postici simplices e Ovaria f Canda.

3 Varietas 4 Pes anticus. a Femur b Crus majus c minus.

Antennæ duæ, rigidæ, cylindraceæ, biarticulatæ, perpendiculariter aliquantum ultra testam ereææ, apice setis tribus brevissimis.

Oculus infra inter antennas punctum nigricans, centro pellucidum.

Pedes quatuor antici, crassi, bisidi; crus superius majus, apice setis tribus longitudine totius pedis, harum dua recta extensa, tertia longior, geniculata, & pro lubitu versus corpus deslexa. Crus minus setis duabus brevibus terminatur; utraque semori crassiori annexa. Postici breviores, simplices; in quibusdam vel bisidi quoque vel tertium pedum par reliquis minus adesse videtur; apice hujus duplex seta absque crure vix extra testam porrecta. Femora horum subhirsuta sunt.

. Cauda acuminata, truncata, medio fissa cruribus aculeo fasciculoque setularum terminata.

Tesla ovalis plana, membranacea adeoque pellucida, ut totum animal transpareat.

Corpus ipfum infra antennas fegmento circuli, dein triangulo acutangulo in duos lobos ovatos nigricantes excurrente componitur; hæc massa simul movetur motu peristaltico.

Motus in supino animali praruptus, mox quies paucorum minutorum; raro in pronam partem vertitur, & tune oculus a F 2 dorso

dorso clarius conspicitur. Supine retrorsum plerumque vehitur; objectis prone incedit. Aliam reperi, cui testa postice non acuminata sed truncata (vix fissa), angulique unica seta instructi erant. Motus huic tremulus raptim. An sexus diversus?

Figura Bakeri minus bona; puncha duo, minus accurate nigerrima & fphæriea dicha, lobos indicant.

Hic facile erit, uti autumat BAKER, fatyr seu larva scenica Jobloti; inversus enim qualemcunque ejus imaginem offert.

Figura Eichhorni pedibus intermediis a nostra diversa est, cæterum eadem. Animalculum quod pullum primæ ætatis Cyclopis quadricornis dixit Geer vol. 7, t. 30, f. 6, Satyram maxime refert.

In aquis purioribus vulgaris.

4. AMYMONE SILENA.

AMYMONE testa ovali latiuscula antennis oblique extensis. Tab. II, f. 12-15. Zool. dan. prodr. 2380.

F. 12 naturali 13 aucta magnitudine, a Antenna b Oculus c Pedes anteriores d Appendicula e posteriores f Canda.

14 Pars antica testa.

2 Ocelli b Oculus.

15 Pars postica ventris

a Orbiculus papillula instructus b Verruca postica.

Minor A. Satyra.

Antenna biarticulatæ ad utrumque latus oblique extenfæ, apice fetula duplici instructæ.

Oculus inter antennas punctum distinctum in quibusdam exacte quadratum videtur. Prope marginem testæ anticum punc-

ta

ta duo minima remota nigerrima, an veri oculi, an faltem ocelli? In aliis oculus, in aliis ocelli prorfus inconfpicui funt.

Pedes fimplices duobus articulis apice fetis binis vel ternis finitis constant; infra anticos appendix ovata absque feta.

Testa latiuscula subopaca in quibusdam lutescens, postice subemarginata angulo utroque seta inæquali.

In tergo caudam versus pellucet corpusculum orbiculare centro papillula mobili instructum loco & motu vulvam Aranearum referens; ipsa cauda loco incisuræ posticæ binis verrucis setiseris finitur.

Antennas alternatim vibrando motu fibi proprio per aquas fertur. Animalculum a perill. Geer pullus mediæ ætatis Cycl. quadricornis dictum, ac in fig. ejus 7 expressum maxime refert nostram Silenam.

Exuvias, quas, uti reliqui Monoculi, deponit, sæpe iu aquæ gutta reperi; rumpuntur in prona parte medio infra antennas.

In aqua, ubi Lemna, non renovata totam hiemem in Mufeo aderat.

In aquis minus vulgaris; clariff. Hermann Argentorati in fossis foliis populi refertis quoque reperit.

5. AMYMONE MAENAS.

AMYMONE testa ovali, antennis horizontaliter extensis corpore basi truncato. Tab. II, f. 18, 19.

F. 18. naturali 19 a ventre aulta magnitudine.

a Antennæ b Oculus e Pedes anteriores
d Pedes posteriores e Papillula ventris f Cauda.

Testa ovalis dorso convexa fulva: corpus postice extra testam productum, truncatum angulis unisetis; hinc animalculum quasi coarctatum apparet.

F 3

An-

Antennæ horizontaliter vibrantes, infra marginem anticum testæ infertæ, articulo oblongo attenuato apice bibili constant.

Oculus punctum minimum in medio fupra antennas.

Pedes quatuor simplices antennis breviores setulam passimultra marginem testa porrigentes, pectori annexi sunt.

Macula sphærica versus postica in medio ventris, an vulva? Dorso natare pedibusque pectoris objectis incedere amat. In aqua marina raro.

6. AMYMONE FAUNA.

AMYMONE testa oblonga, antennis sursum extensis. Tab. II, f. 5-8. Zool. dan. prodr. 2381.

F. 5 naturali 6 a dorso aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici e Cauda.

7 a latere 8 varietatem a ventre exhibet.

Antennæ mobiles, biarriculatæ, apice tripili.

Pedes quatuor æquales, fimplices, apice feris quatuor longis.

Testa ovato-olonga patinæformis, pellucida, postice cauda subquadrata apice aliquantum emarginata, angulis prostantibus, setis brevissimis quatuor cuique. Subtus uti in congeneribus planiuscula, supra vero convexior & quasi gibbosa est. Fissura caudæ majore & minore variat.

In aquis cum Lemna rarior.

7. AMYMONE BACCHA.

AMYMONE testa orbiculari, antennis horizontaliter extensis, cauda utrinque denticulata. Tab. II, f. 9-11.

F. 9 naturali 10 a tergo aucha magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores

d Appendicula anteriorum e fetæ postexiorum f Cauda.

II Exuvias a ventre exhibet.

Antennæ articulatæ, horizontaliter porrectæ apice & interfectione setosæ.

Pedes anteriores extra testam prominentes, quatuor setis, quarum superior minima, terminantur, subtusque appendicula ungve finita instruuntur. Posteriores tribus setis caudæ parallelis, quarum intermedia longissima est, dignoscuntur; in exuviis setas has basi ovata ortum ducere conspicitur.

Testa suborbicularis antice punctum oculare profert, poflice vero ultra medium corporis convexior & quassi abscissa, angulum seu dentem utrinque format. Reliquum corporis seu canda ultra testam porrecta segmentis tribus constare videtur; horum anteriora dente setifero utrinque armantur, posterius sissum cruribus cruribus

In aqua fluviali rarior.

8. AMYMONE THYAS.

AMYMONE testa dilatata, antennis incumbentibus. Tab. II, f. 16, 17.

T. 16 naturali 17 aucta magnitudine.

a Antenna b Oculus c Pedes antici d postici.

Silenam refert, at longitudine latior & marina est.

Antennæ horizontales seu margini incumbentes antico, apice seta stricta duplici instructæ.

Oculus distinctus intra marginem anteriorem.

Pedes quatuor, antici dichotomi, postici simplices.

Cor-

Corpus seu testa lunaris, antice quasi truncata, postice obtusa prorsus, vel parumper coarctata.

In aqua marina foetente, ultra quatuor menses in vasculo servata, primum se conspiciendam obtulit.

III. CYPRIS.

Antennæ capillaceæ, fuperæ II.
Pedes IV.
Oculus I.
Caput conditum.

Testa bivalvis.

Genus hoc, quod in succincta de Monoculis relatione 1769 Cytherem dixi, in prodromo Zoolog. danicæ, euphoniæ gratia, in Cyprim mutavi, conchyliis bivalvibus finitimum est; quilibet enim observator testas vacuas concharum juniorum esse, animalculo quoque soetas videns, hospitem alienum & parasiticum concham, uti Bernhardus Eremita cochleam inhabitare, prima facie crederet; penitius vero inspicientem, ac animadvertentem, hospitem singularem verum & genuinum harum testarum indigenam esse, & quidem insectum, non vermem, & pedibus tantum quatuor (phanomenon in vastissimo insectorum imperio rarissimum) instructum esse, grata infinitorum Creatoris operum miratio occupet.

Nostra

Nostra atate fluviatile hoc animal innotuit: Joblot & Baker Cyprim puberam, Ledermüller detectam & clariss. Geofroi lævem invenere, ego annis 1764 & 1767 easdem ac plures jam describendas reperi.

Antennis, quarum pilos tenerrimos expandere & in unum jungere valet, velociter natat genus cyprinum; ex aqua exfilire nunquam vidi. Ope pedum incedit, minima perquirens; in quiete antennas & pedes intra valvulas testa retractos condit, nec testam in ficco missam unquam aperit. Corpus ibsum & in motu & in quiete, in aperta uti in clausa testa, semper introrsum latet. Pedes connivent uti in quadrupedibus, antici nempe recurvati, postici inflexi, utrique versus pectus seu medium corporis; antici palporum simul vices omnia tentando & ad os ferendo agunt. Oculus a tergo corporis in angulo, quem valvulæ antice juxta cardinem formant, seu infra nucham positus est, hinc, qua proxime ante pedes sunt, minus videre potest. Ovaria bina serie longitudinali in ipso dorso conspiciuntur.

9. CYPRIS DETECTA.

Cypris testa reniformi pellucida. Tab. III, f. 1-3. Zool. dan. prodr. 2386.

G

LEDER-

LEDERMÜLL. microsc. p. 140, t. 73. Transactions philosoph. vol. 61, 1772.

Gall. LA BLANCHE-LISSE.

Germ. NIERENFORMIGE PUCERONS.

F. x Cypres detectas naturali 2 testam vacuam
3 candem animali pellucente fæsam aucta magnitudine sistum.
a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores
d Pedes posteriores e Cauda.

Testa oblonga, planiuscula, ad aperturam parum finuata, figuram renis quodammodo referens, glaberrima omni pube & pilo destituta, alba, immaculata, pellucida.

Antennæ binæ passim quiescentes, recta extensæ, sese vero moventes postice ad cardinem resectuntur, rarissime anterius, & quidem in quiete animalis deorsum slectuntur; basi cylindrica articulata, apice setisfera constant. Setæ in quavis quatuor vel quinque; quatuor apice, quinta lateri assixa est. Setas has pro lubitu disjungere & rigide extendere vel in unum colligere valet.

Oculus punctum minimum nigrum in nucha corporis angulo antico cardinis oppositum.

Pedes quatuor articulati: anteriores apice fetosi, posteriores longiores introrsum seu versus palpos curvati, articulati, palpis longiores in ungvem longum terminantur, ipsis vero articulis setas binas brevishmas proferunt.

Testa hec congenerum pellucidior aliquam animalculi structuram, in cateris opacis tenebris sempiternis velatam perspicere permist.

Caput acuminatum basi latiori, possice intra nucham in ipfo corporis dorso punctum nigrum seu oculum præsert; antennas apice capitis insidere apparet, at apicem hunc, vel si rostrum mavis, versus pestus insideri semel atque irerum vidi, quem motum non exacte sequebantur antennæ, hinc eas lateri assixas autumo.

A roftro

A rostro corpus sinuatur in angulum prostantem sive pessius; hoc prominet versus aperturam testæ, eique superne adhærent organa porrecta bina, veri pedes anteriores, licet munere palporum aut manuum quodammodo fungi videantur, qvod jam primum ex inspectione corporis hujus speciei, in reliquis absconditi patet. Pedes posteriores abdomini annexi versus anteriores curvantur. Insra pedes anticos maxilla oris macula nigra notata, ac palpi filisormes in motu continuo.

Abdomen latitudine pectoris subquadratum ita pectori jungitur, ut pro lubitu versus id paululum inflecti & averti possit. Huic Canda assixa est: hæc communiter instexa, interdum tamen restectitur ac extenditur, & tum compositam esse ex binis tubulis parallelis apice setis duabus hamosis, medio unica, instructis, conspicitur.

Medio Junii 1769 in aqua e paludofis alnetorum hausta centenas vidi, pone oculum nigrum in tergo vesiculas duas gerentes, quæ ovaria.

Oculus in figura Ledermülleri, si nostram offert, nimis verfus anteriora positus, colorque corporis diversus, descriptioque nimis festinanter facta est.

In aquosis alnetorum agri Friderichsdalensis hanc speciem, atque in confervis sossarum extra portam Havniæ occidentalem reperi.

10. CYPRIS ORNATA.

Cypris testa ovata, antice sinuata, strigis viridibus. Tab. III, f. 4-6. Zool. dan. prodr. 2391.

long. II lin.

F. 4 naturali 5 a latere & 6 a dorso aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores
d posteriores e Cauda,

G 2

Proxi-

Proxime accedit Cypri firigata, fatis tamen distincta, pulchritudineque nulli secunda.

Testa ovata, glabra, marginibus hispida, juxta cardinem rotundata, antice & postice obtusa, margine vero apertura versus antica sinuato, hinc gibbus in medio. Valvula convexa ex albo virentes pulchre colorata, striga nempe saturate viridis marginem anticum & cardinis totum occupat, & alia disco valvulae hamata ad postica extenditur; intra hanc & marginem cardinis macula magna aurantia; area postica virescit. Aucta valde magnitudine testa tessellata sive reticulata apparet, haud tamen pellucida.

Antenna & Pedes uti in Cypre Sirigata.

Oculus punctum nigrum per ipsam rimam cardinis confpicuus, & utrinque in quavis valvula pellucens; huic connata pellucet aliud punctum fulgens, aureum, per intervalla disparens.

In gramineis, ubi aqua primo vere stagnat.

II. CYPRIS LEVIS.

Cypris testa globoso-ovata, glabra. Tab. III, fig. 7-9. Zool. dan. prodr. 2383.

Monoculus antennis capillaceis multiplicibus, testa bivalvi globosa. Geofr. ins. 2, p. 658, 5. Vidensk. Sælskabs nye Skrift. I, s. 412, f. 1, 2, 3.

F. 7. naturali 8 a dorfo 9 a latere aucta magnitudine.

a Antenna h Oculus e Ovaria
d Pedes anteriores e posteriores f Cauda.

Punchi magnitudine examina ad margines aquarum constituunt.

Testa rotundato-ovata, obtusa, opaca, glabra, totum animal ita includit, ut solus oculus, antennæ, ac extremitas unius aut alterius pedis interdum conspiciantur.

An-

Antennæ semper erectæ constant basi articulata, apiceque setifero. Setæ numero circiter octo. His vibrat ac natat.

Oculus unicus, punctum nigrum antice in dorso prope cardinem testæ.

Testa virescens vel subgrisea, si lenticulæ admoveatur, in dorso punctum nigrum, quod oculus, ac maculæ duæ obscuræ orbiculares, quæ ovaria, conspiciuntur.

Pedes articulati apice setis brevissimis instructi; antici pofficis longiores & crassiores.

Cauda est spiculum ungve terminatum, quod animal plerumque condit.

In aquis palustribus & fossarum frequens.

12. CYPRIS FASCIATA.

CYPRIS testa elongata, fascia viridi. Tab. IV, f. 1-3. Zool. dan. prodr. 2389.

long. 2 lin.

F. 1 naturali 2 a dorso 3 a latere aucta magnitudine,

a Antenna b Oculus c Pedes antici d postici.

Figuram grani hordeacei habet.

Testa oblonga alba, in apertura utramque extremitatem versus parum sinuata, subpellucida, nitida, nullo modo ciliata. Valvulæ in medio sascia transversalis viridis pone oculum, adjacente sascia obliqua, sulva, interrupta. Utraque extremitas obtusiuseula, obtusior tamen, quam antennæ occupant.

Oculus superne ad cardinem mobilis.

Antennæ binæ ercetæ setis plurimis subæqualibus; basis harum articulata extra testam nunquam prominet.

G a

Pedes

Pedes quatuor antici, apice penicilliformes; postici extra infimam testa sinuositatem porrecti, pellucidi; basi nempe cylindrica, longo ungve surfum curvato terminantur. Antennas parum motitat, spiculumque cauda rarissime porrigit.

Pullos hujus offendi fextuplo minores, parenti perfecte fimiles, at incessu alacriores. Huic incessus lentior, ac vita debilior; ex aqua enim extracta licet aquæ rursus eodem momento reddatur, longi temporis intervallo indiget, antequam sese moveat; cum reliquæ mox alacres & festivæ reddantur, quid qvod Cypr. pubera, detesta & Monocha horæ spatio in sicco relictæ, humido vero redditæ, vita rursus gaudent.

Puncta fulva fasciam interruptam constituentia, an ova? In aquasis alnetorum, rara.

13. CYPRIS STRIGATA.

Cypris testa reniformi fusca, fasciis tribus albis. Tab. IV, f. 4-6. Zool. dan. prodr. 2387.

long. I lin.

F. 4. naturali 5 a latere 6 a dorfo aucta magnitudine.

a Antenna b Oculus c Pedes antici d postici e Cauda.

Testa subovata glabra, margine ciliata, ad aperturam sublinearis. Valvulæ convexiusculæ, fuscæ, fasciis tribus albis, postica nempe lunata, media obliqua, antica arcuata, vel, si mavis, valvulæ albæ margine dorsali, cingulo susco cinctæ, disco maculis duabus obliquis suscis.

Antennæ binæ articulis pluribus cylindricis; fetæ cujusvis antennæ undecim, fubæquales, licet diverfa basi oriantur; apice articulorum prostant aliæ setæ sextuplo breviores.

Pedum anteriorum quilibet articulis duobus, baseos latiori, setis varis, ac apice duobus ungviculis pilisque nonnullis longistermi-

terminantut; posteriorum trium articulorum, apice ungve longo curvato; basi cujusvis articuli seta unica parva; basi ungvis vero dua minores adfunt.

Oculus antice punctum nigrum in angulo cardinis fatis confpicuum.

Canda uti in Cypre detelfa.

Os animalis macula parva nigra inter pedes anticos valvulis hiantibus plus folito confpicuum est.

Aliam femel reperi testa elliptica ciliata viridi, maculis inæqualibus fulvis, an hujus varietas sit, determinare nequeo, cum mihi evaserit, antequam examini sufficienti subjici potuerit; iconem hujus in sigura 3 & 4 tab. VI addidi.

In vadis limofis paffim.

14. CYPRIS VIDUA.

Cypris testa globosa, fasciis tribus nigris. Tab. IV, f. 7-9. Zool. dan. prodr. 2384.

F. 7 naturali 8 a dorfo 9 latere aucta magnitudine.

a Antenna b Oculus c Pedes anteriores d posteriores.

Paulo major Cypre lavi.

Testa subplobosa, ad cardinem latiuscula, glabra, aucta vero valde magnitudine, tomentosa; postice parum latior, quam antice. Valvulæ æquales gibbæ, albidæ fasciis transversis tribus subnigris; harum binæ testam in tres areas æquales dividunt, tertia vero marginem anticum occupat.

Antenna dua erecta constant basi articulata apice setifera; articuli tres vel quatuor, apertis valvulis, visibiles; seta circiter octo.

Pedes quatuor: anteriores uti in congeneribus, posteriores minimi, rarissime conspicui.

Oculus

Oculus unicus, punctum minimum nigrum superne in ipfo cardinis angulo ægre conspicuum.

Species hæc latior in cardine, quam in apertura est; prona semper incedit ae natat, nunquam lateri incumbere vidi; hine pedes ægre visibiles sunt.

Pullos oculo nudo invisibiles, pellucidos, fasciis grifeis, vicies reperi.

In limo aquarum agri Friderichsdalensis ac Pyrmontensis inter confervas reperi; in fossis Argentoratensibus quoque clariss. Herrmann.

15. CYPRIS PUBERA.

Cypris testa ovali tomentosa. Tab. V, f. 1-5. Zool. dan. prodr. 2382.

Poisson nommé Destouches. Joblot. microsc. t. 13, f. o. Baker microsc. t. 15, f. 8.

Monoculus antennis capillaceis multiplicibus, testa bivalvi oblonga. Geofroi ins. 2, p. 657, 4.

Monoculus conchaceus antennis capillaceis multiplicibus, tefia bivalvi. Linn. Fn. fv. 2050. Syst. p. 1059, 7.

Fn. FRIDERICHSDAL. 851.

Monoculus testa ovata bivalvi brachiis apice capillaceis multiplicibus intra testam. Geerins. 7, p. 476, t. 29, f. 5-10.

Gall. GRAIN DE MILLET, LA MAUSSADE.

F. 1 naturali 2 a ventre 3 a latere aucta magnitudine 4 & 5 varietas C. puberæ fordibus obsecta? naturali & austa magnitudine.

> a Antennæ b Oculus c Pedes anteriores d posteriores e Cauda.

> > Tefta

Testa subovata, antice latiuscula, medio parum retufa, postice, ubi cardo est angustior, valvulis convexis æqualibus; tota viridis; variat tamen colore plus vel minus faturatiore; in quibusdam enim obscura & fere nigra ex sordibus, quibus interdum obtecta est, in aliis graminea, nitida polituram l'email exacte referens. In his margo totus, ac duæ strigæ obliquæ utrinque in postica testæ parte saturate virides. Medio valvularum inter strigas obliquas in quibusdam congeries punctorum alborum, an ovula? Antice prope cardinem utrinque macula lucida, minima, constans puncto pro diverso situ aureo vel albo, superne aren nigro cincto; hæc oculus transparens. Anterior testæ superna pars utrinque pallida. Testa armato oculo tota tomento obducta, vel hispida est.

Antennæ binæ erecæ, capillaceæ, albæ, vel parum lutescentes, basi articulatæ, apice setiferæ. Sezas decem longas in quavis numeravi. Articuli minimi quatuor pellucidi.

Oculus punctum nigrum, antice in angustissima valvularum apertura.

Pectus prominulum apice ore instructum; postice inter os & antennas oriuntur pedes antici.

Pedes quatuor lutescentes, antici deorsum curvati, setis adpressis crassiores, tribus articulis, quantum videre licet, constant; poslici surfum curvati, tenuiores, unico articulo cylindrico, ut videtur, apice ungve longo terminato; ad hujus bafin aculei duo minimi.

Abdomen constare videtur lobis duobus fulvis medio circulo nigro notatis; inter has

Cauda plerumque inflexa, spiculisque duobus terminata, rarissime extenditur.

Dum dorso tranquille incumbit, testa hiante, in antica pectoris parte inter pedes anticos & posticos conspicitur macula nigra, quæ os animalculi; hoc membrana pellucida medio fecedente obductum habet superne lineolam transversam nigram ac 16. UY- .

H

constat maxillis duabus puncto apice notatis aterrimo; inter has propendent palpi minimi albi tipularum palpos referentes; circum os ipfum palpi plurimi pediformes minimi, fimplices, fese perpetuo moventes.

Ventre semper innatar, pedibus anticis omnia tentat. Sæpe sese totam intra testam condit, valvulis parum hiantibus; sæpe ungves posticorum soli prostant.

Cum testa non sit pellucida, adeoque solæ animalculi natantis antennæ visibiles, quarum tantum auctores mentionem secere; reliqua membra saustioribus momentis, quibus dorso incumbit, testa hiante enodanda sunt.

Fig. 5 & 6, t. 15, Bakeri microsc. ab hac contra sententiam auctorum longe diversæ sunt.

Monoculorum conchaceorum hic primus auctoribus innotuit, quæque de co narrant omnia, congeneribus, sola testæ figura & colore exceptis, communia sunt.

Majo & Junio frequentem in aquis purioribus offendi; Julio, Augusto & Septembri in vitro aqua repleto fine liquidi renovatione vivum fervavi. Octobri in fossis maritimis non falsis, quas tamen mare interdum perluit, sese obtulit.

Una cum C. pubera degentem in maritimis vidi aliam, quam, licet C. candida & strigata plurimum conveniat, vix tamen varietatem nec differentem sexum diceres, diversis enim locis vivunt, nec atate variant, majores enim & minores simul reperi. Differt a strigata, quod testa sit glaberrima nullis pilis aut setis obstita (marginem si exceperis anticum & posticum, in quo, valde austa magnitudine, pili minimi prospiciuntur) immaculata, ac cardinem elatiorem habeat: a candida, quod productior & glabra sit, aperturaque vix cardine latior, ac oculo gaudeat conspicuo. Testa nitida, opaca & lutea est; ab oculo postica versus ducitur litura obliqua, obsoleta, in quibusdam æque conspicua. Cætera uti in congeneribus.

an margin mulicylinest matically strangel today and it. CY-

16. CYPRIS PILOSA.

Cypris testa ovata, fusca, antice & postice ciliata. Tab. VI, fig. 5, 6. Zool. dan. prodr. 2388.

Vidensk. Selsk. Skrift. I, f. 410, f. 4, 5.

F. 5 naturali 6 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici
d postici e cilia testæ.

Testa ovata, glabra, opaca, ciliis ab utraque extremitate prostantibus rigidis. Cardo brevior, quam in C. lwvi, hinc

Oculus punctum nigrum, ab apice remotius.

Antennæ binæ, capillaceæ, ratione corporis longiores, quam in congeneribus.

Pedes quatuor uti in congeneribus.

Caudam haud vidi, cum animalculum cam me coram nunquam exferuerit, adesse tamen dubitari nequit.

Mense Septembri utriculos Utricularia majoris & minoris examinanti fefe in utriculis minoris speciei grana fusca obtulere. Autumabam equidem monoculos esfe, at nihil certi statuere licere, antequam media, quibus gaudebam, in concilium adhibita essent; semovi igitur utriculos, laceravi eosdem, microscopio subjeci integros & laceratos, nullus omnino in granis motus; extraxi grana ex utriculis, hæc quoque microfcopio fubjeci, & post quædam minuta temporis motum granorum minimum. dein velocissimum antennis pedibusque manifestis, quales in Cypri, vidi. Cohabitant hi monoculorum minimi plerumque duo, tres vel quatuor in uno utriculo, raro unicus folitarius; at cafu eos hoc domicilium occupafie non est, quod dubites; occurrunt enim fere in omni aqua examina formantes in ripa, quid, quod, liberi quoque in eadem aqua, in qua Utricularia crescunt, aperturam vero, per quam in utriculum penetrent, videre nondum contigit. Cypri lavi in omnibus fimiles sunt, testa excepta, quæ H 2 magis

magis ovata videtur, & ciliis utraque extremitate obsita; hæc, austa valde magnitudine, tantum conspicuæ, hinc cum viva exemplaria Cypris lavis non ad manum essent, de specie vel varietate pronunciare minime audeo. Hic certe ille Monoculus est quem intra utriculos Utr. vulgaris, latitantem Car. Linne silius 1766, jun. II observavit, quemque parens micrographis examinandum commendavit*). In utriculis Utr. vulgaris frustra quidem quæsivi, in minoris vero mense Septembri & in aquis paludum & fossarum Aprili & Majo sæpius reperi. Cum posthac invenirem exemplar Cypris lavis ciliis extremitatum, valde etiam austa magnitudine, destitutum, Cyprim utriculariæ seu pilosam diversam a lavi speciem esse sentento.

17. CYPRIS MONACHA.

CYPRIS testa antice truncata, strigis nigris. Tab. V, f. 6-8. Zool. dan. prodr. 2390.

1 linea magnitudine.

F. 6 naturali 7 a dorfo 8 a latere aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus.

Nudis oculis flavo & nigro colore spettabilis.

Testa glabra, postice rotundata, antice subtruncata, slava, opaca, margine strigaque longitudinali versus aperturam nigra; hoc si a latere inspiciatur; si ab apertura testa ovata, obtusa, medio excavata, marginibus prominentibus nigris. No. 3 microscopii subjecta punctis undique impressis seu excavatis conspicitur.

Antennie binæ erectæ basi articulata (articulis minimis quatuor) apiceque setis longis æqualibus 5 vel 6 constant. Extenduntur

^{*)} Syft. nat. 1767, p. 1059.

duntur porro duæ setæ simplicissimæ longitudine baseos antennarum, altera extra antennam posteriorem, altera inter utrasque.

Pedes anteriores rarissime visibiles; posteriores omnino inconspicui, cos enim porrigere animalculum nunquam vidi.

Oculus, punctum nigrum prope cardinem testæ; hæsito, numne oculos duos habeat laterales; punctum enim utrinque a cardine remotum videbatur, nec in ipsa cardinis apertura punctum nigrum, ut solet, detegere poteram.

Spiculum caudæ colore flavicante rarissime porrigitur; an alter pedum posticorum incertus sum.

Dorso plerumque innatat, apertura testæ sursum versa; raro ventre, sive cardine sursum verso, & tune siguram lepidam
offert, puncto utrinque nigro, lineaque curva nigra ab eodem
excurrente. Supra & infra inter valvulas prostant cilia rara,
aucta valde magnitudine visibilia; hæe non e margine testæ, at
ex interna parte prominere videntur; cæterum testa glaberrima,
nitida.

Quædam tam nitidæ, ut auro quasi fulgeant, strigis atris obductæ.

Pullos multoties minores iisdem coloribus fæpe offendi. In palustribus graminosis passim.

18. CYPRIS CRASSA.

Cypris testa subclavata, antice latiori, fascia obliqua fulva. Tab. VI, f. 1, 2.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

a Antenna b Oculus c Pedes antici d postici.

C. fasciata assinis est, differt tamen parte testa antica postiea latiore, apertura versus utramque extremitatem magis sinuata, ac defectu sascia viridis.

H 3

Testa

Testa elongata, utrinque obtusa & ciliata, antice quam postice duplo latior; margo aperturæ utrinque sinuatus est, hine medio prominulus; fascia obliqua ex maculis sulvis interrupta, a regione oculi versus postica descendens. Cætera uti in congeneribus.

In aquosis rara.

19. CYPRIS CANDIDA.

CYPRIS testa subovata, candidissima. Tab. VI, fig. 7-9. Zool. dan. prodrom. 2385.

F. 7. naturali 8 a latere 9 a ventre aucta magnitudine.

a Antennæ b Pedes antici c postici d Cauda.

Minor Cypr. detetta at valvulæ magis convexæ, nec antice finuatæ.

Testa ovata, ventricosa, candidissima, glaberrima, aucta magnitudine undique pilis minimis rigidis obsita, antice & possice obtusa. Valvula convexa, subopaca. Apertura larga, medio valvularum in plerisque transparet lineola alba transversa.

Antennæ binæ erectæ constant basi cylindrica articulis quatuor pellucidis composita apice setifera; setæ vibrantes quinque, tres æquales, duæ breviores.

Pedes anteriores articulati, fetis tribus vel quatuor terminati; posteriores duorum articulorum anticis longiores, apice gerunt ungvem curvatum longum.

Oculus nulla ratione visibilis.

Canda uti in reliquis constat spiculo extensili.

Præter caudam postice in hac fola specie observantur setæ duæ divarieatim extensæ, dum natat vel incedit animaleulum; in harum medio interdum porrigitur spiculum caudæ; hæ setæ an ungves longi pedum diu haud extricare potui; re vera ta-

men

men funt; dorfo enim posthac inveni animalculum valvulis apertis, ac continuo pedes dessecti ac ressecti vidi.

Hujus individuum, dum sub microscopio examinabatur, sesse spoliavit tota sua cute ac testa; superstes testa pellucidissima crystallina; hine & illine adhue observabantur pili minimi; adhærebant quoque exuviæ corporis, antennarum ac pedum imprimis conspicuæ. Aliud ova sensu instantis mortis ejaculabat.

Testæ adhærent vorticellæ minimæ, pube enim testæ minores sunt, hacque sub No. 4 primum in conspectum prodit. Capitulum obovatum est; pedicellus qvadruplo minor, retrahitur tamen uti in congeneribus.

In paluftribus haud frequens.

IV. CYTHERE.

Antennæ pilofæ fuperæ II. Pedes VIII. Oculus I.

Caput conditum.

Testa bivalvis.

Quod de facie testa Cypris conchis simillima dixi, de Cythereide aque valet. Nomen Cythereidis olim derelictum Entomostracis marinis, Cyprim aqua dulcis primo intuitu vitaque & moribus maxime referentibus, postliminio restitui. Oculo nudo animalculum hoc dissiculter percipitur, leviter vero armato testa, majorique augmentatione partes animalculi cogno-

CO (\$220-

cognoscuntur. Obiter inspicienti Cypris creditur, lente vero festinanti diversus pedum numerus dubitationis ansam præbet, penitioremque indaginem commonet.

Antennæ simplices absque omni capillo setula tantum seu pilo exiguo basi articulorum instructa, strictioresque quam in Cypre. Oculus punctum nigrum in angulo valvularum antico in plurimis obscurum. Pedes, quos raro simul exserit, octoni inaquales, antici deorsum curvati & a reliquis distantes, medii incurvati breviores (horum anticum par brevius) postici longiores, ac ungve longo armati, loco cauda deficientis inservire videntur; omnes absque setis aut pilis natatoriis, articuli tamen in quibusdam spinula laterali armantur. Nulla hujus insesti, quantum mihi constat, ullibi hucusque facta est commemoratio. Species varia in Fucis & Confervis marinis degunt, in Flustris, prasertim in lineata, delitare amant; vivide incedunt, escam quæritantes; nantes nunquam vidi, tactæ vel aqua extractæ, pedes & antennas mox intra valvulas condunt.

20. CYTHERE VIRIDIS.

CYTHERE testa reniformi tomentosa. Tab. VII, f.

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Palpi seu Pedes autici

d secundum pedum par e tertium f quartum.

Testa reniformis viridis tomento superinducta (hoc postice setularum instar clarius conspicitur) antice latiuscula, valvula altera aliquantum prominula.

Antennæ articulatæ apice tripili: fetula fegmentis articulorum ægre conspicua.

Pedes antici falcati subcompressi introrsum serrulati, apice truncati, angulo exteriore ungviculo instructi, vix articulati: intermedii graciliores articulati & ungviculati, possici longiores ungve majore.

In Fucis variis & in Conferva polymorpha.

21. CYTHERE LUTEA.

CYTHERE testa reniformi glabra. Tab. VII, f. 3, 4.

F. 3 naturali 4 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedum primum par d secundum & tertium f quartum * setæ ungvisormes.

Præcedentem valde refert, nec nisi colore luteo, defectu tomenti in testa, quæ lævis est, ac antennis validioribus quinque articulorum, apice setam minimam gerentium disserre videtur. Pedes antici minus compressi, vix serrulati, a basi vero cujusvis anteriore porrigitur seta arcuata validiuscula, quam in antecedente haud observavi; sorte intra valvulas condita.

In fucis compluribus vulgaris.

22. CYTHERE FLAVIDA.

CYTHERE testa oblonga glabra. Tab. VII, f. 5, 6.

F. 5 naturali 6 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Pedes antici
d & e intermedii breviores f postici.

Testa oblonga lutea, lævis, utraque extremitate obtusa, antica angustior.

Antennæ articulatæ, graciles, vix fetiferæ.

Pedes antici teretes, articulati, cateri uti in congeneribus, basi in testa diaphana pellucentes.

In Flustra lineata frequens.

23. CYTHERE GIBBA.

CYTHERE testa ovata hispida, utrinque pustulata. Tab. VII, f. 7-9.

F. 7 naturali 8 a ventre 9 a tergo aucha magnitudine.

a Antennæ b Pedes antici c postici

d pustula testæ e sétulæ.

Testa pallida ovata fetulis obsita, medio utrinque in pustulam instata, seu valvula quavis medio gibba; dehine antice leniter inclinata, postice coaretata.

Antennæ & Pedes articulati æquales; articulus quilibet setula instructus. Oculus obliteratus, seu minus conspicuus.

In alva Linza passim.

24. CYTHERE GIBBERA.

CYTHERE testa ovata glabra, utrinque bipustulata. Tab. VII, f. 10-12.

F. 10.

F. 10 naturali 11 a tergo 12 a latere aucta magnitudine.

a Antenna b Pedes antici c postici

d Oculus e pustula testa antica f postica.

Testa virescens, ovata, mutica, utrinque in pustulas duas minores instata, seu medio transversim coarctata, versus utramque extremitatem in gibbum globosum elevata; gibbi obscure virides, extremitasque antica latiuscula obtusa, postica in papillam producta.

Antennæ articulatæ fetosæ; Oculus splendide niger in angulo antico valvularum. Pedes uti in congeneribus: posteriorum tertium par in delineatione intra testam occultatum.

In Confervis maritimis.

V. LYNCEUS.

Antennæ II vel IV capillaceæ, inferæ.
Pedes VIII & plures.
Oculi II.
Caput exfertum.
Testa bivalvis.

Animalculis hujus generis, quorum notionis veftigium nullum *) apud antecessores, qui historiæ naturali operam navarunt, exstat, nomen Lyncei in
Zoolog. dan. prodromo ex punctis binis ocellaribus,
quæ organa visus absque dubio sunt, indixi. Quoad
I 2 testam

*) Nuperrime in manus venit emm. infectorum Auftria, Augusta Vind. 1781, cujus pag. 536. clarist. Schranck Monoculi oculis duobus in rostro, hujus certe generis, mentionem facit. testam intermedius est inter Cyprim & Daphniam, testa enim in Cypre erostris ac conchis adeo similis, ut arte peritis quoque imposuerit, in Lynceo superne in rostrum, & hoc in Daphnia in caput producitur. Caput dehinc in Lynceo rostri siguram habet. Antennæ quatuor, loco insolito insra caput, seu in angulo inter rostrum & ipsum corpus sitæ, natationi uti in plerisque Entomostracis inserviunt, in L. sphærico tamen & in quadrangulo omni industria duas tantum extricare potui; Pedes capillacei a pectore deorsum magnitudine decrescentes numero & sigura in quibusdam inextricabiles sunt; non omnes simul aquam protudunt, sed motus incipit a pari majore seu pectori proximo, & sic ad insimum & minimum maxima quidem celeritate producitur.

Coëundi modus adhuc latet, cahæsionem quidem duorum, trium & quatuor ope ungvis in concham alterius intrusi ac alteri valvulæ assixi, agressoremque tali situ cum captivo circumnare vidi; veram tamen copulam dicere minus audeo. Ova in majoribus minora & plura, in minoribus majora & pauciora hinc in his forte ovaria esse postera dies docebit; plerisque in tergo, uti quoque in Cypre & Daphnia, ad maturitatem usque adjacent, in brachynro vero caudæ utrinque racematim adhærent & sic Natura a Lyn-

ceo ad Cyclopem, ab Entomostracis testaceis ad crustaceos transit.

25. LYNCEUS BRACHYURUS.

Lynceus cauda deflexa, testa globosa. Tab. VIII, f. 1-12. Zool. dan. prodr. 2398.

> F. I naturali 2, 3 aucta, relique valde aucta magnitudine 4 valvulis instructum.

> > a Antenna porrecta b deflexa c Oculus anticus d posticus

e Organum ciliatum f Pedes porrecti g fetæ caudales.

s altera valvula orbatum.

a Antenna porrecta b deflexa c Oculus anticus d posticus

e Pedes f Intestinum g Truncus h Cauda i Branchia.

6 Valvulis apertis innatantem.

a Caput rostratum b Antenna c Valvula d Pedes.

7 Partem capitis anticam.

a Rostrum b Oculi c Palpi.

8 Organa inter palpos & pedes fita.

a ungviculatum b ciliatum.

9 fegmentum corporis anticum.

a Rostrum b Oculi c Antennæ d pars restæ.

10 Pedes cum annexa Branchia 11 Pedes 12 Branchia.

Inter majores & pulchriores hic locum tenet.

Testa sphærica, pellucida, subcornea, pro colore inhabitantis rufa vel viridis. Valvulæ æquales extus convexæ, intus concavæ, margine adeo arête adpressæ, ut absque læsione nulla opera aperiri possint.

Rostrum seu Caput acutum in quiete & in incessu in peripheriam testa destexum, in natatione vero extertum.

1 3 Oculi

Oculi duo fere æquales; posticus ater, anticus albus, margine nigro.

Palpi sub rostrum bini breves, cylindrici, apice pilosi.

Antennæ quatuor duodecim annulis compositæ, ex quolibet seta longa porrigitur, hisque setis expansis quasi remis animalculum circumnatat.

Corpus segmentis octo in caudam decrescentibus constructum videtur, lamellisque branchialibus a tergo instruitur. Intestinum nigredine sua splendidum est.

Pedes (decem vel duodecim paria) caudam versus volumine decrescentes; capillacei sunt, pilis innumeris & inæqualibus seriati, basique branchiis palearibus pallide suscis instructi. Fundo vasculi ope eorundem incedere valet supinusque sæpe valvulis apertis injacens, quinque anteriora paria tantum & quidem lente movet.

Inter palpos & pedes organum utrinque duplex approximatum, alterum ungve valido, alterum ciliis terminatur, cœterum æqualia videntur; horum ungvium ope fese invicem affigunt ac catervatim parumper circumnatant L. brachyari. Aliud infra hæc situm organum branchiforme systolem & diastolem, etiamsi a corpore avulsum esset, diu exercuit, an cordis musculus?

Cauda parva, tenuis, deflexa, aliquantum dilatata, marginis medio fetis binis ornatur; nec erigitur nec unquam extra testam protenditur.

Pedes & branchiæ a corpore divulsæ aliquamdiu motum quendam exserunt

Ova viridia funt & minora, quam in congeneribus, at non dorfo incumbunt, fed caudam verfus in racemum conglomerata ab utroque corporis latere pendent.

Testa insecto destituta, albida, juniorem Tellinæ rivalir *) exacte refert. Vorticellæ minores branchiis pilisque pedum haud raro racematim adhærent.

Ani-

^{*)} Zool. dan. prodr. 2965.

Animalculum, cui G. Riville *) corruscationem maris imputat, Lynceo assine est, branchyurumque maxime refert, granula vero recematim pendula haud receptacula liquoris phosphorescentis, sed, uti recte autumat clariss. Goeze, vera ova sunt. In Gentl. magazine Sept. 1768 t. s. idem phænomenon huic animalculo tribuitur.

In palustribus primo vere fusco-rufi provecta ætate virides evadunt; in rivis & lacubus nunquam reperi-

26. LYNCEUS SPHÆRICUS.

Lynceus cauda inflexa testa globosa. Tab. IX, fig. 7-9. Zool. dan. prodr. 2392.

F. 7. naturali 8 aucta magnitudine a latere.

a Rostrum b Palpi c Antennæ d Oculus major & minor f Pedes g Cauda h Ovula-

9 a ventre valvulis clausis.

a Rostrum b Oculi c Ovaria.

Testa globosa vel sphæriea, rufa; nec striata nec ciliata, antice infra parum retusa.

Rosirum aduncum. Oculi duo, posticus major.

Palpi cylindrici sub rostro, breves.

Antennæ duæ apice capillaceæ multiarticulatæ, sub palpis destexæ.

Pedes sex a quovis latere, ægre distingvendi; primores tamen valde crassi, apice pilosi.

Cauda inflexa fubtus finuata, apice ungviculata: ungves ita juncti, ut unus videatur.

Ovaria

Memoir. de Mathem. & Phys. 3. Berl. Samml. 9, t. 1, f. 1-4.

Ovaria majora duo viridia (quovis latere unum in dorfo animalis) ut in congeneribus ovata; quodvis quartam animalculi partem occupat.

Nudis oculis Cyprim lævem valde refert.

Cum hoc degit alius minor albidus, catera idem, an junior?

Minimus juxta margines aquarum examina atomorum viventium adinstar formans Junio & Septembri 1768, Aprili & Majo 1769, & postea inter Lemnam passim mihi obvius suit.

27. LYNCEUS QUADRANGULARIS.

Lynceus cauda inflexa, testa subquadrangula. Tab. IX, f. 1-3. Zool. dan. prodr. 2393.

F. I naturali 2 aucta magnitudine a latere.

a Rostrum b Oculus major c minor d Antenna

e Pedes f Ovula g Canda.

3 a tergo exhibet.

a Oculus major b Ovaria c Valvula.

Puncti magnitudine.

Testa subovata, vel semicircularis, armatis oculis longitudinaliter striata, margine antico quasi ad lineam rectam truncato.

Rostrum acutum. Oculi duo serie transversa; minor ante majorem.

Palpi duo minimi e cavitate rostri prodeuntes, trium articulorum, ultimo acuto.

Antennæ longæ duæ, quatuor articulorum minorum, apice setis inæqualibus, infra palpos, deflexæ.

Pedes sex vel octo (difficulter numerus determinatur) apice setigeri; hi rarius moventur, at infra hos pedes minores numerosi in continuo motu sunt.

Canda of Million, & Phyl. g. Butl. Samuel of Months of Samuel

Cauda inflexa apice spinis, junctura seris, duabus minimis. In sinu dorsi organum continuo nictitans, pellucidum, an cor?

Oculorum duorum feries transversa, striæ testæ, desectusque laninæ serratæ in pluribus observatæ hune a proxime sequente distinguunt; horum quoque pullos minores inveni parentibus omnino similes, at testa antice nondum ciliata erat.

Alium reperi huic simillimum, testa vero absque omni stria, antice tamen ciliata; hic a tergo tribus ovis seu ovariis sphæricis viridibus onustus erat.

In aquis passim.

28. LYNCEUS LAMELLATUS.

Lynceus cauda inflexa, laminata; testa ventricosa. Tab. IX, f. 4-6. Zool. dan. prodr. 2396.

long. I lin.

F. 4 a latere naturali 5 aucta magnitudine.

a Rostrum b Oculus major e minor d Palpi

e Antenna f Intestinum g Ova h Lamina cauda.

6 Antenna.

a Articuli b seta.

Testa ventricosa, convexa, vix striata, caudam versus compressa, marginibus aperturæ ciliatis.

Rostrum aduncum, acutum, pro ratione testa exiguum.

Oculi duo ferie obliqua; major juxta marginem verticis, minor exiliffimus, juxta marginem rostri interiorem.

Palpi duo sub rostro cylindrico, puncto minimo nigro in extremitate, breviores articulo antennarum.

Antennas, infra palpos deflexas, erectas nunquam vidi; quælibet tribus articulis cylindricis componitur, horum infimus duobus fequentibus longior est; tertius vero setis tribus longis geniculatis, duabusque minimis terminatur.

Pedes minimi, capillacei, ægre distinguendi.

Cauda inflexa, apice spinis duabus, junctura setis duabus minimis; subtus vero lamina lata, serrulata, antice emarginata, quæ huic speciei propria est, instruitur.

Intestinum slexuosum; ovula viridia inter dorsum & intestinum dispalata.

In amne & lacubus tota æstate.

29. LYNCEUS TRIGONELLUS.

LYNCEUS cauda inflexa, ferrulata; testa antice gibba, mutica. Tab. X, fig. 5, 6. Zool. dan. prodr. 2395.

Eichhorn p. 37, t. 3, f. D. Berl. mannigf. IV Jahrg. p. 555. Naturf. 7 ft. p. 103.

F. 5 naturali 6 aucta magnitudine.

a Rostrum b Palpi c Antennæ d Oculus minor e major f Intestinum g Ovula h organum i Pedes k Cauda,

Puncti magnitudine.

Testa superne ventricosa, antice oblique descendens, ciliata, basin versus angustior, truncata.

Rostrum subulatum tenuissimum, acutissimum.

Oculi duo; major versus marginem rostri exteriorem, minor in interiore.

Palpi

Palpi duo minimi ad dimidiam rostri longitudinem porrecti, uniarticulati; articulus cylindricus albus pellucidus.

Antennæ infra rostrum quatuor, apice trifetæ, eriguntur altius, quam in congeneribus, ac dessectuntur pro lubitu animalculi. Basis constat articulis duobus vel tribus.

Infra palpos fupra pedes conspicitur organum protensum crassum, curvum, pediforme, superne sex denticulis curvis, apice quatuor ungvibus instructum; hoc uti pedes in continuo motu, dum in libertate est. Crederem facile duo talia organa adesse, unum ad quodvis latus, at omni opera unicum modo detegere licuit. Sub hoc

Pedes duo crassi villosi, dein alius minor; denique duæ papillæ, forte a quovis latere; hæc omnia continuo moventur.

Cauda inflexa fubtus verfus apicem ferrulata, dentibus diftinctis octo decrefcentibus, apice ungviculis, ac in junctura fetis duabus,

Intestinum serpentiforme, medio circumstexum.

Ovaria duo nigra inter dorsum & intestinum.

Icon celeber. Ексиновы aliquantum diversa est, antennarumque alterum par deest; Lynceum sphæricum dicerem, nisi testa ciliata esset.

In paludosis passim & in fossis aquosis sylvestribus, ubi putrescunt folia fagina.

30. LYNCEUS TRUNCATUS.

Lynceus cauda inflexa ferrulata, testa basi denticulata. Tab. XI, sig. 4-8.

> F. 4 naturali, relique aucta magnitudine 5 a ventre, 6 a latere sinistro.

a Rostrum b Oculus minor e major d Antenna e Valvula testa f Pedes superiores g Cauda

h denticuli testa i seta candalis.

K 2

F. 7.

F. 7 Per Superior.

a denticuli spurii b seta inflexa c recta.

8 Cauda valde aucta.

a Ungvis b ferraturæ c feta caudalis.

Testa oblique argute striata, antice ciliata, ciliis aliquantum sursum versis, basi vero seu insimo margine truncata, denticulisque æqualibus tredecim & ultra ornata, posticeque basin versus sinuata.

Rostrum & oculi (major posticus) ac inter rostrum & antennas palpi rostro breviores cylindrici hyalini, uti in congeneribus.

Antennæ quatuor, majores apice setis tribus inæqualibus finiuntur; inferiores & minores, dum superiores sursum vibrantur, momento in conspectum subeunt.

Pedes superiores bini, reliquis multoties majores & crassiores, deorsum versi, superne denticulis spuriis instructi, apice setis tribus inflexis longis, binisque brevibus strictis armantur; inferiores obscuræ structuræ sunt.

Cauda inflexa latiuscula, subtus serrulata, apice ungve valido, geniculoque seta postice porrecta instruitur.

In aqua Lemna coaperta autumno 1782 plures femel, haud posthac reperi.

31. LYNCEUS LONGIROSTRIS.

Lynceus cauda inflexa; testa antice aculeata. Tab. X, fig. 7, 8. Zool. dan. prodr. 2394.

F. 7 naturali 8 aucta magnitudine.

a Rostrum b Oculus c Antenna d Pedes e Cauda f Intestinum g Ovula h Aculeus resta.

Minimus, punchi magnitudine, at faciem festivam habet.

Testa

Testa subrotunda, ventricosa, pellucida, basi truncata; valvulæ instra antice aculeo aliquantum obliquo instruuntur; in quibusdam vix nisi rudimentum aculei, vel aculeus detritus adest.

Rostrum subulatum, curvum, longum, ultra aperturam te-stæ porrectum.

Oculus unicus in medio rostri.

Antennæ intra rostrum quatuor breves, compositæ corpore cylindrico, pellucido multiarticulato, apice seta unica, vel pluribus minimis pilis in setam confertis.

Loco palporum organa duo crassa, curvata pediformia.

Pedes utrinque quatuor.

Cauda inflexa, mutica, apice ungves duo.

Intestinum flexuosum, flavum.

In aqua rivulari, rarus.

32. LYNCEUS MACROURUS.

Lynceus cauda erecta, testa elongata. Tab. X, f. 1-4. Zool. dan. prodr. 2397.

F. 1 naturali 2 a dextra 3 a sinistro latere aucta magnitudine.

a Rostrum b Oculus minor e major d Antenna

e Pedes f ovula g Cauda h striæ testæ.

4 a tergo.

a Oculus minor b major c ovula.

Testa pellucida, albida, oblonga, infra angustior, truncata, versus partem anticam oblique striata; (striæ hæ aqua secedente, evanescunt, recedente, vel iterum testam implente, rursus apparent, nisi animal mortuum sit) antice integra, non ciliata.

Antennæ quatuor capillaceæ, deslexæ, apice setis tribus.

Palpi duo minimi.

Кз

Ro-

Rostrum subacutum.

Oculi duo in margine inferiore rostri, minor ante majorem.

Pedes quatuor utrinque, minores, structura singulari, at non satis visibiles.

Cauda lanceolata, subtus serrulata, perpendiculariter inslexa, longa, apice ungviculis binis, extend tur recta, stricta.

In lacu Huulföe, Junio ad Septembrem ufque reperi.

33. LYNCEUS socors.

Lynceus cauda porrecta, testa ovata. Tab. IX, f. 1-3.

F. 1 naturali 2 a dextra 3 a dorfo aucta magnitudine.

a Rostrum b Oculus anticus c posticus d Antennæ
e Pedes palpiformis f capillares g Cauda h Intestinum.

Testa pellucida, ovata, absque striis, ciliis aut denticulis, apice uti in congeneribus in rostrum destexum producta.

Antennæ duæ palpiformes, apice setis binis exiguis terminatæ, vel, si mavis, organa hæc Palpi sunt, ac tum antennæ desunt.

Pedes superiores quatuor palpiformes, palpis tamen longiores & crassiores; inferiores capillares natatorii uti in congeneribus.

Oculi puncta duo nigra juxta segmentum circuli disposita. Cauda curvata horizontaliter porrecta, apice bicuspi.

Num in aqua fluviali, an in litorali reperi, haud fuccurrit, ab illepida facie & difficili motu pullum fuspicarer, nullum tamen junioris & adultioris Lyncei differentiam hucusque observavi. Hujus mentionem in enum. Spec. p. 17 facere oblitus sum.

VI.

VI. DAPHNIA.

Antennæ ramofæ II. Pedes VIII — XII. Oculus I. Caput manifestum. Testa bivalvis.

E tota Entomostracorum gente ob ruborem, quem aquis fossarum interdum conciliat, primus innotuit pulex arborescens nomine & attributo toti generi communi. Omnis dehinc aqua rubor huic imputabatur, licet aliis quoque insectis & causis debeatur, sic aquam innumerabili Cyclopum quadricornium, qui sape ruberrimi occurrunt, copia ruboris speciem habere vidi. Sub eodem nomine specifico diversas arborescentis species descripserunt Entomologi, figura enim Svammerdami & Bakeri nostram longispinam, Jobloti, Ledermülleri & Vener. Schæf-FERI pennatam ac descriptio clariss. Geofroi quadrangulam fiftere videntur; LINNEUS vero totum genus in unica specie quatuor verbis: antennis dichotomis cauda inflexa concludit; quam enim pediculum cauda reflexa vocat, nullam licet non operam impenderem, ob vagam denominationem me unquam reperisse, donec nuperrime volumen septimum GEERII, cujus figura Polyphemum nostrum illo nomine indigitari .

· statiza

gitari edoceor, in manus venerit, dubitavi; at, quantum hic a genere Daphniæ diversus sit, cuique patebit. Generi nomen Daphnis ex antennis fruticosis imposui, &, ut a Daphne frutice diversum esset, Daphniam dixi. Schæffer Branchipodem nominat, at pedes branchiales pluribus generibus communes BRADLEY primus Monoculum nuncupavit, funt. &, licet Baker Bradleyum ideo reprehenderit, unaque cum acutissimo Svammerdamio pulici arborescenti binos oculos sibi incumbentes statuerit, valde dubius hæreo, an revera adfint duo oculi, oculum enim musculo infundibuliformi, in quo bina oculi hæmisphæria hinc & illine versantur, insertum orificiumque musculi oculum continentis spectatori sese ab utroque latere offerre, clare vidi. Puncta oculi nigri lucida in pluribus obvia ocellos putat immortalis GEER. Cur Vener. EICHHORN oculum & quidem repetitis vicibus absque ulla allata ratione ventriculum dixerit, me prorsus fugit.

Antennis natat & provehitur, (non pedibus, uti Geer indicat) nec igitur pedes, quod minus bene afferit Geofroi nullius usus sunt, his enim, non antennis, aquam & in ea contenta intra valvulas testa continuo compellit, cauda vero eam ob causam inslexa animalcula & granula vegetabilium cum aqua flumi-

ne inter valvulas secedentia depellit. Intestinum rectum ab ore inter antennas per totum corpus flexuose descendit, ac in cauda curvatum intra apicem eius in anum producitur, sordibus, quas excernere vidi, rufis, subluteis vel viridibus passim repletum est. Pone intestinum supra ovarium musculus pellucidus cordis alternis vicibus dilatatur & corripitur. Numerus pedum ob motus celeritatem pilosque multiplices, implicitos, difficulter determinatur, sex, octo, decem & duodecim in variis; hinc numerus senarius ne quidem hoc genus multo minus familiam Monoculorum ab aliis insectis distinguere valet. Motus fit vel per lineam perpendicularem vel per lineas obliquas interruptas vel per natationem in præceps. Medio aquæ plerumque degunt, versus superficiem sape ascendunt, fundum varo petentes.

Oviparæ & viviparæ sunt; Majo enim & ineunte Junio in spatio, quod dorsum & intestinum intercedit, ova plerumque viridia, sex in quibusdam, in aliis 12 — 21 numeravi, exeunte vere & Julio vivos sætus oculo & intestino nigro splendidos vidi, immotos quidem, quoties vero mater caudam protendendo liberum spatium concesserit, motu hilari exitum quærentes; compressit sæpius audaciam parens provida caudæ retractione, haud tamen impedire po-

L

tuit

tuit, quin unus & alter carcerem interdum effugeret. Singularem coeundi rationem Daphniæ pennatæ infra enarrabo, an vero eadem, aut quænam, in reliquis valeat, penitus ignoro.

34. DAPHNIA PENNATA.

DAPHNIA cauda inflexa testa postice mucronata. Tab. XII, f. 4-7.

Daphnia Pulex. Zool. d. prodr. 2400 Faun. Groën. 238.

Animalculum aquatile. Redi opuse. 3, t. 16, f. 5. Anim. ne.

gli anim. viv. t. 13, f. 5.

Monoculus Pulex antennis dichothomis cauda inflexa Lin. Suft. p. 1058, 4. Müllers Lin. Syftem 5 Th. 2 B. f. 1142.

Monoculus Pulex. Poda muf. inf. Grae. p. 124.

Pulex caudatus Schæff. 1755, t. 1, f. 1-8.

Branchipus conchiformis primus. Schæff. elem t. 29. f. 3, 4. inf. icon. t. 150, f. 5, a, b.

Vermes minimi rubri. Meret. pin. p. 207.

LEDERM. microfc. p. 146, t. 75, f. 2.

Екн. microfc. p. 51, t. 5, f. H.

TREMBLEY polyp. p. 248, t. 6, f. 11.

Naturforsch. 7 St. p. 102.

Dan. vandloppe.

Germ. wasserlaus.

Gall, le perroquet d'eau.

F. 4 naturali 5 fæminam aucta magnitudine.

- a Antenna b Oculus c Rostrum d Intestinum
 - e Ephippium f Vulvæ g Aculeus testæ h Cauda
 - i Musculus cordis k Pedes.

6 Marem aucta magnitudine.

- a Antenna b Oculus e Intestinum d Musculus cordis
- e Membra masculi f Lora g Crines pectoris h Cauda
- i Aculeus testa k Pedes.

7 Membrum Maris exhibet.

a Vagina b Spiculum.

long. 11 lin.

Examina format rubentia, inde famosus ille aquarum fangvineus color, at facile patet colorem animalculis viventibus deberi, ni cœcos homines redderet neglectus historiæ naturalis ac præjudiciorum præponderans amor, minima enim attentione motus animalculorum conspicitur. Nec Pulex tantum, Cyclopes quoque, quadricornis & rubens aquam sæpe rubere faciunt.

Testa ovalis, ventricosa, slavescens, postice superne parumper sinuata, inferne mucronata, seu aculeo brevi instructa; aucta valde magnitudine reticulata est; in exuviis reticulum apprime conspicuum.

Caput compressum, inclinatum rostro emarginato setisque duabus parvis prominentibus.

Antennæ dichotomæ, collo affixæ; trunci nempe bini cylindrici, in ramos quatuor producti basi annulata exsurgunt rami triarticulati setiferi; articuli cylindrici, æquales: inferiores unica, superior apice tribus setis, instruuntur; in altero ramo seta primi articuli desicit. Setæ omnes fractæ, pennæ anserinæ instar utrinque plumosæ.

Oculus niger, versatilis, globulis lucidis cincus: globuli adamantum instar splendentes mobiles.

Es

Pedum quinque paria: superiora quatuor longis, quintum sive infimum nullis setis, instruitur. Paria quatuor inseriora quam superius frequentius moventur. Qui pulicem bipedem dixere, antennas pedes credidere, verorum pedum ignari.

Abdomen, Pedes, ac intestinum ab ore in caudam slexuose descendens, rubicunda sunt.

Cauda inflexa apice ungviculata subtus antice serrulata, medio tuberculis tribus, postice processibus binis unciniformibus instruitur; horum superior reslexus & longiusculus, inferior brevis & dessexus est, ac, uti insequens observatio docuit, duplicem seminæ vulvam exhibent; e primo tuberculo prostant setæ duæ caudales, in quibusdam apice utrinque plumosæ.

Ova octo, in quibusdam duodecim, rotunda, viridia.

Varietatem antennarum setis integris non fractis, ac testa absque omni reticuli specie in aquis stagnantibus reperi. Corporis quoque color varius est: ruber, rusus, virescens & albidus.

In paucis macula magna, nigra fubquadrata, dorfum utrinque ad intestinum usque eo loco cingit, quo ova conspici solent, ac ephippium in dorso infecti mentitur. Usus & origo ejus diu me ambiguum tenuit, nec adhuc quid extricare potis fum. Constat duabus lamellis subquadratis latera interiora valvularum prope carinam testæ vestientibus; harum pro colore ipfum ephippium album, lacteum, aut nigerrimum opacum vel pellucidum, est; in ejus medio adfunt puncta duo nigra longitudinaliter disposita vel alterum horum tantum. Hæc ovaria five ova, crederes, at ephippium & puncta una cum exuviis totius corporis dereliquit Monoculus. Vera præterea ova fefe in pullos evolventia & numerofiora & aliter disposita sunt, ephippioque una cum exuviis dimisso, in renovato animalculo nullum omnino novi ephippii rudimentum adest. Puncta ephippii nigra in exteriore lamellæ superficie convexa, in interiori concava, glabra nitida, vacua. Colore variant, in nonnullis enim viridia reperiuntur.

Et ovis vacuam & ovis onustam, ephippio instructam & absque codem copula junctam pennatam nostram deprehendi, ipsius ephippii cellula altera vacua, altera unico ovo interdum farcta erat. In pluribus, quibus ephippium, ova vero nulla, caracter tamen sexus aderat; statura minores quidem, dehinc juniores erant, at tamen plures ovis onustas, nec majores, ossendi.

Ephippia derelicta ac in superficie aquæ innatantia sæpius reperi, quæ nisi in Entomostraco reprehenderim, siliculas Ervi cujusdam crederem; icon exstat in Tab. XI, cujus sig. 1 ephippium naturali, 2 valvulis clausis & 3 apertis aucta magnitudine exhibent.

Diu cum auctoribus credidi, testam postice cohærere, at aliter comperi, constat enim valvulis duabus margine postico sibi arcte incumbentibus, quæ tamen pro lubitu animalculi secedunt; hoc præcipue sit, quando vel pullos emittit, vel cutem deponit, & tunc claro conspicitur, valvulas tantum, qua capiti annectuntur, cohærere, ac aculeum quoque esse duplicem, unum scilicet in quavis valvula ita sibi invicem adpressum, ut millies inspiceres juraresque esse simplicem.

Tubercula processusque caudæ, ac plumæ antennarum, in junioribus vix conspicua sunt, setaque in primo alterius rami articulo constanter nulla.

Fig. E, t. 3 Eichornii vel nostra D. pennata antennis fictitiis, vel mihi ignota est.

Testa, antennæ, setæ in quibusdam obsitæ sunt corporibus linearibus, minimis pellucidis, quæ vel ovula animalculi cohabitantis, vel ipsa animalcula parasitica sunt. Motum nullum in iis observare contigit. Vortitellam, quam quoque notavit clariss. Schæffer copiose adhærentem motumque in ore contractilem vidi, nullum vero pedicellum observare potui. Intestinum præterea utrinque a sauce ad anum racematim occupant globuli pellucidi, glomerati testæ concolores, diversæ magnitudinis in pluribus; an sutari embryones, aut animalcula parasitica ignota?

1 3

Unum in aqua limosa offendi totum undique obsitum Brachionis urceolaribus *); ore omnes, non cauda, qua alias sese affigunt, monoculo adhærebant.

Pedes & intestinum per aperturam testæ uti clariss. Poda indicat minime protrudere valet, caudam vero uncinatam, quam pro intestino habuit, interdum momento protendit.

1768 d. 16 Nov. eandem foveam, quæ mihi Julio præcedente examina hujus præbuit, invisi; quædam foveæ loca aquam pulicum turbis rubentem, alia slavescentem iisdem repletam ostendebant; omnis aqua putrida erat; nonnullos reliquis triplo minores juniores credidi; jam vero melius edoctus mares este seio; duo enim paria auspicato in copula cepi, & 1769 eodem mense plures, &, quod singularissimum, tres sæminas in facinore deprehendi, quarum quævis cum duobus maribus simul rem habebat, vulvis sæminæ, altero tantum membro quivis, inhærentibus.

Quædam fæminarum albissima ac opaca, quasi decorticata, apparebat; cum propius inspiciebatur, tota testa ab interna parte ita granulis albis obsita, adeoque opaca facta, ut nec pedes aut ulla pars interna, ne quidem minimus intra testam motus perspici possit; sola cauda, ubi aqua desiceret, interdum extensa sese conspiciendam præbuit; summus tantum margo testæ posticæ, ac caput pellucebat, & versus caput macula rubra. Ultimo Octobris anni 1777 macula rubra sub microscopio globulis variæ magnitudinis rubris, pellucentibus constare visa est; albedo materiæ mucida erat, valde aucta ex myriadibus granulorum æqualium Monades referentium composita videbatur. Vivis fætibus cæterum instructæ erant, in vase vero Lemna cooperto omnes post paucas horas periere.

Hæc igitur famina est, quam austores, marem ignorantes, descripserunt, clarissimus Schæffer in copula modo in insectis vulgari visam delineare curavit, Statius Müller hermaphroditam & absque coitu parere dixit, at non singendum, sed invenien-

veniendum, quid natura fecerit. Conjunctionem, quam miniane exfpectaverant commentatores, jam enarravi. En descriptionem veri maris:

Mas famina triplo minor.

Testa subovata, postice infra, uti in fæmina aculeata margo teste anticus medio sinuatus superne & interne rotundatus est. Ipía pars antica non tantum elevatior, ac quasi a reliqua testa distincta videtur, marginem quoque habet hirfutissimum, id est in parte pectoris pilis confertissimis, longis, infra vero versus pedes brevibus simplici serie obsitum. Pili hi, licet marginem testæ occupant, apparent tamen, testa si a latere inspiciatur, acfi fasciculi crinium instar pectus animalculi obtegerent; si in facie, margo testa utrinque, qua pectori incumbit, in fegmentum circuli elevatur, qua pedibus, vero finuatur, ac verfus caudam rurfus in fegmentum circuli exit.

Caput obtusum, minus quam in sæmina, minor quoque incisio antica.

Oculus niger, antice in vertice, lucido margine, uti in fæmina cinctus.

Corpus lutescens. Intestinum & pedes lutei. Macula pellucida mobilis cordis superne inter marginem testa & intestinum, uti in congeneribus.

Pedes ægre distingvuntur, forte uti in fæmina.

Cauda inflexa, apice ungue unico; infra apicem lobus parvus pellucidus; margo inferior apicem verfus ferrulatus, balin vero tuberculis quatuor instruitur; e primo sive antico pendent feræ duæ ftrictæ.

Inter caput & pestus, vel infra caput e pestore porriguntur membra duo mari propria. Constant duabus partibus, baseos scilicet, que habet crassitudinem unius in ramis antennarum articuli, longitudinem vero duorum; hæc alba pellucida, apice quafi truncato; angulo apicis altero porrigitur hujus altera organi pars, quæ seta sive aculeus tenuior apice curvatus,

alteri angulo infidet tuberculum minimum spinula terminatum. Duo hæc organa primus detexit Joblot t. 13, f. Q, R. 4 in Daphnia, ut videtur sima, aut, si ex setis longissimis caudæ judicium ferre liceat, curvirostra, usus tamen ignarus, maris enim genitalia sunt, aculeusque sive spiculum ante coitum in articulo baseos, quasi in vagina conditur; post coitum mas quodam temporis spatio spiculis extensis circumnatat. In manifesto actu quosdam deprehendi, at defectu commoditatis sub microscopio copulatio dissoluta suit. Porrecto spiculo, vagina pellucida, vacua; condito vero, corpusculum in vagina latere conspicitur. Copulationi nisi adfussem, organa hæc palpos credidissem, quales congenerum sunt, at tamen illa haud testæ, uti veri palpi, inserta sunt.

Infra hæc organa alia duo membra, quorum basis inconfpicua pedibus primoribus incumbit. Quodvis terminatur loro testæ longitudinem fere æquante, varie inflexo at rigido. Utrumque pro lubitu elevatur, vel antice vel versus latus singulatim vel simul projicitur.

In iisdem aquis cum fæmina degit, nee hæc tamen adeo vulgaris, uti credidere auctores, cæteras Daphnias cum hac confundentes; in agro enim Friderichsdalensi nunquam reperi; nec nisi in fossis squalidis Christianshavniensibus parum a ponte re & nomine longo remotis.

Speciem hanc, cum nomen triviale Pulicis toti generi commune sit, a plumosis antennis pennatam dixi.

35. DAPHNIA LONGISPINA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice serrulata, postice aculeata. Tab. XII, f. 8-10. Zool. dan. prodr. 2401.

Pulex aquaticus arborescens SWAMMERD. Bibl. nat. t. 31, f. 1, 2, 3.

BAKER microfc. p. 393, t. 12, f. 14.

Mono-

Monoculus brachiis dichotomis, cauda appendiculata, inflexa; testa postice unispinosa. Geer memoir. sur les insect. vol. 7, p. 442, t. 27, f. 1-8.

F. 8 naturali 9 aucta magnitudine a ventre 10 a latere.

a Oculus b Antenna c Pedes d Aculeus testa
e Cauda f Ovarium g Petala liliacea h musculus cordis
i Intestinum.

Præcedentem in multis refert, at rarior & angustior est.

Tessa ovato-oblonga, alba, pellucida, postice superne haud sinuata, inferne vero in aculeum strictum dimidiæ testæ longitudine utrinque serrulatum, producta. Valvulæ ibidem antice & postice serrulatæ; denticuli, valde aucta magnitudine, in conspectum subeunt.

Caput inclinatum, subtus incisum, in quibusdam medio parumper depressum, apice acuto aperturæ valvularum incumbente; postice petala tria liliacea, pellucida, at in omnibus non æque distincta.

Oculus margine minus lucido cingitur.

Antennæ uti in præcedente, at haud plumofæ; in altero ramulo feta inferior uti in illa deest.

Pedum quatuor paria, inferiora crassiora, apice pilifera.

Cauda inflexa ungvibus duobus terminata, antice subtus serrulata, bas seus duabus, postice vix appendiculata.

Ovum unicum fæpe in utero observatur, forte ovarium.

Hanc figuræ pulicis Swammerdami, Bakeri, atque cujus capitis clariss. Schæff. mentionem fecit Monog. de pulice p. 201, t. 2, f. 1, maxime referent.

Natans si ope microscopii parum augentis inspiciatur, oculus distinctior, quam in congeneribus, & quidem ex toto capite solus conspicuus; dorso plerumque innatare amat.

Daphnia pennata quadruplo minor dimidium anni in vitro aqua repleto vitam produxit. In hac quoque valvulas testa po-

stice apertas esse ac secedere, longumque aculeum duabus lamellis arcte adpressis constare vidi.

In aquis purioribus Julio & Augusto reperi.

36. DAPHNIA QUADRANGULA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa quadrangulari mutica. Tab. XIII, f. 3, 4.

Monoculus antennis dichotomis, cauda inflexa. Georgo inf. 2, p. 655.

F. 3 naturali 4 aucta magnitudine.

a Palpi b Ovula c Intestinum d Cauda.

Testa antice rotundata, postice superne gibbosa, seu rectangula. Valvulæ antice depressæ, & in quibusdam reticulatæ; postice paululum elevatæ, reticulo omnino carent, & quasi aliena testa esset, apparent.

Caput breve, longitudine triplo latius.

Oculus magnus niger in medio capitis antico.

Antennæ dichotomæ ramis triarticulatis, setiferis uti in cæteris.

Palpi duo fub capite prominuli.

Pedes tres utrinque, disficulter distingvuntur.

Cauda inflexa, antice fubtus ferrulata, apice ungvibus duobus, basi fetis duabus armata.

Sextuplo minor Daphnia pennata; in quibusdam testa postice aculeata, in aliis minime. Sæpe rubra est. Quasdam ovis, alias pullis fætas, hasque eos parere vidi.

Parvitas & figura quadrangularis Monoculi clariff. Geofros nostram quadrangulam esse indicant.

In aquis palustribus tota æstate.

37. DAPH-

37. DAPHNIA SIMA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa ovali mutica. Tab. XII, f. 11, 12.

Monoculus brachiis dichotomis, cauda fimplici inflexa, testa postice rotundata, non spinosa. Geer vol. 7, p. 457, t. 27, f. 9-13.

LANGE naturl. Vande t. 2, f. I.

Pou aquatique; Second Cyclope. Jobl. microfc. 1, par. 2, t. 13, f. P, Q, R.

Pulex non caudatus. Schaff. monogr. t. 1, f. 9.

F. 11 naturali 12 aucta magnitudine a latere.

a Rostrum b musculus cordis c Ovarium.

Testa sub-rhombea, pellucida, slavescens, absque spina & ciliis; transversim sub microsc. dense striata, postice juxta caput subsinuata.

Caput antice, pro testæ magnitudine, minus impresso-sinuatum quam in cæteris.

Oculus juxta verticem globulus parvus niger.

Antennæ dichotomæ: rami æquales tribus constant articulis, primus & secundus apice seta longa, geniculata, horizontali, tertius tribus erectis.

Pedes utrinque quatuor.

Cauda inflexa, lata, tota intra testam retracta, subtus versus apicem sinuata, medio setis duabus minimis, ipso apice vero uncis binis instructa; sub uncis spinæ minores inæquales quinque.

Dorso plerumque vitro sese adhærens a reliquis mox distingvitur.

Testa Vorticellis ringentibus sæpe tota obsita, in Schæf-Feri & Langii figuris basi ac dorso nimis rotundata est.

M 2

Quas-

Qvasdam, at raro, offendi, quarum testæ valvulæ antice sex maculis albis infignitæ erant, una superne in ipso margine, duæ minores inferius parum remotæ.

Cum sibi sub microscopio antennarum alteram sæpe subjicit, ita, ut pars ejus tantum conspicua sit, hinc natus error Langu quibusdam tria modo cornua (antennas) tribuentis. Globuli, quos idem auctor p. 89 sangvineos dicit, vera ejus ova sunt. Speciem hanc Joblot primus detexit, clariss. Schæffer æque ac Geer apprime descripserunt.

Frequens in aquis palustribus agri Friderichsdalensis a verno in autumnale tempus; pennata e contra, qua scatent sosse aquaticæ Hasnienses, in ea regione rarissima est. In aqua sætente vitam quoque produxit.

38. DAPHNIA RECTIROSTRIS.

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice ciliata, corniculis porrectis longis. Tab. XII, fig. 1-3. Zool. d. pr. 2402.

F. I naturali 2 aucta magnitudine a latere.

a Oculus b Antennæ c Cornicula d Pedes e Cauda f Pulli in ovario g Intestinum h Musculus cordis.

3 refupinam sistit.

Testa ovata, pellucida: valvulæ valde hiantes margine antico ciliatæ.

Caput antice rotundatum infra crenulatum.

Corniculum cylindricum, pellucidum, lineare apice tripili, ab utroque capitis latere protenfum.

Oculus juxta verticem punctum nigrum abfque cingulolucido.

Antennæ dichotomæ ramis, ut in cæteris, triarculatis, seriferis: setæ constant articulis duobus, primo cylindrico, secundo pilo tenui.

Pedes

Pedes ægre distingvuntur; tria vel quatuor paria.

Cauda inflexa minima, appendiculata, corpore parvo cylindrico fetis duabus longitudine testæ terminato.

Pulli duo in ovario matri fimiles, vividi, albumine hyalino cincti.

Intestinum distinctum, excremento nigro repletum, pone oculum incipit, ac per totum corpus productum sub ungviculo caudæ finitur; excrementa in hoc attolli & deprimi omni momento, dum ope pedum continuo mobilium ingerebantur nova alimenta invisibilia, & partem excrementorum formam intessini adeptam efferri vidi. Animalcula microscopica Daphniis nutrimento servire vix puto, cum digestio numis subito siat, terrena potius vegetabilium judico,

In aquis palustribus puris rara.

In fossa limosa sub sinem Augusti mensis aliæ restirostri simillimæ, at quadruplo majores obvenerunt; testa opaca, ventricosa, albida, punctis nigris raris sparsa erat (hæc forte oculi pullorum, haud tamen in omnibus aderant) cilia marginis anticiægre perceptibilia. Cornicula a summo capitis margine prodibant absque pilo apicis. Pedes utrinque quatuor subtus in formam pectinis pilosi. Caput plerarumque obsidebant Vorticellæ pedunculatæ capitulo subrotundo, antice inciso, imaginemque capillamenti spectarori sistebant.

Juniores decuplo minores, pellucidæ in cadem aqua aderant.

39. DAPHNIA CURVIROSTRIS,

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice pilosa, corniculis pendulis. Tab. XIII, f. 1, 2. Zool. dan. prodr. 2403.

F. I naturali 2 aucta magnitudine.

a Antenna: altera deflexa b feta antennarum afpera c Lamina ferrulata d Cornicula pendula e Oculus f Inteftinum g Ovarium cum vivo pullo h Cauda

i feta ramofa.

Testa mutica, marginibus anticis pilosis: pili, valde aucta magnitudine, setæ rigidæ videntur.

Cornicula duo fronte pendentia; hæc incurvata, margine & apice latiore ferrulata, furfum & deorsum mobilia.

Caput possice rotundatum, antice infra apicem lamina serrulata divisum, juxta basin corniculorum puncto minore, ac infra suturam majore nigro, quod Oculus, notatum.

Oculus nullo margine lucido cingitur.

Antennæ dichotomæ; rami triarticulati inæquales, apice trifeti; in ramo altero tenuiori nullæ fetæ laterales, in altero crassiori feta lateralis apice duorum primorum articulorum; feta primi articuli longior exasperata.

Pedes quatuor utrinque, minores.

Cauda inflexa apice uncis binis terminata, fubtus ferrulata; qua corpori jungitur cauda fetæ duæ longæ pilis ramofis raris obsitæ; hæ in iis, quas ultimo Augusti inveni, corniculis vix longiores, absque omni pilo.

Sub microscopio peperit fœtus vivos, in omnibus matri similes, corniculis splendidos, at setæ antennarum, uti in congeneribus, nondum conspicuæ erant.

In aquis turfosis Junio, & in aqua paludosa infra Marienberg agri Friderichsdalensis sub finem Augusti.

40. DAPHNIA MUCRONATA.

DAPHNIA cauda inflexa, testa antice infra aculeata. Tab. XIII, f. 6, 7. Zool. dan. prodrom. 2404.

Mono-

Monocu'us brachiis dichotomis, capite roftrato, cauda inflexa, testa antice bispinofa. GEER mem. vol. 7, p. 463, t. 28, f. 3-8.

F. 5 naturali 6 aucta magnitudine a latere.

a Corculum pellucidum b Ovula c Intestinum d Tubulus caudæ e mucrones f aculei teste.

7 a ventre.

a oculus b mucrones c aculei testa d tubulus cum feris caudalibus.

Dorso superficiei aquæ innatat, ac hoc situ fasciis quatuor longitudinalibus nigris splendidus est.

Testa si aversa vel adversa parte aspiciatur ovata est, si a latere, plusquam femicircularis, margine valvularum antico lineari, recto ciliato, fuperne in mucronem feu angulum, inferne in aculeum terminato.

Caput porrectum, antice finuatum rostro obtuso finitum.

Oculus majusculus niger juxta verticem capitis.

Antennæ dichotomæ: ramus quisque constat articulis tribus, primus nempe & fecundus unica, tertius tribus fetis terminatur, in alterius tamen rami infimo articulo feta abest. Setæ biarticulatæ.

Pedes fex utrinque, at ægre numerantur.

Cauda inflexa, appendiculata, apice, quo jungitur tubus cylindricus, uncis duobus donata, quibus rejectamenta aquæ continuo rejicit. Tubus hic caudæ reflexus fetis duabus extra testam prominentibus finitur.

Ova subsphærica sedecim & plura.

Intestinum virescens vel rufum. In angulo dorsi supra ovaria pellucet corculum hyalinum, continuo tremulum.

Fasciæ quatuor longitudinales nigræ, dum dorso innatat, optime videntur, nempe duæ in marginibus valvularum anticis, quæ forte ciliis nigris debentur, ac duæ in utrius lateris medio.

Caput quasi velamento ab utroque latere descendente versus basin antennarum pellucido cingitur, in cujus medio oculus magnus reniformis nigerrimus, ac dehine faciem viduæ velamento ae vestimento nigro fasciato indutæ præfert.

Oculus, fi a latere confideratur, fphæricus; fi antice, rotundatus, major quafi ex duobus compositus.

Variat fronte cornuta, cornu perpendiculariter erecto, ciliis marginis antici testa vix ullis.

Incessus fingularis & ab aliis distinctus.

Testam hallucinatione antice spinosam dixit Geer, cujus caterum exacta descriptionis convenientia cum mea verum mihi gaudium peperit.

In paludosis haud frequens.

41. DAPHNIA CRYSTALLINA.

DAFHNIA cauda deflexa; testa mutica, corniculis porrectis curtis. Tab. XIV, f. 1-4. Zool. dan. prodr. 2405.

Monoculus corpore elongato, brachiis dichotomis: setis plurimis, cauda lateraliter exserta. Geer ins. 7, p. 470, t. 29, f. 1-4.

F. I naturali 2 aucha magnitudine a ventre
3 a tergo 4 a latere exhibet.
a Oculus b Truncus antennarum c ramus major
d minor e Palpi f Pedes g seta caudales
h Ungues cauda i Ovula k Intestinum 1 Cornicula.

In aquis natantes nudis oculis crederes pullos Onifci pulicis, cujus habitum & curvaturam dorsi plurimum refert.

Testa oblonga, alba, crystallina, pellucidissima.

Caput

Caput antice rotundatum, rostro in angulum restum terminatum. Infra caput corpufculum aduncum lingvam mentiens.

Corniculum utrinque supra apicem rostri cylindricum, breve, apice piloso; utraque interrupte nicitiant.

Oculus in fincipite infra verticem cingulo lucido cinclus.

Antennæ dichotomæ, ramis inæqualibus. Major constat tribus articulis, apice cujusque spina lateralis; in articulo extimo sive apicis setæ septem geniculatæ, in medio secundi tres, in primo, vel baseos, vix ullæ. Minor duobus articulis, interior longior, setis apice duabus lateralibus; superior minor, setis quatuor terminalibus.

Pedes duodecim, utrinque fex, pilis longis pendulis obsiti.

Cauda deflexa, ungviculis duobus aculeatis terminata; fubtus in cauda aculei minimi duplici ferie; a postica caudæ parte propendent papillæ duæ seta biarticulata terminatæ.

Dum sub microscopio observabatur, peperit sex pullos vivos, in ovario consque satis conspicuos.

Delicatula, licet major cæteris, sola in aqua rivulari purissima vitam sustentat; cadaver larvæ putridum unicum omnes in eodem vasculo degentes in orcum misit; in alio post 24 horas omnes periere, forte ob desectum aquæ recentis.

Parieti vafculi vitrei corpore semper inverso, id est, capite deorsum spectante, quod non in congeneribus obtinet, sese sapius adpoluit. Antennas sæpe Vorticellæ minimæ obsident.

Ad finem Augusti usque in amne Fridrichsdalensi; raro in lacu Huuljöe obviæ.

Minorem huic fimillimam in aqua rivulari reperi, cui superne versus basin antennarum corpora duo minora incurvata pediformia aderant; an junior D. crystallinæ?

Singulare mihi phænomenon præbuit, quod nempe sese nunquam in latus mitteret; situs hic licet congeneribus samiliaris sit, nulla tamen opera in eundem adigi poterat, horas etsi

1 8

& media quecunque ad hoc efficiendum consumserim, lacerandam se porius patiebatur, nimia antennarum rigiditate forsitan repugnante; hinc structuram caudæ, capitis ac testæ ad libitum videre ægre permisst.

42. DAPHNIA SETIFERA.

DAPHNIA cauda recta; testæ angulis anticis fasciculo setarum. Tab. XIV, f. 5-7. Zool. dan. prodr. 2406.

F. 5 naturali 6 a ventre 7 a latere aucta magnitudine.

a Oculus reniformis b Antennarum truncus
c ramus major A minores e fasciculus setarum superior
f Pedes g fasciculus inferior diversus h pendulus
i Ungves caudales k Oculus sphæricus l Intestinum
m Truncus corniculi n Ungvis ciliatus.

Magnitudine & gestibus multum refert D. crystallinam.

Testa crystallina, pellucida, oblongo-ovata; inferne retufa sen oblique truncata. Valvularum margo anticus ciliis prostantibus longis instructus est; hæe extrorsum & introrsum prolubitu Entomostraci slecti posse videntur; hinc a pictore in siguris omissa sunt. Angulus valvularum superior fasciculo setarum divergentium (novem setas longas numeravi) inferior simili sasciculo ornatur, at setæ in hoc longiores sunt; has animalculum dispergere & pro-lubitu colligere potest; plerumque tres setæ perpendiculari, tres aliæ horizontali, id est, ad latus extensæ, conspiciuntur. Inferne valvulæ valde hiant.

Capat superne rotundatum, antice inclinatum, rostro obtuso. E basi antennarum exsurgit corniculum, constans trunco valido subtus crenulato, ac ungve curvato, attenuato, latere exteriori ciliato.

Oculus niger margine lucido, in occipite politus, a ventre spectatus reniformis, a latere sphæricus,

Anten-

Antennæ trichotomæ, ramis tribus inæqualibus. Truncus crassus, quam in congeneribus robustior, apice seta utrinque minima, latere exteriore inferne serraturæ tres; inter has oriuntur ramuli tres uniarticulati, inæquales, apice & latere interiore setisferi, ita juncti trunco, ut pro nutu animalculi dessecti & erigi queant. Setæ longæ geniculatæ. Ramulus crassior & brevior setis octo, reliquorum alter setis sex, alter quatuor terminatur; hi juncti crassitie primum æquant.

Pedes numerosi, quatuor vel plura paria pilosissima. His subjacent lamellæ branchiales circulares. Inter duas pedum series canalis angustus profundus; in hujus medio conspicitur superne corpusculum hamosum simul cum pedibus, animal dum quiescit, continuo motitans. Hoc motu grana minima, sordes, & quicquid in aqua sit, versus pestus adducitur, quam citissime in distum canalem devolvitur, & mox supra aperturam caudæ inter ungves ejus exit.

Intestinum tenue, ægre visibile.

Cauda fere perpendiculariter deflexa, apice in ungves duos dividitur; nec inflexa, nec extra valvulas porrecta; inflecti tamen potest, at raro evenit. Si latere aspiciatur, ungves retro eurvari parum postice prominent. Medio caudæ apertura minima in motu oscillante continuo; hanc anum crederem, at nihil excerni vidi.

In stagno Huulfoe agri Friderichsdalenfis.

VII. CYCLOPS.

Antennæ II, IV fimplices. Pedes VI, VIII, X. Oculus I.

Insecta, quæ sub nomine Cyclopis & Polyphemi comprehendo, ab Entomostracorum generibus jam N 2 descrip-

descriptis diversa adeo, ut generi cancrorum potius substituenda sunt, quam ulli horum. Cancris macrouris maxime accedunt structura corporis, pedum & antennarum &c. oculo unico præsertim differunt, cujus unius titulo familia Entomostracorum mane-Crustacea sunt, nisi improprie multivalvia dici possunt, solus Cyclops captivus univalvis est; hinc cum bivalvi Monoculo pulice & conchaceo auctorum uni & eidem generi minus recte adscribuntur. Unicum quidem ante annum 1769, quo in Synopsi Monoculorum quatuor novos Cyclopes fluviatiles publici juris feci, nempe Monoculus quadricornis Entomologis innotuit. Postea Gunnerus & Ström paucos marinos suppeditarunt. Huc referri potest Pavo marinus *) qui ob caudam pavoniam inter larvam & insectum medius est, ac oculis binis Cyclopes & Cancros jungit.

Nulla non aqua Cyclopes alit; cum cibo & prafertim aqua potu quotidie vivi ingeruntur, generationisque opus in iis fingulare conspicitur; hinc patrem familias & natura curiosum aque refert eorum
cognitio. Membrum genitale maris in quibusdam
in medio utriusque antenna, in aliis in dextra tantum conditum esse videtur; Famina ova matura vel

172

^{*).} Mem. de Math. & Physique Vol. 3, & Berl. Samml. 9, t. 1, f. 5.

in duobus glomeribus pendulis, vel in unico extra corpus simul gestat. Cycl. minutum sepenumero, quadricornem rarius in copula deprehendi, illiusque historiam supra dedi.

43. CYCLOPS MINUTUS.

Cyclops antennis linearibus; cauda bifeta. Tab. XVII, fig. 1 - 7. Zool. dan. prodr. 2409.

Eichhorn microfc. p. 53, t. 5, f. K, L. Naturf. 7 ft. p. 101.

long. I lin.

F. I plures naturali 2 marem aucta magnitudine.

a Antesma b Extuberatio carundens c Oculus d Palpi

e Pedes f seta cauda.

3 fæminam sterilem 4 ovis anustam

5 Pedem fetofum , valde auctum

6 faminam marem inuite admittemem

7 faminam marem in copula post se trahentem.

a Antennas maris famina palpillas circumvolventes.

Primo intuitu multum refert Lepismam facharinam.

Corpus oblongum crustaceum sensim postice attenuatum, album, constans octo segmentis præter caudam; primum segmentum, caput essiciens, majus duobus sequentibus, antice rotundum oculo unico distincto in medio.

Antennæ duæ fimplices, articulis plurimis pellucidis basis setigeris sensim decrescentes. Maris breviores & crassiores.

Palpi duo biarticulati, apice pilofi. Infra hos unci duo minimi, agre diffingvendi, micantes.

N 3

Pedes

Pedes decem, quinque utrinque, longissimi, pilosissimi; constant seta utrinque pilis obsita, slexili quovis modo, etiamsi nullis articulis componitur, pili sub microscopio spinarum formam habent. Pedes primo, secundo & tertio corporis segmento affixi longitudine ultra caudam prominent; medii tamen vicinis longiores sunt.

Segmentum caudæ terminatur papillis duabus, e quibus procedunt setæ duæ strickæ corpore longiores, totæ nudæ, sub his setæ binæ breviores; latera exteriora papillarum pilis minimis obsita sunt.

Mas gerit genitalia in antennis eo loco, quo crassiores sunt, iisdemque in copula basin setarum caudæ fæminæ involvit ac genitalia in eis condita vulvis immittit; hoc situ plures dies & noctes Julio & Novembri, ac tempore brumali in vasculis in museo servatis, dies & noctes natantes vidi.

Ultimo Septembris & totam hiemem fæminæ facculum ovorum obscure viridem sub pedibus ferentes frequenter obviæ. Ovula uncinulis duobus racemi instar pendula, vel circa pedunculum longum inarticulatum, hinc & illine mobilem racematim coacervata. Pedunculus ruber & rigidus est; nudum quoque haud raro vidi. Hæc organi oviseri diversitas alienam speciem, etiamsi cætera conveniant, arguere licet.

Sæpius eundem in aquis litoris balthici inter confervas & ulvas, vivum quoque post plures dies in aqua servata putrida, reperi.

In ripa stagnorum & in palustribus inter Lemnam frequens.

44. CYCLOPS CERULEUS.

CYCLOPS antennis linearibus cæruleus; cauda recta biloba. Tab. XV, f. 1-9. Zool. dan. prodr. 2411.

F. I natantem naturali 2 a tergo 3 a latere

4 a ventre aucta magn.

a Oculus b Antenna c dextra crassior d Palpi

e Intestinum pellucens f Cauda g lobi caudæ

h Sacculus ovulorum i Pedes reversi.

5 Antennæ maris valde auctæ.

a sinistra b dextra.

6 Palpi valde aucti.

a subula b Uncus e Aculeus.

7 Postica famina pars valde aucta.

a uncinuli, e quibus pender ovulorum facculus

b Cauda c Lobi radiari.

8 Spiculum ventrale 9 Pedes.

a bini juncti b singularis.

Hic pulchre coloribus variegatus, triplo congeneribus major.

Corpus oblongum faturate cæruleum, dorfo convexo, fegmentis fex cataphracto; fegmentum capiti proximum æquale tribus fequentibus.

Caput rubrum. Oculus in medio capitis niger. Infra caput in pectore utrinque porriguntur organorum tria paria; horum duo basi globulari moventur; alterum seu superius subulæforme absque cirris, alterum uncisorme superne cirratum; tertium seu inferius, aculeum setosum imitatur. Organa hæc rubri coloris, pectus ipsum cyaneum.

Antennæ rubræ, articulis distinctis, apicem antennarum verfus volumine decrescentibus, longitudine increscentibus, dextra antennarum maris medio ex adjesta nodulorum serie seu articulis mediis extuberantibus crassior, apicem versus macra. Quilibet articulus setula armatus est.

Pedes octo, quatuor utrinque, fursum versi, quilibet constat pedicello caruleo biarticulato, apice setoso viride.

Spice

Spicula duo curva sub pedibus pendula, rubra ex infimo corporis segmento oriuntur; constant articulis teretibus quatuor decrescentibus, apicis acuto.

Abdomen subtus viride, lunula rubra in margine segmentorum versus sulcum pedes continentem exornatur.

Cauda articulata, rubra, apice biloba, margo loborum fetofus.

Basi corporis subtus versus caudam porriguntur in fæmina uncinuli, quibus inhæret sacculus ovorum orbicularis totam caudam subtus tegens; constat membrana tenerrima ovulis sphæricis rusis farcta, hyalina & adeo pellucida, nt ovula quasi nuda appareant.

Cum vehementia, deficiente aqua facculum ovorum ope caudæ curvatæ & uncinulorum protrusit, rumpebatur membranula, ac ova dispergebantur.

Hic certe a Cyclope rubente colore constante & magnitudine splendida distincta species est, nec uti reliqui toto sere anno, sed tantum primo vere inveniebatur, post solstitum non amplius apparuit.

In palustribus limosis alneti, qua itur in lucum Friderichsdalensem Spureskiul, plures in societate.

45. CYCLOPS RUBENS.

Cyclops antennis linearibus rubens, cauda recta bifurca. Tab. XVI, f. 1-3.

F. 1 naturali 2 a tergo 3 a latere aucta magnitudine.
a Oculus b Antenna c Extuberantia dextra
d Organa pectoris e Cauda f furca caudalis & Pedes
h Intestinum.

Totus rufus vel pallide rubens.

Corpus

Corpus oblongum, fegmentis quinque, interiore postice emarginato.

Pettus minus depressum; pettore affiguntur utrinque quatuor diversa organa; tria semper extensa sunt, semper vibrant, raro momento quiescunt; momentum hoc ut sciscitares, patientia opus est, & tunc conspicitur illorum fabrica; medium & longius porrectum constat articulis tribus cylindricis apice pilis longius terminatum; superius brevius pilis minor bus, interius paulo longius superiore, at tenuius, ac acuminatissimum; apex constare videtur pilis junctis. Hac vibrando motum continuum aqua præstat, omnia grana in aqua delitescentia sibi adducit, ac ita vitam sustenta; palporum dehinc & remorum vices agunt. Inter hac lamella radiata conspicitur, ac interius alia organa, qua clare videre haud licuit.

Antennæ insecti fere longitudine ex multis articulis setiferis composita; maris dextra medio protuberat apicem versus macra & slexuosa.

Pedes utrinque quatuor in angulum acutum erecti. Infra pedes spiculum longum, curvatum, acutissimum, erectum pedum instar.

Cauda longiuscula, recta, constat segmentis sex; sextum nempe sissum est, ac crura surcæ terminantur setis quinque minus rigidis.

Cyclopi cæruleo proxime accedit, organis tamen pectoralibus, colore, magnitudine, & habitu fefe diversum cuique probabit.

In plurimis aquis, palustri, rivulari & lacustri vulgaris to-

46. CYCLOPS LACINULATUS.

Cyclops antennis linearibus cauda curva bifurca. Tab. XVI, f. 4-6. Zool. dan. prodr. 2410.

F. 4 naturali 5 a latere 6 a ventre aucta magnitudine,
a Oculus b Antennæ c Palpi d Remi e Laminæ radiatæ
f Vas intestinale g Pedes h spicula i Laciniæ opacæ
k Laciniæ pellucidæ 1 setæ loborum caudalium.

Corpus oblongum constat segmentis quinque; dorsum convexum, cancrorum instar crustaceum. Segmentum capitis magnum, æquale tribus sequentibus.

Caput possice rotundatum, antice planiusculum, medio oculus unicus punctum subquadrangulum.

Pellus depressum; ex hoc oriuntur tria diversorum organorum paria; superne corpora duo cylindrica elongata, quinque vel sex setis terminata; hæc remi dici possum: ea enim movendo per aquas sertur animalculum; infra hæc duo alia minora, apice acuminatissima curvata. Dein laminæ duæ radiis pellucidis cincte, quæ, dum animalculum quiescit, tergo vel latere incumbe is rariori aqua in motu continuo tremulo momenti intervallo tantum cessantes conspiciuntur. Intra hæc porriguntur duo alia corpora pellucida apicem versus slexuosa ungvibus quinque vel sex obsita, constant tribus articulis varie slexis (inter longiores ungves alii sparsi minimi) hæc forte palporum vices gerunt, extenduntur & retrahuntur. Omnia hæc organa alba, liberiori aqua simul moventur.

Antennæ duæ albæ, corpore, cauda excepta, longiores acuminatæ, æquales, lineares, fronti infertæ, articulis innumerabilibus fetam brevem fuperne emittentibus constant.

Pedes sex an octo omni cura & patientia extricare haud potui; tres utrinque in angulum acutum erecti, approximati, albidi; constant quinque articulis; quivis superne spina brevi, inferne ex apice pilis natatoriis armatur. Sub pedibus æque remota a basi horum & initio caudæ propendent spicula duo curva cum spinula laterali mobilia; sub his interdum conspicitur aliud brevius & angustius rectum tribus constans articulis, apice pilosum.

Cauda

Cauda brevior, quam in Cyclope caruleo, nec recta, sed medio curvata, apice in duos lobos quinque setis rigidis terminatos divisa; constat segmentis quatuor, insimo superioribus duplo longiore & angustiore; bina superiora, animalculo supino, utrinque mucronata videntur; basi caudæ subtus propendent laciniæ quatuor huic speciei propriæ; sunt organa elongata, pellucida, pedicellata; horum duo ad medium materia opaca, duo alio pellucido corpusculo cylindrico repleta sunt.

In dorso corporis motus cordis peristalticus, ac secundum longitudinem corporis vas intestinale sangvineum, utrinque conspiciuntur.

Ex æqualitate antennarum ac spiculis abdominis acervo ovulorum portando inservientibus; fæminam esse concludo. Cui usu sint laciniæ pendulæ me omnino sugit. Duo modo exemplaria unquam vidi; alterum laciniis pendulis, alterum nullis, cæterum simillima ac utrumque sæmineum.

In fine Septembris 1768 in fossa palustri hanc rarissimam speciem reperi. 1769 primo Maji observationem observatis prioris anni omnino convenientem repetii; fæminæ tum ex facculo ovorum spectabiles; Hic ovatus erat, haud sessilis, sed a segmentis caudæ subtus sangvineis inter spicula & lacinias pendulus. Dum observabatur sub microscopio rariori aqua fruens, timore mortis facculum ovorum una cum laciniis pendulis dimisit; hine patet ratio, eur altera fæmina præcedentis anni laciniis destituta erat; an hæ prægnanti rursus accrescunt? Dantur alii duplo minores, cæterum jidem; alia fæmina ova dimisit, & Iacinias retinuit, quas tamen post intervallum quadrantis horæ perdidit. In minoribus facculus orbicularis est. Vulva in primo caudæ fegmento; in ea post dimissionem sacculi conspiciebatur hamus prominulus, qui furfum & deorfum movebatur, quo motu adhuc alia ovula in ipfo corpore superstitia eliciebantur.

Dinnil

47. CYCLOPS CLAVIGER.

Cyclops antennis subclavatis rigidis, cauda bisida. Tab. XVI, sig. 7-9. Zool. dan. prodr. 2412.

F. 7 naturali 8 a latere 9 a ventre aucta magnitudine.

a Antenna b Oculus c Remi d Intestinum

e Pedes f Cauda.

Minor Cyclope minuto.

Corpus oblongum, sensim caudam versus attenuatum.

Dorfum album, glabrum, convexum, absque fegmentis conspicuis.

Venter ruber organis pediformibus.

Caput superne rotundatum, desinens antice in rostrum crassum, obtusum, desexum.

Oculus in vertice punctum nigrum.

Antennæ duæ simplices rigidæ in perpendicularem erectæ, longæ, crassæ, albæ, pellucidæ, fronti superne insident, articulis tribus compositæ, baseos nempe minimus oblique positus, antice apice unicam setam horizontalem porrigens: intermedius longior medio setam verticalem exserens: apicis longior utraque, parum acuminatus, latere exteriori, setas quinque, apice quatuor gerit. Setæ apicis longitudinem articuli habent.

Remi quatuor, duo utrinque ex incifura profunda infra caput transversim porrecti, duobus articulis pellucidis pilis tribus vel quatuor minimis terminatis constant; superiores inferioribus aliquantum longiores, utrisque confertim micat Infectum.

Pedes utrinque quatuor, potius rudimenta pedum funt enim protuberantiæ breves, rubræ pilis minimis oblitæ, fensim verfus caudam minores.

Cauda inarticulata, minima, bifida, fetis utrinque duabus brevibus, interna minore,

Lente

Lente gliscendo vel saltum faciendo movetur, ac remis micando, dorso, ventre, lateribus, alternatim natat, sæpius recta sese erigit.

In fine Septembris in ripa amnis Friderichsdalensis semel tantum reperi rarissimum Cyclopem, & structura corporis & antennarum rigiditate singularissimum.

48. CYCLOPS QUADRICORNIS.

Cyclops antennis linearibus quaternis, cauda bifida. Tab. XVIII, f. 1-14. Zool. dan. prodr. 2416.

Monoculus antennis quaternis cauda resta bifida. Linn. Syftem. 12, p. 1058. Geoff. inf. 2, p. 656, t. 21, f. 5.

Monoculus cornubus quaternis mobilibus setaceis, corpore ovato cauda longa recta cylindrica, bistida. Geer ins. 7, p. 483, t. 29, f. 11, 12. t. 30, f. 1, 5, 9.

Pediculus aquaticus. Baker microsc. p. 496, t. 15, f. 1-4. micr. emend. t. 7, f. 12.

Neue Mannigfalt. I, p. 640, f. 3.

LEUWENHOEK cont. arc. nat. p. 142, f. 1, 2, 3.

BLANKAART Schaupl. t. 13, f. B. c. 35.

Baker microsc. expl. t. 7, f. 1, 2.

Röes. inf. 3, t. 98, f. 1, 2, 4.

LANG. naturl. Vande, §. 106. t. I, f. 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Act. Holm. 1746, t. 7, f. 2, 3.

Scop. Carn. 1129.

Eichhorn. micr. p. 54, t. 5, f. M.

Naturf. 5 St., p. 247.

Poda inf. Muf. Gracenf. t. I, f. 11, 12.

0 3

Germ.

Geret

Germ. DAS BEUTEL - THIER, TRAUBEN-TRAEGER, WASSERFLOH.

F. 1, 4, 6, 9, 11, 13 naturali, relique aucta magnitudine.
2 marem a latere visum.

a Amenna majores b minores seu Palpi c Oculus d Pedes e Canda f sette caudales.

3 Pedes fetofos 5 fæminam a ventre vifam.

a Antenna majores b minores c Oculus d Pedes

e Cauda f seta plumosa g Ovaria.

7 binos copula junctos A. faminam B. marem sistit.

8 Exuvias pellucidissimas inferioris corporis.

a Pedum b Pedunculorum ovigerorum.

10 fæminam a zergo visam 12 Partem Cyclopis anticam.

a Antenna majores b Bulla hyalina c Oculus.

14 Pullum Cyclopis media atatis.

Corpus ovato-oblongum dorso crustis cancrorum instar imbricatum, in faminis sape hirsutum caudam versus sensim attenuatum segmentis quatuor, quorum superius longius ac latius tribus inferioribus, constat. Famina mare major ac latior est, dorsumque repletum maculis parvis rubris, ovulorum acervis.

Oculus punctum nigrum infra verticem sæpe sublobatum. Baker quidem binos ei oculos tribuit, at superna oculi in duos lobos divisione deceptus videtur.

Antenuæ quatuor fimplices fensim attenuatæ, arcuatæ: duæ superiores in foemina corpore longiores, inferiores dimidio breviores, omnes plurimis articulis apice setiferis constantes. Inferiores, palpi potius dicendæ, cum locum eorum occupant, quoniam vero ob infolitam longitudinem, antennæ visæ & vocatæ sint, nomen triviale retinere satius duxi. Antennæ superiores maris crassores & duplo vel triplo breviores quam in sæmina. Ex centenis unicum marem cui medio antennarum ve-

rarum

rarum vesicula hyalina subnexa erat, observavi, quo spectaret, omnino inscius.

Pedum quatuor paria utrinque & apice pilofa, e segmentis corporis inferioribus oriuntur, ac in angulum acutum eriguntur. Baker quinque pedum paria nominat, at alterum antennarum par pro pedibus sumsit.

Cauda articulis quatuor inequalibus attenuata, apice furcata, quatuor vel fex fetis alternando longioribus finitur; ipfa erura pilis minimis fæpe oblita funt. Setæ in plurimis franguntur & perduntur, in non paucis maribus præfertim pilis utrinque plumarum instar pulchre vestiræ.

Qua cauda corpori jungitur, confpiciuntur in fæmina bina fpicula minora, quibus certo tempore racemi duo ovulorum
feu facculi membranacei, ovulis repleti, dependent. Ovula,
antequam huc descendunt, in corpore animalculi intra dorsum
ac intestina pellucent; adeo Cyclopes caneris assines sunt. Haud
raro occurrunt sæminæ altero ovulorum racemo orbatæ; pullos,
dum ovaria matri adhærent, excludi, nec ego nec candidus
Göeze unquam vidimus.

Hunc in omni fere aqua, marina excepta, reperi; in aqua purissima lacuum ac rivorum uti in aqua fossarum; nec pereunt in aqua fætida. Non tantum in fundo puteorum & lacuum, sed in toto aquarum volumine, lubentissime tamen versus earundem supersiciem inter Lemnam degit.

Hic & Cyclops rubens inprimis deglutiuntur ab aquarum potoribus, in purissimis enim, fontium forte exceptis (in Roëskildensi haud offendi) occurrunt; multo tamen minores sunt iis, quas in paludosis reperi, nudis tamen oculis, si aqua in vitro purissimo lumini obvertatur, atomorum viridium ves rubentium instar conspiciuntur. Etsi minores fratribus sint, perfecti tamen, in coitu enim eos deprehendi.

Mas hujus speciei uti Cyclops minutus & rubens genitalia in antennarum majoribus, fæmina qua cauda corpori jungitur, condit. Mas medium antennarum ad vulvas fæminæ adplicar, plicat, apicesque ita involvit, ut omnino occultentur. Fæmina extendit horizontaliter antennas majores, minores perpendiculariter; his fulcitur, dum caudam erigit cui fubjacet mas fixus in libidine; hoc fitu plures dies transigunt, fæmina marem pro lubitu trahente; plerumque prona interdum supina, mare situ contrario inhærente, provehitur. In supino maris situ, antennæ ita circa genitalia sæminæ, ut mera tubercula videantur, convolutæ, interdum autem stricte extensæ sunt.

Variat colore albido, fulvescente, viridi & rubro, corpore & cauda hirsuta & absque pilis. Alterum antennarum par seu palpi in siguris Langu, Podæ & Eichhornii desunt, insectumque a Poda minus recte Monoculus apus vocatur.

In Leuwenhoekii figura antennæ minores perperam ante majores delineatæ funt.

Fig. c. t. 14 Jobloti obs. microse. licet, uti pleræque, nimis rudis sit, nostrum tamen quadricornem, quem maxime refert, ob proboscidem elongatam palposque, seu antennas minores, minutos & uncinisformes, dicere vix audeo.

Magnitudo, Antennæ & Pedes in fig. 2 & 7 diversi differentem speciem innuere videntur at cum in reliquis æquales sint, separare nolui.

Cyclopem fig. 14, qui antennarum infolita structura, pedibus pectoris, quatuorque tantum abdominis, ac corporis paucioribus segmentis, a quadricorne quidem differre videtur, pullum e rudi & stolida facie suspicor.

Phænomenon fingulare matrem pullos devorare enarrat Geer; idem & Leuwenhoek fummæ fidei viri ex ovis progredi pullos a matre omnino diversos testantur at nemini transmutationem eorum videre contigit. Animalcula hæc, pulli Cyclopis dicta, sæpenumero plures annos observata diversas monoculorum species credidi, pingique curavi, depicta nomine Amymonis in numerum Monoculorum retuli. Cum Amymonis, & Cyclopis, species exuvias deponere (quod quidem in pullis Cyclopis obtinere negat Geer) viderim, insolitumque nimis

nimis sit, animalculum testaceum seu testæ innatum in crustaceum seu crustis pluribus testum mutari, siguraque 14 nostræ t. 18 pullum parenti similiorem, quam ulla t. 30 geerianæ sistat, vix a veritate alienum est animalcula t. 30, sig. 6, 7, 8, vol. 7 insest. Geern potius Amymones subreptitias quam Cyclopis pullos esse, Langu pulli Cyclopis uti quoque nostra sig. 14, a siguris Geern saltem diversi sunt. Slabber etiam de Tauro suo observ. microsc. tab. 5, Monoculum nempe in Squillam mutatum resert, at hoc quoque ultersore indagatione & exactiore observatione eget.

49. CYCLOPS CRASSICORNIS.

CYCLOPS antennis dilatatis brevibus cauda bicuspi. Tab. XVIII, £ 15-17.

F. 15 naturali 16 a tergo 17 a latere aucta magnitudine. 2 Oculus b Antennæ c Cuspides caudales d Pedes.

Inter mimimos, minuto enim latior quidem, at brevior est. Quadricorni structura proxime accedit curto vero corpore, caudaque desectu, cujus loco spinæ duæ adsunt, antennisque omnino differt.

Antennæ breves a basi ultra medium extuberantes, in acunien productæ; pars crassa superne setis minutis armatur.

Oculus punctum nigrum situ solito.

Pedes uti in congeneribus fetofi.

Corpus constat segmentis quinque, capitis latius est ac reliquorum simul sumtorum longitudine; segmenta hæc caudam versus decrescunt, ipsiusque caudæ cuspidibus binis terminatur.

In aquis palustribus rarissimus.

50. CYCLOPS CHELIFER.

Cyclors antennis brevibus recurvis, corpore inarticulato, manibus chelatis, cauda bifeta. Tab. XIX, fig. 1-3.

Cyclops antennis apice bisetis, pedibus secundi paris chelatis. Zool. dan. prodr. 2413.

F. 1 Cyclopes naturali 2 marem 3 fæminam aucta magnitudine exhibent.

a Antennæ b Rostrum c Palpi d Organa minuta e Manus f Pedes antici g Pedes Capillares h sacculus oviser.

Primo adspectu C. minutum crederes, at sat diversus est, Oculo nudo lineolam, quam Comma vocant referens, hine partes ejus armato indagandæ sunt.

Corpus elongatum postice acuminatum, segmentis indistinctis farciminis facie.

Oculus punctum nigrum.

Antenna bina, breves, curvata, triarticulata, apice biseta.

Caput antice in rostellum productum.

Pestus prominens palpis binis pediformibus deflexis biarticulatis apice trisetis, instruitur. Infra hos in angulo prominentis pectoris infero, ubi forte os situm est, organa bina minuta, ungve instructa, dein manus binæ pendulæ, articulis tribus chelaque & digito mobili instructæ adsunt.

Pedum duo paria deflexa quodvis triarticulatum, anticum brevius articulo extimo ferrulato, posticum elongatum integerrimum. Infra hos congeries pedum capillarium & denique in fæmina ovulorum glomerulus ovalis.

Cauda

Cauda fissa seris binis longis simplicibus finitur. In aqua marina raro.

51. CYCLOPS CURTICORNIS.

Cyclops antennis minutis rectis, corpore inarticulato manibus muticis cauda bifeta. Tab. XIX, fig. 4-6.

F. 4 naturali 5 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculus c Palpi d Manus e Intestinum f Pedes g Seræ caudales.

6 Manus valde aucta.

In aqua marina ad fœtorem ufque fervata viventem hunc reperi a chelifero aliquantum diverfum.

Antennæ minutæ, reclæ, biarticulatæ, apice tripili.

Oculus in ipfa nucha a fronte remotus.

Pedes anteriores seu palpi, ac secundani, seu manus mutici & remoti, structura antennarum, at longiores. Pedes cheliferi & ferrati nulli, capillarium vero tria paria. Cauda setis binis longis finitur.

Ovula nec in corpore nec extus, nec petiolum oviferum observavi, marem hine suspicor.

Monoculum clariss. Göezu *) multum refert, at iste ungviculis, longioribusque antennis instructus alium oculi situm offert, ac suviatilis est, cum noster marinus sit.

52. CYCLOPS LONGICORNIS.

Cyclors antennis linearibus longissimis, cauda bifida. Tab. XIX, f. 7-9.

P 2

AA.

^{*)} Bonnets insectol. Abhandl, t. XV, f. 5, 6.

Att. Havn. 10, p. 175, f. 20-23.

Cyclops Finmarchicus antennis corpore longioribus, cauda geniculata bifida. Zool. dan. prodr. 2415.

F. 7 naturali 8 aucta magnitudine. a Antennæ b Oculus c Pedes antici d postici e Cauda. 9 Pedes aucta magnitudine fiftit.

Antennæ in figuris allatis apice mutilatæ in nostra corpore longiores, setiformes, articulis setosis ad minimum octodecim compositæ, apice acutæ.

Oculus, qui in finmarchicis exemplaribus defuit, vel potius obliteratus videtur, in nostro punctum nigrum splendidum.

Pedes anteriores in nostro quatuor articulis setiferis, pofteriores tribus utrique apice bipili instrui' videntur.

Cauda triarticularis stylis binis tripilis finitur.

In mari Finmarchiam alluente reperit immortalis GUNNE-Rus, ego postea in finu Dröbachiensi, ac in ventriculo Clypeæ conglomeratos absque instituto examine vidi.

53. CYCLOPS CAPTIVUS.

CYCLOPS antennis linearibus clypeo dilatato, cauda recta fissa. Tab. XIX, f. 10-13.

> F. 10 naturali 11 aucta magnitudine. a Antennæ b Palpi c Oculus d feta pedum e fetæ globuli f Cauda. 12 Alterius lateris Pedes situ naturali 13 Globulus bipilis.

Hunc pronum & a tergo tantum vidi, supinum sese visui offerre nullo modo cogere potui.

Antennæ binæ ad marginem corporis deflexæ, lineares utrinque pilolæ. To a de la la la la la la la Corpus

Corpus tectum lamina seu clypeo pellucente ovali, margine versus postica utrinque bisariam sinuato; sinubus subjacent pedes tres utrinque; quilibet constat articulo elongato, obliquo, seta longa pendula terminato. Infra pedes utrinque globulus pilo duplici divergente, altero longiore instructus.

Canda componitur fex articulis, quorum quintus & fextus in duos fissi funt; ultima apice binis setulis finitur.

In aqua Mytilorum edulium, apertis valvulis cum aqua marina forte intromissus.

54. CYCLOPS MINUTICORNIS.

Cyclors antennis linearibus brevibus cauda fissa biseta. Tab. XIX, f. 14-15.

F. 14 naturali 15 aucta magnitudine.

a Palpi b Manus e Pedes incurvi unguiculari d Pedes capillares deflexi e Sacculus ovifer.

Prima facie Cycl. quadricornem refert antennis vero brevibus, pedibus, unicoque ovario & quod marinus fit, fatis differt, plura vero cum fequente communia habet.

Antennæ acuminatæ fetiferæ artículis quatuor, fegmento corporis primo breviores.

Palpi antennis duplo breviores, fimiles.

Corpus componitur fegmentis decrefcentibus octo albidis, haud raro flavicantibus; medium dorsi percurrit area rubra.

Cauda bifida feris binis longis finitur.

Oculus punctum nigrum uti in plerisque congenerum.

Pedes antici minus distingvuntur, medii vero a pectore penduli apice incurvati ungviculis tribus instructi sunt; reliqui deorsum versi lineares, setosi; infra hoc sacculus ovulorum savicans; in Sacculo seu ovario ovula subsphærica ultra triginta numeravi. Marem nondum vidi.

In aqua marina raro.

P 3

55. Cy-

55. CYCLOPS BREVICORNIS.

Cyclops antennis mari ungviculatis setis caudæ brevissimis. Zool. dan. prodr. 2414. Ast. Havn. 9, p. 590, t. 9, f. 1-10. Faun. Gröen. 240.

Cyclopem quadricornem maxime refert organis pectoris autem unicoque ovario splendide differt. Descriptio clariss. Ström perquam exacta, ex qua cum mihi nunquam visus, liberque vernacula scriptus sit, differentias afferre placet.

Antennæ diversi fexus diversæ, quod quidem in pluribus congeneribus obtinet, maris nempe apice crasso ungviculato, fæminæ furcato cruribus inæqualibus: majori articulato. Antennæ minores seu palpi triarticulati. Pectoris duo paria organorum minorum, alterum apice sissum, alterum ungviculatum; infra hæe aliud triplo longius medio plumula, apice ungviculo instructum & quartum majusculum hamulis terminatum. Hæe omnia sursum spectant, pedum dein tria vel quatuor paria deorsum versa vulgaris structuræ sunt. Mas sæmina major. Amplexus quem coitum credit laudatus Entomologus ab eo quem in congeneribus descripsi, diversus ob antennas maris crassiores rem dubiam reddit.

In palustribus maritimis.

VIII. POLYPHEMUS.

Pedes VIII.
Oculus I.
Remi II.

Novo generi unius speciei ergo condendo invitus accingor; antennarum tamen desectus & caput totum oculus

oculus utrumque huic animali proprium & sat singulare genus flagitant. Sic ruit omne doctorum systema humanæ imbecillitatis fulcimentum, rerum vero creatarum nec regula nec mensura. Antennas nec Polyphemus nec Hydrachnæ habent, insecta dehinc esse systema vetat, natura jubet. Polyphemum loco capitis sphæra atra nitida objecta undique excipiente instructum esse, majori adhuc miratione dignum videtur. Sphæram merum oculum esse trunco corporis impositum lubens concedo: tantum pictoribus atque poëtis, quibus quælibet singendi potestas, antecellit natura polydædala!

56. POLYPHEMUS oculus.

Polyphemus remis duobus elongatis, dichotomis cauda inflexa. Tab. XX, f. 1-5. Zool. dan. prodr. 2417.

Monoculus brachiis dichotomis cauda bifida rectiuscula exserta, pedibus nudis. Geen ins. vol. 7, p. 467, t. 28, f. 9-13.

F. I naturali 2 aucta 3 a dorfo 4 a latere
5 pedem folitarium valde aucta magnitudine sistit.
a Caput seu Oculus b Remi e spiculum caudule
d setæ caudales e Pedes f Cauda instexa g Thorace
h Pectus i abdomen crustaceum k Ovula.

Sphærula antica atra splendidissimus.

Caput

Caput sphæricum nigerrimum punctis lucidis cinctum, vel potius oculus nigerrimus totum caput occupat.

Thorax convexus ab abdomine distinctus, lineis longitudinalibus fuscis inferibitur.

Pectus impressum antennis seu remis binis lateralibus; hi furcati ac horizontaliter extensi sunt. Crus quodlibet constat articulis quinque apiceque pilis tribus minutis terminatur.

Pedum quatuor paria, curvata articulo cylindrico, uncis tribus vel quatuor fetariis terminata, abdomini vel juncturæ abdominis cum thorace affixa funt.

Abdomen incurvatum segmentis crustaceis, in quibusdam luteo varie fasciatis ac globulis viridibus distantibus refertum in aliis pellucidum vacuum globo unico magno nigro, in aliis albidum immaculatum absque globo vel globulis; hi forsan mares; hine in aqua cum volitat, globulo nigro cujuscunque extremitatis spestabilis est. Num hic globus ovarium, ex quo posthac ova viridia per totum abdomen disfunduntur?

Cauda attennuata abdomini arcte inflectitur ac basin pedum tegit; apice dependet spisulum elongatum geniculatum crystallinum, lanceolatum setis duabus spiculi longitudine terminatum.

Dum dorso innatat, oculus dimidia corporis magnitudine apparet, cinctus superne lunula pellucida, interdum cauda in longitudinem extensa provehitur, communiter tamen cauda abdomini arcte juncta est; antennis pectoralibus veris remis semper vibrat.

Ab initio Mensis Maji ad finem Septembris in aquis palustribus & lacubus haud raro turmatim adest.

Nisi synonymon Monoculi Pediculi linneani huic Geer addiderit, nunquam meum Polyphemum hoc nomine, cum ob nimis breve specificum nomen nulla adjecta descriptione Daphniæ mucronatæ æque si ulli unquam convenit, indicari posse credidissem, nec facile ad credendum inducor monoculum secun-

dum clarissimi Geofroi, quem suum primum, qui est nostra Daphnia quadrangula, ad consundendum usque caudæ reslexione excepta referre expresse dixit Geofroi Polyphemo seu Geerm monoculo, uti asserit perillustris Svecus, substituere oportere. Adde quod Polyphemus & Daphnia animalcula ordine diversa sint, cum hæc testa bivalvi testa, ille vero nudus, ut plura taceam, absque omni testa, nec cauda in Polyphemo reslexa sed inslexa sit. Hinc quantum Historia naturalis in brevi rerum nomine bonis siguris egeat, luculenter pater.

IX. ARGULUS.

Antennæ II.
Pedes IV, VI, VIII.
Oculi II inferi.
Testa univalvis.

In hoc natura omnem saltum fugiens classes ac divisiones Entomologorum confundit, ordines vero cognatione quadam jungit. Organa enim quatuor capillacea, quæ in Cypribus & Lynceis antennas jure diximus, in Charone ejusdem fere figuræ, magnitudinis, insectionis, motus ac usus sunt, attamen in hujus fronte duo alia adsunt organa, quæ istud nomen meliori jure pertendunt, quibus vibrat animalculum quæque inslectit motu in antennis insectorum solito. Ambigit e contra inter Monoculos univalves & crustaceos, uti hi enim caudam squamis imbri-

imbricatam, illorum tamen adinftar remos capillaceos & testam univalvem habet, genus dehinc inter medium, cujus unicam tantum speciem inveni, alii alias, quas mihi reperire cum minus contigerit, verbo tamen huc referre lubet.

57. ARGULUS CHARON.

Argulus pedibus quatuor. Tab. XX, fig. 1, 2. *)

F. 1 naturali 2 aucta magnitudine.

a Antennæ b Oculi c Cirri d Pedes e Cauda
f Testæ pars antica g ejusdem pars postica.

Animal oculis majufculis atris ac facie festiva spectabilissimum.

Cirri quatuor capillacei juxta oculos inferti, utrinque duo, longitudine testa; constant articulo cylindrico elongato apice setis longis tribus vel quatuor; has pro lubitu separat vel conjungit. Vibrando ad angulum rectum superne nunquam eriguntur.

Oculi duo distincti sphærici, remoti, nigerrimi, transversim positi. Inter hos sutura a capite ad pectus descendens ægre visibilis.

Supra oculos inferta conspiciuntur, organa duo curta cylindrica apice seta minima terminata, ad angulum acutum eresta; his nomen antennarum proprie competit. Apice vix extra testam prominent, pro lubitu tamen ad angulum restum vel oculis horizontalem deslecti possunt Basi antennarum juxta angulum interiorem elevatio minuta gibbosa adest.

Pettus

*) - Charon, cui plurima mento canitics inculta jacet: stant lumina stamma, jam senior: sed cruda Deo viridisque senectus. Pestus latiusculum; hujus medio per intervalla conspicitur punctum nigricans, os forte.

Pedes utrinque duo; femora lata; tarsi setacei inferiorum duplices, hi haud pectori at abdomini adhærent inque eorum medio intessinum conspicuum est.

Canda acuminata quatuor articulis extra testam porrigitur; hanc animalculum in quiete sæpe ita in pestus inflectit, ut proftantes anguli testæ emarginatæ conspici possint.

Tessa univalvis, pellucida, antice latiuscula rotundata, possice emarginata; membrana valde plicatilis est, anticam enim partem animalculum sæpe super antennulas inslectic.

Hæc est descriptio supini animalis, pronum nunquam vidi, natat enim corpore resupinato; interdum sese sursum, deorsum volvit, at tanta celeritate, ut nihil distingvi queat.

Cirris elongatis, veris remis, natat, & quidem fagittæ instar aufugit. Quietus folos pedes & antennas movet, sicque priorum ope parumper procedit.

Antennæ licet in omnibus Entomostracis, binoculis univalvibus exceptis, revera remi sint, eorumque vices agant, nomen tamen receptum retinemus, in verbis faciles.

In fossis cum Daphnia pennata puncti magnitudine rarissimus.

58. ARGULUS DELPHINUS.

Argulus pedibus octo.

Insectum aquaticum. Ledermüll. microsc. I. p. 76, t. 37. Pediculus Cyprini. Baker microsc. p. 405, t. 14, & f. k, l. Pediculus Perca. Bak. microsc. p. 489, t. 14, f. 15. Frisch. ins. 6, p. 27, t. 12.

Q 2

59. AR-

59. ARGULUS ARMIGER.

Argulus pedibus.

Slabber microfe. t. 6, f. I.

X. LIMULUS.

Antennæ II vel nullæ.

Pedes numero in variis varii.

Oculi 2 dorfales.

Testa univalvis.

Generis Limuli nullam unquam speciem vivam vidi, palustrem tamen nulla non opera locis aquosis ipsisque quibus eum clariss. Köenig sese quondam reperisse dixit, plures annos frustra quasitam, demum ex indicato loco mortuum attulit faustus utinam in Guineam peregrinator Isard nova spe sultus inquisitionem at per alios, ipse pedibus æger, æstate ann. 1783 & 84, ideoque frustra prorsus pluries reiteravi. Optime vero & descriptione & siguris illustratus novis facile carere potest.

Primam speciem quam Linneus minus recte Polyphemum, cum, quæ ante pedes sunt, videre nequit, dixerat, quia non tantum Entomostracorum sed insectorum omnium (licet quodvis antennarum vestigi-

21712

um desit) maxima est, gigantem nominavi. Hac Cancro & Caligo affinis est, reliqua testa coleopteris prasertim Blattis & Coccinellis accedunt, corpore vero Daphnias & Cyclopes jungunt. Monoc. Apum quia pedibus pluribus instructus minus bene hujus organi exsors dici potest, palustrem potius cognominavi. Limulum pennigerum, quem solus clariss. Geofroi vidit, salsis synonymis exemi.

In his quoque quibus organa visus in dorso seu in nucha uti in Cypre & Cythere, pluribusque piscibus marinis, ut sursum continuo spectant, posita sunt, elucet, quantum summo numini opera sua variare lubuit. Aliqualem talis positionis rationem in innumeris animalculorum turmis superficiem aquarum incolentium quarendam censeo.

60. LIMULUS GIGAS.

Limulus testa orbiculari, sutura lunata media, cauda triquetro-subulata.

Monotulus Polyphemus testa plana convexa, sutura lunata; postica dentata, cauda subulata longissima. Lin. sust. 1057.

Müllers Lin. Natur. fuft. 5, 2. p. 1139.

Cancer molluccanus. Clus. exot. 1. 6, cap. 14, p. 128, f.

Cancer marinus, perversus molluccanus. Seb. thes. 3, p. 40, t. 17, f. l.

Q 3

Jon-

Jonston exf. t. 7, f. 1, 2.

OLEAR. muf. t. 28, f. 1, 2.

Kæmpf. jap. t. 13, f. 8.

Rumph. muf. amb. t. 12, f. 2, b.

Worm. muf.

Knorr. delic. t. F, f. 1.

Schæff. Krebsart. Kiefenfus, S. 123-134, t. 7, f. 4, 5.

Naturf. 6, S. 35.

Gronovi Zoophyl. 953.

Germ. DIE MOLUCKISCHE KRABBE.

Batav. MOLUKSE KRAB.

Berlin. Beschäft. 2, S. 446-451.

LESKE Naturg. 1, p. 493.

Cum auctores in descriptione pedum imprimis discrepant, quæ aliter in binis exemplaribus Mufei Spengleriani observavi huc referenda funt. Pedum feptimum par sub sextum latitans detexere clarissimi Spengler & Bekman, ille quidem pedes accuratius tradidit, oculorum autem veri fitus jam miminere CLUsius, Linne, & Schæffer, primus & tertius quoque figura expresserunt. Pedes primi paris (palpi potius dicendi) reliquis angustiores & breviores, in majoribus, seu fæminis Rumphii, forcipe, in minoribus, seu maribus ejusdem, chela monodactyla instructi; secundi & tertii in minoribus itidem in majoribus vero secundi tantum chela monodactyla, tertii vero forcipe armati, quarti & quinti forcipati; fexti basi ultimi articuli foliis quatuor lanceolatis compressis, subfalcatis, apice vero forcipe minori instructi sunt; septimi seu latitantes basi semoris postica fexti paris oriuntur, ac spatula finiuntur. Cauda in minoribus fubtus canaliculata, in majoribus plana, corporis fere longitudine.

CLUSII, qui primus hoc insectum 1603 descripsit & apprime delineavit, Entomologorum nemo meminit.

In India orientali.

61. LIMULUS PALUSTRIS.

Limulus testa oblonga, sutura lunata antica, cauda biseta.

Monoculus apus testa subcompressa antice retusa postice truncata. Lin. syst. 1058. Müllers Lin. syst. 5 Th., 2 B., S. 1141.

Binoculus palustris oculis superis testa postice truncata cauda biseta. Zool. dan. prodr. 2407.

FRISCH. inf. 10, t. 1, f. a - g.

Binoculus cauda biseta. Geoff. inf. paris. 2, p. 660, t. 21, f. 4, f. 3.

SCHEFF. Krebsart. Kiefenfus t. 1, 6 & 7.

SCHÆFF. elem. t. 29, f. 1.

Straif. Magaz. 2, S. 239,

Sulz. inf. t. 24, f. 153.

Leske Naturgesch. 1, S. 493.

Naturfor/cher, 19, p. 60. t. 3, f. 1-12.

A Cancro stagnali, quem eundem esse autumat Statius Müller, omnino diversus.

In fossis & paludibus rarissimus.

62. LIMULUS PENNIGERUS.

Limulus testa hæmisphærica sutura lineari, cauda pennata.

Binocu-

Binoculus hemisphæricus cauda foliacea capitis puncto triplici fusco. Geofr. ins. paris. 2, p. 660, t. 21, f. 3.

Huic clariss. Geofroi Monoculum foliaceum Lin. fn. Svec. 2044, & pediculum piscinum Frisch. ins. 6, t. 12, qui minus conveniunt, substituit; hic enimalius Generis est. Argulus nempe Delphinus, ille maris incola dicitur, in systemate editionis duodecime penitus derelictus ac synonymum ex act. upsal. Monoculo piscino seu Caligo nostro curto, cui etiam minus bener Binoculus Geofroinus substituitur, additum est.

In aquofis.

XI. CALIGUS.

Antennæ II setaceæ.

Pedes VIII vel X.

Oculi II marginales.

Testa univalvis.

Genus hoc Branchiopodum majusculum testa clypeata Limulis assine, ovariis vero in binos tubulos productis Lernæis accedit. Oculi & antennæ in hujus speciebus dissiculter deteguntur, quidquod meliores rerum naturalium scriptores, Gunnerus, Ström, Baster, Linne & Fabricius Kiloniensis, caudam animalculi caput cum antennis, caput vero caudam dixerunt, situs licet oculorum verarumque antennarum & pedum ac imprimis incessus animalis latiorem partem semper præserentis, angustiorem vero erectam,

post

post se trahentis, contrarium maniseste probent. Oculi cum margine antico coaliti eique adeo concolores
sunt, ut nisi ex situ æqualiter a medio marginis distante antennaque adjacente tubercula hæc prominula sublustria visus esse organa vix autumares. Utraque dehine oculos & antennas frustra hucusque quæsivere Entomologi. Baster quidem vidit, at antennulas exiles caudæ particulas mobiles & prominulas,
oculosque maculas exiguas atras caudales dixit. Ex
hac oculorum caligine genus nomen sortitum est. Caput nullum, nisi clypeum, qui tamen ob pedes subnexos rectius pectus audit, caput diceres. Pectus
dehine abdomine latius, suborbiculare. Abdomen
Caudaque in diversis diversa.

Piscibus extus inter squamas adhærent, haud vero uti Lernææ affixi, taëti enim, celeri gressu locum in superficie squamosa mutant. Pisces exsugere ad credendum ægre inducor, pedibus enim branchialibus crebro vibrantes, quibus uti reliqui totius gentis, aquam ori admovent, ejus moleculis ac muco piscino nutriri, probabilius videtur. Clariss. Ström, qui exactam primæ speciei descriptionem dedit, sese ope microscopii sangvinem piscis os Caligi intrare, collumque & totum corpus persluere vidisse quidem asserit, at anum & caudam pro ore & collo minus

accurate fumfit, dehinc fluxum fangvinis, qualem in Naidibus & Lernææ clavata alibi*) descripsi, ipsius esse insecti, haud sorbitionem cruoris piscini jure suspicor, organumque quod in falso credito ore reperit, haustellumque putat, maris potius genitale erit.

Duæ innotuere species, quas Entomologi jugiter confundunt utramque in mari norvegico detectam, alteram nempe Linne alteram clariss. Herber indicavere. Salmones, ut his insectis liberentur, flumina intrare, quamvis maxime vulgaris opinio sit, haud persuasum habeo, cur enim non itidem Gadi & Pleuronectes iisdem vexati? Luculentiorem migrationis Salmonum rationem, Gasterosteos nempe devorandi ergo, alibi **) proposui.

63. CALIGUS CURTUS.

Caligus corpore curti, cauda bifida monophylla. Tab. XXI, f. 1, 2.

Monoculus foliaceus testa foliacea plana. Lin. Fn. Svec. 2044. Monoculus piscinus planiusculus, chypeo subrotundo, corpore obcordato. Faun. Sv. 2045.

Monoculus piscinus testa cordata plana. Lan. Sust. p. 1057. Müllers Lin. Sust. 5 Th., 2 B., S. 1141, t. 36, f. 2, 3.

Mono-

^{*)} Zool, dan. seu animal. rarior. descript. p. 75, icon. 1, t. 33, f. 1.
**) Naturforscher 18, S.

Monoculus thorace abdomineque ovato, cauda lobata. Act. havn. 10, p. 23, t. 7, f. 1 - 7. n. act. havn. 1, p. 98, 4.

Binoculus piscinus oculis marginalibus testa postice lunata cauda rubreflexa Zool. dan. prodr. 2408.

Binoculus pifcinus oculis marginalibus tefta oblongo cordata cauda abbreviata appendiculis 2. teretibus corpore longioribus. Fn. Gröenl. 230.

Torskeluus. STRÖM Söndm. I, p. 167, t. 1, f. 4, 5, 6.

Pediculus Pleuroneciis & afelli. Bast. fubfef. 2, p. 137, t. 8, f. 9, 10.

Flinderlaus. Berl. Schrift. 3, S. 44, t. 1, f. 4, 5, 6.

F. I pronum naturali 2 supinum aucta magnitudine.

A Clypeus: a Antenna b Oculi c Brachia B Abdomen: f Canda g filamenta ovifera h Uncinuli i Pedes ungviculati k fetosi 1 pedinati m Glandulæ n Intestinum.

long. 4 lin. lat. 21 lin.

Corpus planiufculum membranaceum fupra aliquantum convexum, fubrus concavum pellucidum punctis & caracteribus obscure flavicantibus in dorso inscriptum.

Testa seu Clypeus suborbicularis quasi duplicatus seu disco minori elypeo notatus, antice aliquantifper emarginatus, postice lunatus, margine omni inflexo ciliisque minutiffimis cincto.

Oculi duo (microscopio indagandi) lunati, in ipsissimo margine antico, distantes, corpori concolores. In medio areæ anticæ puncta duo obfcura, approximata, quæ ex analogia cum oculis Limulorum oculos dicerem, nisi lunulæ anticæ punctis majores, at minus conspicuæ, fibi hoc nomen vindicaverint; umbram potius pellucentis cujusdam organi exhibent.

Abdomen breviffimum articulis binis inæqualibus componitur; horum anticus latior utrinque emarginatus, posticus longior integer, truncatus, ac maculis quatuor notatus. Cauda R 2 infra

infra hunc basi angustiore quasi appensa medio dilatatur, ac apice in crura bina, quorum singulum setis tribus terminatur, sissa est.

Paginam inferiorem seu pectus medio secundum longitudinem percurrit canalis alimentarius, cui superne incumbit Organum mobile cordis, ope microscopii conspicuum. marginis antici & utrinque juxta marginem lateralem conspici-Dicto canali medio adhærent Uncinuli tur glandula folitaria. duo ac utrinque adjacent pedum quinque paria. Horum bina anteriora angustiora apice ungve inflexo armantur; secundum par brevius; tertium crassius marginem usque porrectum seris tribus inflexis terminatur; quartum & quintum seu posteriora longiora apice & articulo apici vicino fetis pellucidis pectinatis, quales in branchiis Monoculorum, instruuntur. In angulo clypei & abdominis utrinque annectitur brachium elongatum ciliatum apiceque cuspidatum, cujus ope uti uncinulis quoque piscibus inhærere videtur. Ab intermedio articulo recta extenduntur filamenta bina æqualia corpore longiora quæ ovaria esse videntur; in quibusdam alterum, in aliis utrumque deest.

Motus ejus cursorius celer & interruptus in piscibus æque ac in ipsa aqua; sursum quoque festinanter provehitur, at mox deorsum relabitur; caudam in motu semper elevat.

Plures Gado Merlango inhærentes reperi, hi in aqua non innovata viginti quatuor horas vitam produxerunt.

STRÖM & MARTIN in Gadis & falmonibus, OTHO FABRIcius in Pleuronesse, Baxter in Gado reperere; in paucis quidem figuræ discrepant, adeo tamen assines sunt, ut non nissi ex autopsia species rite extricari possint.

64. CALIGUS PRODUCTUS.

CALIGUS corpore longo, cauda imbricata tetraphylla. Tab. XXI, f. 3, 4.

Hemorlaus Berl. Schriften. 1, p. 56, t. 3, f. 1-7. Binoculus falmoneus; Fn. gröenl. p. 264, *.

F. 3.

F. 3 pronum naturali magnitudine.

A Clypeus: b Antennæ c Oculi d Lacuna rugofa

e Lamina quadrata f elongata g Lamellæ h Lohns

i Foliola fixa k pendula 1 Filamenta ovifera.

4 supinum aucta magnitudine exhibet.

A Clypeus seu pectus: b Tendines

c Glandulæ c. margo introrsum ciliatus d Rostellum

e Cirruli f Pedes ungviculati g uncinati

h natarorii i Lamina ciliata.

B Venter: k Lamella 1 Lamina m organum glandiforme

n Foliola sessilia o pedicellata p Filamenta ovifera.

Cal. curto major ac longior, fatisque diversus, totus cornu flavescentis coloris.

Clypeus seu testa orbicularis, supra convexa, subtus concava, uti in pæcedente quasi duplicata seu disco minori clypeo notata; margo itidem omnis inslexus, ciliisque minutis cinclus est, postice vero præmorsa, angulique incissure perforati, lacuna vero tigillis binis obliquis tuberculisque intermediis expleta est. Discus clypei antice versus medium suturæ punctis binis approximatis, ac utrinque macula majore, a qua ad marginem clypei usque excurrit lineola obliqua. Margo anticus subtruncatus, utrinque cirro minuto seu antennula setacea brevi ac subjacente tuberculo lenticulari, armato quoque oculo in mortuis ægre perceptibili instruitur.

Hæc tubercula minutissima quidem, at ex situ & quod iis insecto opus sit, veri oculi sunt. Hinc si clypeum thoracem & pectus dicere mavis, organa capitis solita summum pectoris marginem

anticum occupant, Caligusque capite omnino caret.

Cavitas clypei seu pestus varia continet organa tendinibusque binis transversis in tres dividitur areas: antica complectitur glandulas quinque, binas versus utrumque latus oblique positas ac solitariam juxta medium marginis antici, pedes duos ungviculatos minores, ac rostellum intermedium destexum, quale in Cimicibus; huic utrinque cirrulus adjacet. In media area pedes bini majores dupliciter uncinati, ac super hos binæ glandula majores. Medium posticæ areæ occupat lamina ciliata, basi gemino tuberculo assixa,

in processu dilatata, ac extra marginem clypei porrecta; hac to-

gitur pedibus quatuor natatoriis seu branchialibus.

Abdomen pectore angustius, duploque longius dorso, basi tegitur lamina subquadrata ab apice ad medium usque divisa; infra hane porriguntur binæ laminæ elongatæ plica longitudinali inferiptæ, apice introrfum erofæ, medio dorfi distantes; hæ alas, illæ elytra mentiuntur, iisque coleopteris uti rostello hemipteris infectum hoc, classi apterorum adscriptum, accedit; infra longiores prodeunt lamellæ binæ oblongæ, hifque lobus obtufus prominulus fubjacet. Utrinque prospiciuntur foliola caudæ binæ, superiora fixa integra, inferiora pendula, denticulata utrisque filamenta feu ovaria corpore triplo longiora ac infra lobum orientia incumbunt, an hæc ovaria uti fila caudalia Lernæarum? tubuli undique æquales funt apice obtufo, at ne microfcopio quidem ullum ovulorum vestigium, fola annulorum rudimenta, ac passim annulus duplex splendidior, aderant.

Venter basi instruitur lamellis quatuor parvis serie transverfa dispositis; harum intermediæ rotundatæ, planæ, laterales, distantes, plicatæ seu soveatæ. Infra has series alia ex quatuor laminis oblongis aqualibus; pars intermedia ventris nuda cava medio carinata. Juxta carinam utrinque prominet organum fingulare, glandiforme, flavum; hoc vi avulfum ac microfcopio fubjectum corpus ovale opacum membrana pellucida cinctum ac filo rigido cuticulæ ventris affixum offert; an vafcula infecti fpermatica?

Canda binis foliolorum paribus: fuperius oblongum fessile, inferius flabelliforme apice ciliatum, basi juxta carinam pedicello suffultum instruitur, Foliola & lamella mobiles sunt.

Descriptio & figura Venerabilis Herbst bona, adeque exac-

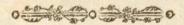
tæ funt, ut, nisi in historia Branchiopedum Daniæ insectum hoc jure desiderari timerem, descriptionem & figuras novas ex mortuis exemplaribus dare nec volui nec debui. Orbicularem pectoris figuram, oculos, antennulas, organaque glandiformia præstanti Entomologo prætervila addidi.

In iqualo primum repertus, unde nomen Femorlaus, postea in falmone cujus cuti inter fquamas infixus plerumque hæret.

INDEX

Specierum Entomostracorum,

AMYMONE	Baccha Fauna	pag. 46		ffrigata Vidua	pag.	54 55
	Mænas	45				"
	Satyra	42	CYTHERE	flavida		66
	Silena		0.1.0000	gibba		66
	Thyas	44		gibbera		66
	1 11 y 43			lutea		65
ARGULUS	armiger	701		viridis		64
MAGOLOS	Charon	124		*1114113		04
	Delphinus	122	DAPENIA	curviroftris		0.7
	Dethumas	123	DAFBAIA	crystallina		93
C	curtus			longifpina		96
CALIGUS	productus	130		mucronata		88
	productus	132		rectiroffris		94
-						92
CYCLOPS	brevicornis	118		pennata		82
	captivus	116		quadrangula ferifera		90
	chelifer	114				98
	claviger	108		fima		91
	crafficornis	113	40 4	6.		
	curticornis	115	LIMULUS	Gigas		125
	exruleus			palustris		127
	lacinulatus	105		pennigerus		127
	longicornis	115				
	minuticornis	117	Lynceus	brachyurus		69
	minutus	IOI		lamellatus		73
	quadricornis	109		longiroftris		76
	rubens	104		macrourus		77
				Socors		78
Cyrris candida		62		fphæricus		71
	crassa	61		trigonellus		74
	detecta	49		truncatus		75
	fasciata	53				
	lavis	52	NAUPLIE	s bracteatus		40
	Monacha	60		faltatorius		40
	ernata	51				7 TO 10 TO 1
	pilofa	59	POLYPHEMUS Oculus.			119
pubera		56				
		- 78400				

INDEX

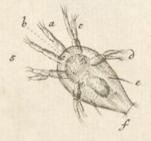
THE RESERVE OF THE PARTY OF THE The Carlotte of the Carlotte o Command the facility of the property of the property of A PARTIE I LA COMPANIE DE LA COMPANI

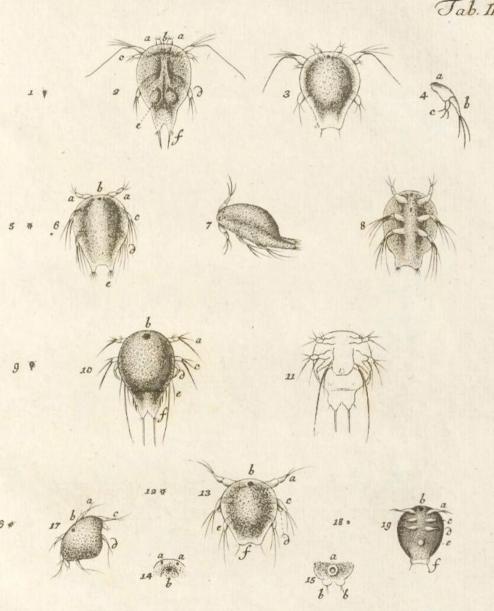

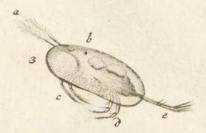

Tab. II.

+ (1)

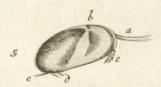

11-

4 - 1

6

7 -

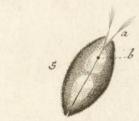

9 0 2

Tab.V.

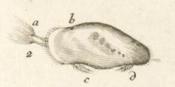

Jab. VI.

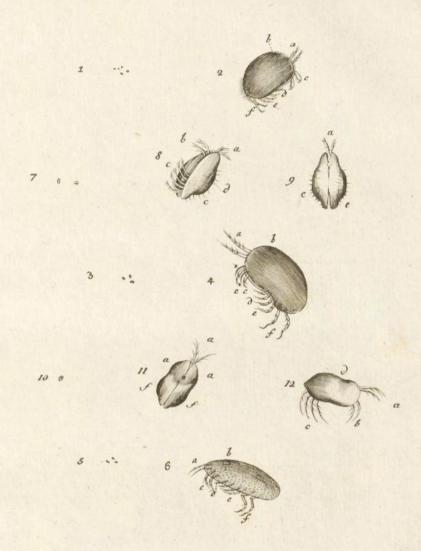

16

4 6

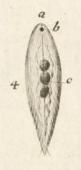

7 0

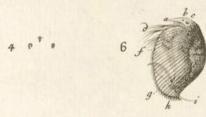

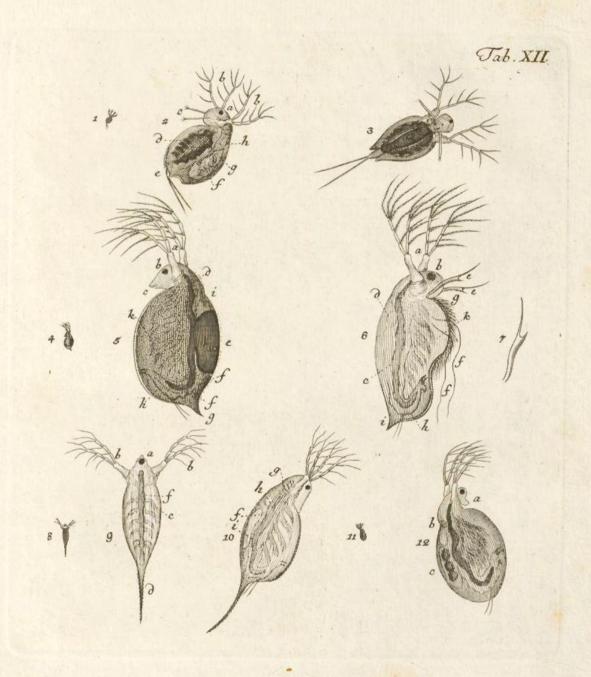

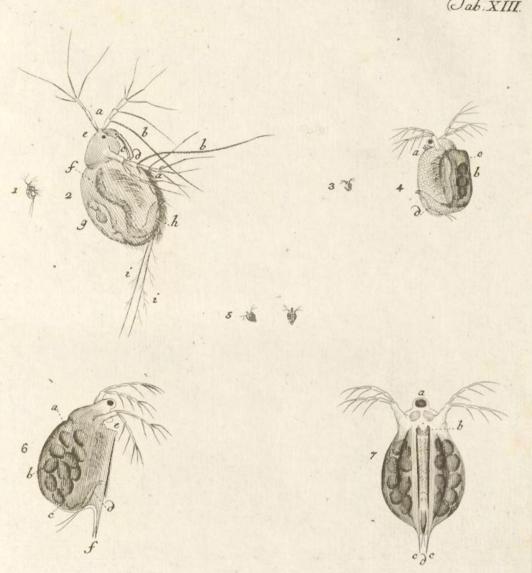

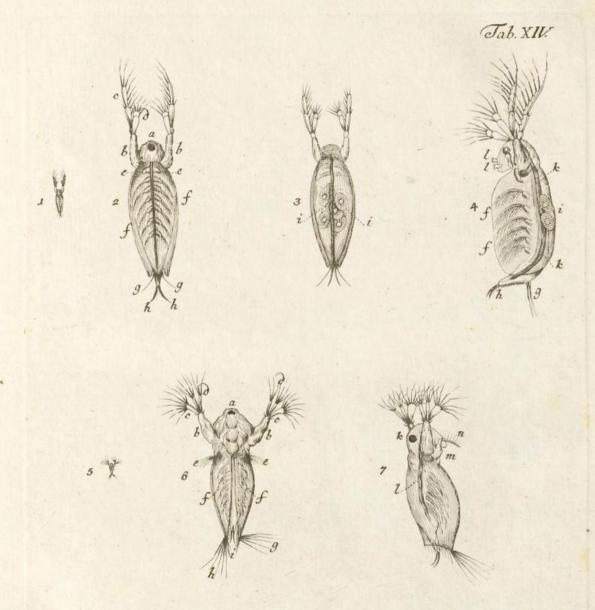

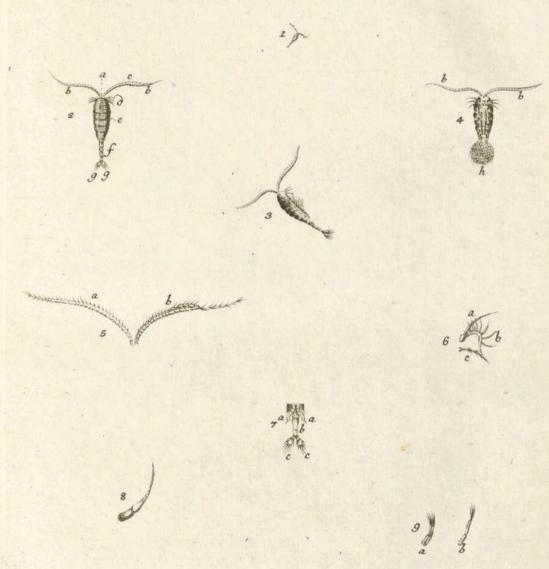

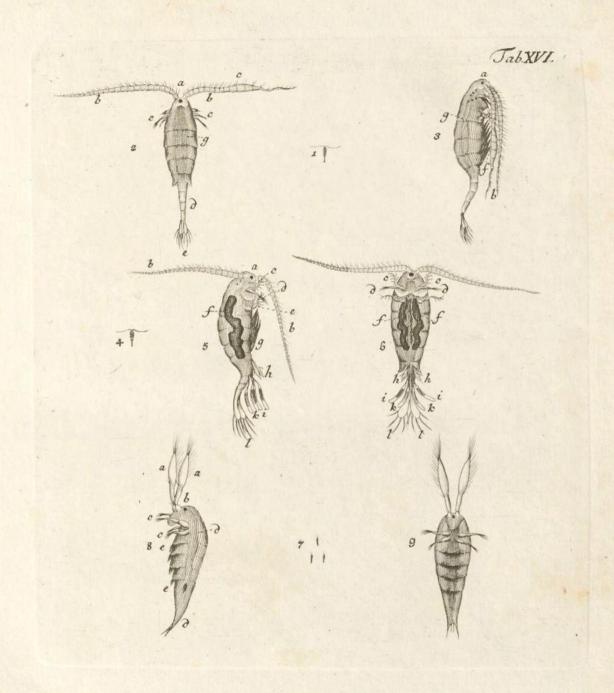
Jab.XIII.

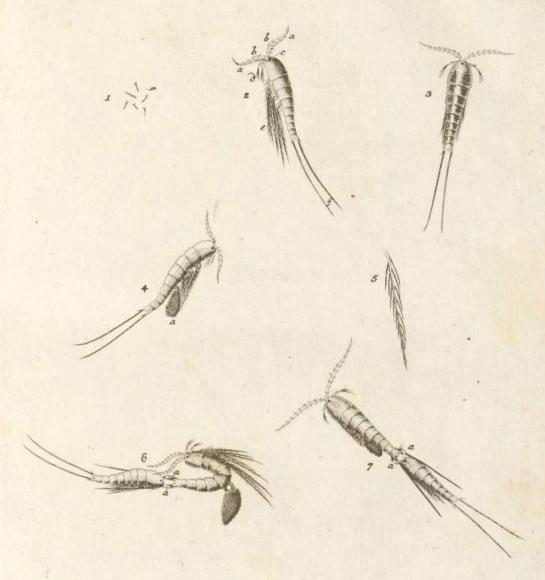

Tab.XV.

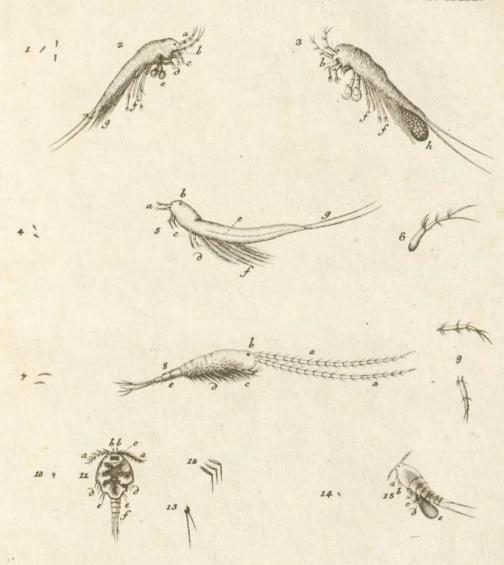

Tab.XVII.

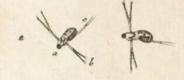
Tab.XIX.

Tab.XX.

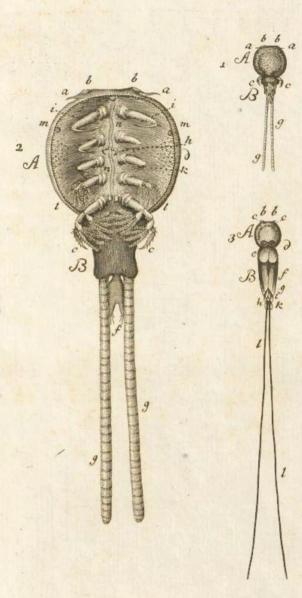

Jab.XXI.

